

ΕΥΝΑΙΚΑ

ΣΕΛΙΔΕΣ
100

Σ' αυτό το τεύχος:

ΜΟΔΑ 1961

Μία μεγαλειώδης
ἐπίδειξις μοντέλων
τῆς παρισινῆς
Κολεξιὸν





— Περισσεύει καμιά θεοσύλα και για μένα;



— Και τώρα μήν πής «όχι» μόνο και μόνο από λόγους αντίλογιας.

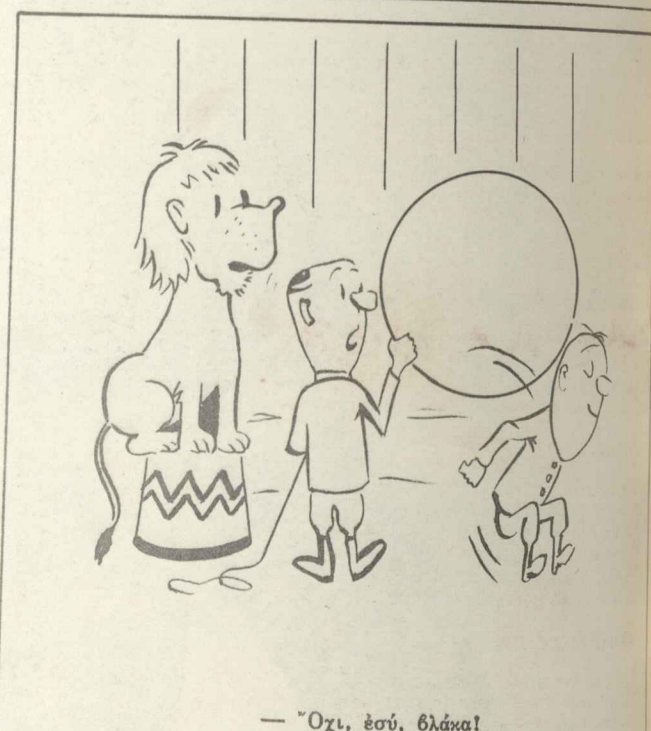


— Δεν αποφάσισες ακόμα τί χρώμα θα γίνη το ταβάνι;

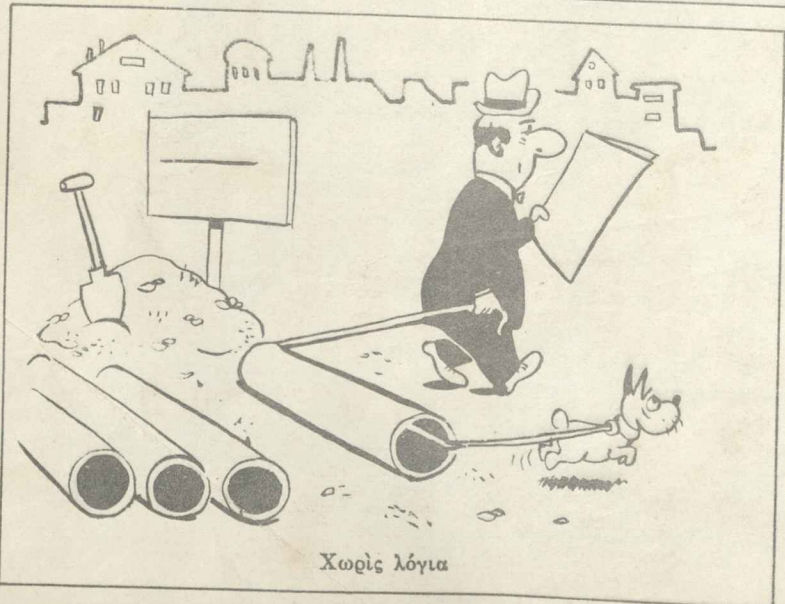
ΟΙ ΕΥΘΥΜΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ



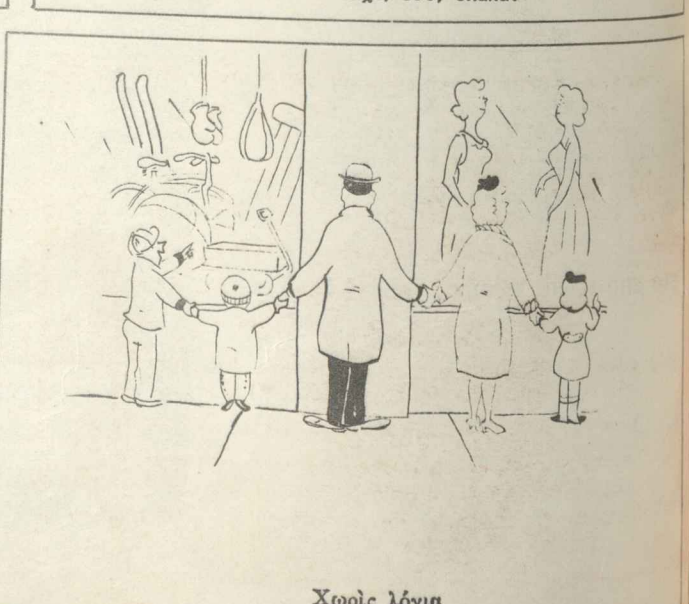
— Μπαμπά, υποφέρεεις από την καρδιά σου;



— Όχι, έσύ, δλάνκα!



Χωρίς λόγια



Χωρίς λόγια

ΤΙΝΑΙΚΑ

Μεγάλη δεκαπενθήμερη είκονογραφημένη επιθεώρησης
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ



ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

“Ένα κομψό φθινοπωρινό ταγιεράκι από τα μοντέλα της παρισινής “Οτ Κουτύρ, σε μοντέρνα αλλά συντηρητική γραμμή. ‘Από θάσος λεπτό μάλλινο σε χρώμα γκριζο, συμπληρώνεται με μπλούζα έμπριμέ, μοχαίρ και καπέλο άσορτί. ‘Η τσάντα από κόκκινο μαροκαίν δίνει μία ζωνήρή νότα στο σύνολο.

ΜΟΔΑ

45 Μόδα 1961. Τά Παρίσι γυρίζει στη μόδα του 30.
46 Παλιά και καινούργια γραμμή στα ταγιέρ.
48 Γόδες και παλιά γαρνίρουν τα σύνολα.
50 Χωρίς κουμπιά τα παλτά.
52 Γραμμή «πορτοφύλλ» επικρατεί στα φορέματα.
54 «Φλό» και ανάλαφρες οι βραδυνές τουαλέτες.

ΣΠΙΤΙ

40 ‘Η λεπτότατη τέχνη του μακιγιάζ.
67 ‘Η επιστροφή στο σπίνι.
77 Το μενού του 158ημέρου.
78 Το ρόζι στο πιάτο σας.
84 Πλεκτό φόρεμα, παλτό, ζακέτα και μπερέ.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

11 ‘Ο τρόπος.
19 Οι επαγγελματικές σχολές Χ.Ε.Ν.
28 Τα σχολεία ανοίγουν.
81 Τρία άγγελουδια... στον επίγειο παράδεισο!

ΠΟΙΚΙΛΑ

36 ‘Ο κόσμος των ήχων.
32 ‘Η πρώτη γυναίκα - πρωθυπουργός στον κόσμο!
35 Γράμματα σε νέα κοπέλλα.
36 Οι δρόμοι της ευτυχίας.
38 Σουηδία, ή έμπορη χώρα του Βορρά.
62 Οι δέκα γυναίκες στη ζωή του Μ. Μαστρογιάννι.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

30 Δωρ’ μου ένα φιλί. (Αισθηματικό διήγημα).
42 Χαμένη ζωή. (‘Από τα καλύτερα ελληνικά διηγήματα).
58 Σαφινικά θυμώθηκα. (‘Αστυνομική νουβέλα).
71 ‘Εβελιν. (Μυθιστόρημα).
91 ‘Η Παρελακή. (Μυθιστόρημα).

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34, ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διεύθυνσις 614,047, Σύνταξις 623,106, Λογιστήριον 614,047, Τυπογραφείον 21,226, Λιθογραφείον 71,123.
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ‘Εξωτερικού, ‘Ετησία Δολλάρια 8,50, ‘Εσωτερικού, ‘Ετησία (26 τεύχη) Δρχ. 160, ‘Εξαμ. (13 τεύχη) Δρχ. 80. Τρίμ. (6 τεύχη) Δρχ. 40. ‘Εμβάσματα διά τραπεζικής ή ταχυδρομικής έπιταγής πρὸς Εὐάγγ. Χ. Τερζόπουλον, Πανεπιστημίου 34, ‘Αθήνας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΕ 100 ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΟΔΑ 1961

‘Η θριαμβευτική παρέλασι των μοντέλων της Κολεξιόν της Παρισινής “Οτ Κουτύρ συνεχίζεται.
ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
Τά καλύτερα έργα, ποὺ θά προβληθοῦν τῇ χειμερινῇ σαί-ζόν στους κινηματογράφους.
Και πλῆθος ἄλλων πρακτικῶν καὶ ψυχαγωγικῶν θεμάτων γιὰ κάθε σύγχρονη γυναίκα.

‘Ο υαφός υαφές είναι τέχνη
‘Ο υαφός υαφές είναι BRAVO



Πολιτική, τέχνη, μόδα...
Δέν γίνεται κουβέντα,
χωρίς καφεδάκι ελληνικό,
πατροπαράδοτο.





Στρώνει θαυμάδια...

..και άφομοιώνεται με το δέρμα
δίδοντας έτσι χάρι στο πρόσωπο.
'Η πούδρα Μυστικούμ ΣΕΡΚ,
λεπτή σαν άχνός, σε μοντέρνους
χρωματισμούς και ώραϊα άρωμα-
τισμένη, εύχαριστεί τις γυναίκες
πού την χρησιμοποιούν.

Μεγάλο κουτί Δρχ. 32
Μικρό » » 20

Πούδρα
Mysticum
Scherk

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ
ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΙΚΗΣ 9
ΤΗΛ. 25-739



Άς περιποιηθούμε τις όρτανσιές

Οι όρτανσιές τελειώσαν πιά την άνοιξη τους και μπήκαν στην περίοδο άναπαύσεως που θα κρατήσει όλο το χειμώνα. Άς δούμε, λοιπόν, ποιές είναι οι άπαραίτητες φροντίδες για να είναι πάλι το χρόνο μες να μ'ας δώσουν καινούργια όμορφα λουλούδια.

ΟΙ ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΟΥΣ

Όταν τα πέταλα των λουλουδιών της όρτανσίας μαθαίνουν έντελλο, το πει να κοπούν μαζί με λίγο μίσχο. Άν το φυτό είναι στη γη, θα κόψετε και που είκοσι εκατοστά σε κάθε λουλούδι. Άν είναι σε γλάστρα, λιγότερο. Έποχή αυτή οι όρτανσιές συνήθως παρουσιάζουν άσχημο θέαμα, γιατί είναι τρινες και τα φύλλα πέφτουν. Αυτό μπορεί να όφείλεται σε διάφορες αίτιο. Άλλά οι πιο συνηθισμένες είναι ένα έντομο (ή κόκκινη άράχνη, που είναι μικροσκοπικές διαστάσεις), διάφορες άρρώστειες των φυτών και ή έσπερματική ζέστη συνοδευόμενη από άνεπαρκές πότισμα.

Σ' αυτή την περίπτωση, καλό είναι να ανατρέξετε άμέσως στα όργανα φεκάζοντας το φυτό μ' ένα καλό έντομοκτόνο, άποτελεσματικό για τα έντομα. Οι ψεκαομοί αυτοί γίνονται κάθε εβδομάδα.

ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Στο τέλος του άλλου μηνός πρέπει να δάλετε στην όρτανσία ένα στέμνωμα ή λήχνη μενίσκο ή λίπασμα ειδικό. Επίσης το πότισμα πρέπει να δόσει κόπεται για μερικές μέρες μέχρι το τέλος του Φεβρουαρίου.

Όσοι μεταχειρίζονται διάφορες ουσίες για να χρωματίσουν διαφορετικά τις όρτανσιές πρέπει να έχουν όπ' όψιν τους ότι τον πρώτο και καμιά φορά δεύτερο χρόνο, τ' άποτελέσματα δεν είναι ικανοποιητικά, αλλά έπειτα χρωματίζουν τέλεια τα λουλούδια.

Στο εξωτερικό, έφετος, υπάρχει ένα καινούργιο χρώμα για τις όρτανσιές, εκτός από τα γνωστά, (κόκκινο, ρόζ, μπλέ, γαλάζιο) που δίνει στα άνθη των λουλουδιών πολύ όμορφους τόνους του κίτρινου, πορτοκαλί και έρυθρου.

Άν οι όρτανσιές σας έχουν ανάγκη ν' αλλάξουν γλάστρα, περιμένετε να περάσει το φθινόπωρο ή το τέλος του χειμώνα.

Ο ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥΣ

Για να πολλαπλασιάσετε τις όρτανσιές σας, θα μεταχειρισθώτε μέσους. Θα κόψετε ένα βλαστό του φυτού και θα το φυτέψετε χωριστά. Η πιο κατάλληλη έποχή είναι ή 'Ιούλιος κι ή Αύγουστος, αλλά και ή Σεπτέμβριος. Θα δηλαδή είναι ακόμα ζέστη, αλλά φουσαί λίγος άέρας και είναι κάπως ήρεμη.

Θα κόψετε ένα βλαστό από κλαδί, που δεν έχει άνθισει ακόμα και δεν έχει σκληρύνει. Θα το κόψετε κάθετα με πολύ κοφτερό μαχαίρι, άμέσως κάτω από ένα κόμπο του φυτού. Θα εγάζετε όλα τα φύλλα άπ' το βλαστό εκτός από τα δύο ψηλότερα που θα τα κόψετε στη μέση. Αυτό γίνεται για να αναπτυχθεί το φυτό να στρέψει όλες τις δυνάμεις του προς τις νέες ρίζες, που θα περάσει. Και για το κόψιμο των φύλλων, θα μεταχειρισθώτε το κοφτερό μαχαίρι που θα ψαλίδι.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΤΕΨΕΤΕ ΤΟΥΣ ΒΛΑΣΤΟΥΣ

Κάθε βλαστός θα φυτευθώ σε γλαστράκια διαμέτρου, όχι μεγαλύτερης από 7-8 εκ., γεμισμένη με κοινό χώμα, άνακατεμένο με άμμο. Θα τον δάλετε μέσα στο χώμα μέχρι τη μέση του και θα πατήσετε καλά το χώμα γύρω του. Το πρώτο πότισμα θα είναι άφθονο, για να καθήση το χώμα της γλαστράς. Έπειτα χρειάζεται πότισμα κάθε μέρα ή και δυο φορές την ημέρα, αλλά με λίγο γη ποσότητα, μόνο για να διατηρηθώ η ύγρασία γύρω άπ' το φυτό.

Οι γλάστρες με τους βλαστούς πρέπει να τοποθετηθώ σε σέρα, ή στο άπό τζάμι. Μπορείτε να τις τακτοποιήσετε σε ένα κασόνι, σκεπασμένο με τζάμι σε μια γωνιά όροσερή και σκιασμένη. Κάθε μέρα θα εγάζετε λίγο το φυτό για να αερίζεται το φυτό.

Σε καμιά είκοσαριά μέρες οι βλαστοί πρέπει να βγάλουν ρίζες και τότε καλό είναι να συνηθίσουν στον άνοικτο άέρα, εγάζοντας όλο και περισσότερο ώρα το γυαλί. Έτσι θα συνηθίσουν σιγά-σιγά τα νέα φυτά στις καιρικές συνταβολές. Το χειμώνα οι γλάστρες πρέπει να μωθούν σε μέρος φωτεινό, αλλά όχι ζεστό και τα ποτίσματα να γίνονται σπάνια.

ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΙΣ

Την άνοιξη, τα μικρά φυτά θα μεταφυτευθώ σε μεγαλύτερες γλάστρες ή χώμα σκληρό και λίγη άμμο ή κατ' εύθετον στη γη, πάντα στη σκιά ή μισο-σκιά. Τον πρώτο χρόνο καλό είναι να κοπούν τα μπουμπούκια, τα άνθισμα, για να μην κουραστή το καινούργιο φυτό.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Τώρα το φθινόπωρο, που αρχίζουν να ξεραίνονται πολλά φυτά, πρέπει να μαζέψετε φύλλα και κλαδιά και να τα καίτε, γιατί πάνω σ' αυτά τα άνθη άποθέτουν τ' αυγά τους και οι μήκυτες τα σπόρια τους. Είναι ένας καλός τρόπος να περιορίζονται οι άρρώστειες και τα έντομα.

Προσέξτε πολύ τα χρυσάνθεμα άπό τις μελίγγρες. Τώρα που θα όροσώ καιρός, θα ξαναφανώ στα ύψάρχοντα μπουμπούκια των φυτών και θα τα εγάζω φανίσουν. Να τις καταπολεμήσετε με μελιγγρίνη ή διαζινόν κατά την άνοιξη που θα σας δώσουν άπό το άνθοκομικό κατάστημα.

Τα παιδιά των ήθοποιών



Η Ντιριντάου, σύζυγος του Χατζήχρηστου, με το μωρό της.



Η Κάκια Άναλυτή, με την κορούλα της Ζωϊτσα.



Ο Φωτόπουλος με τις κόρες του Άννα και Μαρία.

Οι ήθοιοι αγαπούν τα παιδιά. Και — αντίθετα, ίσως, προς ό,τι θα νομίζω ή κόσμο — οι γυναίκες του θεάτρου δεν άποφεύγουν την τεκνοποιία. Μόνο που επιδιώκουν να μη συμπίπτει ή γέννα τους με τη χειμερινή περίοδο και δεν μπορέσουν να κλείσουν συμβόλαιο για την έποχή εκείνη, όποτε κινδυνεύουν να μείνουν άνεργες όλον το χειμώνα.

Παλιές και καινούργιες πρωταγωνίστριες, ά- Παλιές ως την Κάκια Άναλυτή, όλες πό την Κυβέλη ως την Κάκια Άναλυτή, δεν άπέκτησαν παιδιά. Πολλές, μάλιστα, δεν περιόρισθκαν στο ένα ή στα δύο, αλλά έφθασαν τή... μισή ντουζίνα.

Φυσικά, τα παιδιά των ήθοποιών παίρνουν τον άέρα των παρασκηνίων — συχνά και της σκηνής — άπό πολύ μικρά.

Η Δανάη, ή κορούλα του Νίκου Σταυρίδη, πηγαίνει συχνά στο θέατρο «Σμαρτζή». Άλλά δεν κάθεται στο καμαρίνι του πατέρα της. Πηγαίνει στα καμαρίνια των πρωταγωνιστριών και παρακολουθεί, με έντεταμένη προσοχή, τη Δάφνη Σκούρα και τη Μάρω Κοντού, πώς μακιγιαρύνται για να βγούν στη σκηνή. Καμιά φορά άρπάξει κι' αυτό τα κραγιόν και... πασαλειβεται.

Η κόρη της Άννας Μαντζουράνη είναι το διαβολάκι των παρασκηνίων του «Μετροπόλι-ταν». Άναστατώνει τα παρασκηνία, αλλά όταν έρθη ή ώρα να βγώ ή μητέρα της στη σκηνή, κατακυλάει τις σκιάλες, κατεβαίνει στην πλατεία και κάθεται σ' ένα κάθισμα. Και μόλις δώ τη μητέρα της να βγαίνει στη σκηνή, χειροκροτεί με όση δύναμη έχουν τα νηπιακά χεράκια της.

Ύστερα, με καμιά περισό, γυρίζει και λέει: — Είναι ή μαμά μου!

Και ή κορούλα της νεαράς ήθοποιού Νίτσας Μαρούδα, όταν έβλεπε τη μητέρα της να βγαίνει στη σκηνή του «Περιοκέ», έλεγε: — Η μαμά κάνει το όλο της!

Κι' άς έβγαине ή μητέρα της... μαζί με τέσσερις άλλες.

Ο Θάνος Κωτσόπουλος έχει ένα άγοράκι, που το παίρνει μαζί του και στην Έπίδαυρο. Κι' αυτό άρχίζει άπό τώρα να... άπαγγέλλη στίχους — που δεν τούς καταλαβαίνει — άπό άρχαία τραγωδία.

Ο Μίμης Φωτόπουλος, έχει δυο κορούλες. Την Άννα και τη Μαρία. Η δεύτερη, είναι σωστός διαβολάκος. Ό,τι δώ να γίνεται στη σκηνή, το μιμείται. Δίνει και παραστάσεις με μοναδικό — και ένθουσιώδη — θεατή τον πατέρα της.

Ο Νίκος Τζόγιας έχει μια κορούλα που θέλει να γίνη άστέρι του χορού.

Υπάρχουν και δυο Ζωϊτσες: Η μία, είναι κόρη του Χρήστου Εύθυμιου — κοπελλίτσα πιά. Η δεύτερη, τριών ετών μόλις, είναι κόρη της Κάκιας Άναλυτή. Άλλά όταν τη ρωτούν άν θέλη να μοιάση της μαμάς της, λέει: — Θέλω να γίνω σαν τη Βουγιουκλάκη!

Άλλά ποιόν να πρωτοαναφέρω κανείς; Όλοι έχουν παιδιά. Άλλοι μεγάλα — σαν τη Γεωργία Βασιλειάδου που πάντοτε ή κόρη, ή σαν το Βασίλη Αύλωνίτη που ή γυιός του παίζει στα δεύτερα της ΑΕΚ — κι' άλλοι μωρά, σαν τον Άπόστολο Άδδω και τον Κώστα Χατζήχρηστο.

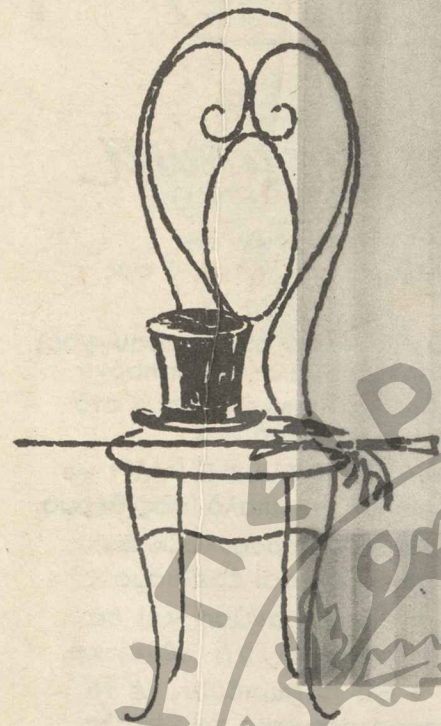
Και, έπειδή ή λόγος για μωρά, αναφέρεται ότι ή Κάρολος Κούν, για πρώτη φορά είδε νεογέννητο, όταν γέννησε ή γυναίκα του Διαμαντόπουλου. Κι' ακόμα έχει να το λή: — Δεν το ήξερα ότι τα παιδιά είναι έτσι μαύρα, όταν γεννηθώ.

Και μια συγκινητική λεπτομέρεια: Όρισμένοι ήθοιοι, άπέφυγαν να άποκτήσουν παιδιά, όταν ήταν καιρός. Όταν τούς ήθε ή έπιθυμία ήταν άγά για ν' άποκτήσουν οι ίδιοι. Και υιοθέτησαν. Ποιοί είναι, δεν έπιτρέπεται να το πώμε. Γιατί δεν θέλουν οι ίδιοι να μάθουν τα παιδιά τους ότι είναι υιοθετημένα.

Και ένα ανέκδοτο: Γνωστότατος πρωταγωνιστής — άς μ'ην πώμε τ' όνομά του — διεκήρυττε πό ήμερών τη μεγάλη έπιθυμία του ν' άποκτήση παιδί. — Δίνω όσα — όσα, για να κάμω παιδί, έλεπε. — Γιατί δεν παντρεύεσαι; του υπέδειξε ένας φίλος του. — Είπα όσα — όσα, αλλά δεν έννοούσα να πληρώσω για τίμημα του παιδιού, την προσωπική μου έλευθερία!

Φάνης Κλεάνδης

Τό φώς μπαίνει διακριτικά στο σπίτι σας μέσα άπό βουαλάς STOFFELS



57/2

Έλβετικά στορ έξαιρετικής άντοχής. Δεν κιντρινίζουν και δεν καίγονται άπό τον ήλιο. Ταιριάζουν σε κάθε σπίτι, σε κάθε έπιπλωσι. STOFFELS, το άνώτερο έλβετικό βουαλάς.

Ζητήστε έπιμόνως να σας δείξουν στην ούγια τό σημά: «ΨΑΡΑΚΙ»





το λουτρό του 20^{ου} αιώνα

Είδικό για σάς
και για την ομορφιά σας,
κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι
και το ερεθιστικό σαπούνι.
Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο
λουτρό σας.

Αφήστε το BUBBLE BATH να
περιποιηθή το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από
άλλεργίες και έρεθισμούς.
- Θα το τονώσει και θα
το άρωματίσει ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το
προστατευτικό του πέπλο.

και κατόπιν
κάθε εμφάνισί σας θα
είναι και μία επιτυχία!

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ"
FAMAR
Bubble Bath

Δέρμα δελουδίνο - μαλλιά μεταξένια
Ζητήστε το σήμερα.

Στό Φαρμακείο σας.
Σε όλα τα κατάστημα καλλυντικών.



Φιάλη 4 λουτρών δρχ. 20
FAMILY SIZE
(οικονομικών μέγεθος)
Φιάλη 12 λουτρών δρχ. 45
Σ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΜΟΔΑΣ

Δύο φορές το χρόνο, το Δεκέμβρη και τον Αύγουστο, δύο - τρεις χιλιάδες ράφτες φορεμάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες και την Εύρωπη λαβαίνουν μία συλλογή κροκί των καλύτερων μοντέλων από τις παριανές συλλογές των μεγάλων οίκων ραπτικής. Τυπωμένα σε γκριζό ή γαλάζιο χαρτί, τα κροκί αυτά είναι ακριβή κατά 80% και συνοδεύονται από σημειώσεις και τεχνικές ενδείξεις προωρισμένες να διευκολύνουν την εργασία της κατασκευής.

Το παράξενο είναι ότι η έκδοσή αυτή, που έχει τον τίτλο «Φαίρον Σέρβις» (Υπηρεσία Μόδας) στέλνεται στους συνδρομητές, όταν ακόμη οι Παρισινοί ράφτες δεν έχουν δείξει τα μοντέλα τους παρά σε μερικούς προνομιούχους, δηλαδή σε πλήρη περίοδο «σοκοτισμού». Πράγματι επί ένα μήνα, ο νόμος απαγορεύει τη διάδοση των κροκί και των φωτογραφιών των μοντέλων των νέων συλλογών.

Η προστασία των μοντέλων — πρό πάντων κατά τις 30 σπουδαιότερες ημέρες που ακολουθούν την πρώτη παρουσίαση — είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου για τους μεγάλους Παρισιανούς ράφτες. Πριν από τον πόλεμο, η αντιγραφή στον τομέα αυτόν ήταν κάτι σπάνιο. Πάνω από τρεις χιλιάδες ειδικοί της ραπτικής επήγγαιναν κάθε χρόνο στο Παρίσι κι' αγόραζαν από τους μεγάλους οίκους αντί τεραστίων ποσών το δικαίωμα αναπαραγωγής. Σήμερα δεν είναι περισσότεροι από 700 κι' οι παραγγελίες τους δεν ξεπερνούν τα 8 δεκατομμύρια παλαιά γαλλικά φράγκα.

Τη διαφορά την κερδίζουν οι αντιγραφείς, οι πειρατές δηλαδή της μόδας. Η πρώτη που είχε την ιδέα της «κατασκοπείας» κι' αντιγραφής των μοντέλων ήταν μία Αμερικανίδα, η Έλσι Κόμπιν. Έγγεγραμμένη σαν τακτική αγοράστρια, προμήθευε μερικά μοντέλα και άνοιγε έτσι μία συλλογή δική της, που παρουσίαζε σ' όλα τα σημεία της γής. Μ' ένα δικαίωμα εισόδου κάθε ξένος ράφτης είχε την άδεια ν' αντιγράψει τα μοντέλα που είχε αγοράσει ή «Έλσι Κόμπιν»!

Μπροστά στην κατάσταση αυτή, ανέλαβε ο Γάλλος αστυνομικός επιθεωρητής Μπεσσόν ν' ανακαλύψει τον τρόπο που κλέβονται τα μοντέλα. Ο Μπεσσόν έχει μία ολόκληρη συλλογή από μικροσκοπικές φωτογραφικές μηχανές κρυμμένες σε δαχτυλίδια, σε κοσμήματα, σε τσάντες, που έχει κατασκευάσει. Έχει ολόκληρο δίκτυο πληροφοριοδοτών. Πέρσι, συνέλαβε μία κομμική κυρία, που του την είχαν συστήσει σαν διευθύντρια μιάς σημαντικής υπηρεσίας. Κάνοντας έρευνα στο σπίτι της βρήκε τα κροκί στα παγάκια του ηλεκτρικού της ψυγείου!

Το δίκτυο των πληροφοριοδοτών του, είναι η «υπηρεσία αντικατασκοπείας» της μόδας. Χάρι σ' αυτούς συνελήφθη πέρσι μία από τις σπουδαιότερες συνεργάτιδες του Φρεδερίκου Μίλτον, το εκδότου του «Φαίρον Σέρβις», που έχει την έδρα του στη Νέα Υόρκη, μία Αυστριακή κυρία Κάστενερ.

Ύστερα από τρεις μήνες που πέρασε στις φυλακές της Πετίτ Ροκέτ, η κ. Κάστενερ, ώμολόγησε ότι είχε σχεδιάσει κρυφά, σε μικροσκοπικά κομματάκια χαρτί κρυμμένα στο χέρι της, τα μεγάλα κροκί που ανακάλυψαν στο δωμάτιο του ξενοδοχείου της. Φαίνεται πως η ανταποκρίτρια

της, μία κάποια Μαρία Βέρα, ήταν άλλη από τη γυναίκα που θα δερίσουν Μίλτον. Καλεσμένη στα πιδείξεις για λογαριασμό των στριακών εφημερίδων που δημοσιεύει, η κ. Κάστενερ έστειλε τα κροκί της την ίδια βραδιά στην Αμερική όπου τα ξανάστειλαν στη Νέα Υόρκη.

Η κ. Κάστενερ δεν ήταν παλιά νας κρίκος στην καταπληκτική οίδα των κατασκευών που έκανε είχε κατορθώσει να εγκαταστήσει Παρίσι. Κατά τη γνώμη των ειδών έχει τουλάχιστον 10 μήνες με κοινούς πράκτορες. Πρόκειται για μόνες, εργάτριες ή υπαλλήλους σπουδαία θέσι στους μεγάλους οίκους; Οι κατασκοπικοί της θαλπωρείας ύστερα από αυστηρές έρευνες που κυρίως διαπιστώνεται η περική τους μένη.

Ο Μίλτον έχει δεκάδες μαγαζιά στην Αμερική, που στέλνουν τους συνδρομητές τους Άλλες σε όλες τις κί. Όλα όμως είναι κατά προτίμηση και φυσικά δεν δίνουν προνόμια της προκοπής. Στην πραγματικότητα, ένα καλό μοντέλο δεν μπορεί να αντιγραφεί. Κάθε μοντέλο που έχει μυστικά στο κόψιμο, τα λεπτομέρειες που είναι μερικά που δύσκολο να βρεθούν στο παρόν — στο κάτω - κάτω δεν είναι παρά να σχέδιο του μοντέλου στο χαρτί και πολύ περισσότερο σ' ένα έτοιμο κροκί.

— Αν οι κατασκευαστές έπαυαν αγοράζουν κροκί από τους κατασκευαστές, έλπε ο Ζάκ Χαίμ, πρόεδρος της Έπιμελητηρίου των οίκων ραπτικής — έρχονταν στο Παρίσι να δείξουν κάτω από νόμιμες συνθήκες τους στοιχείων πολύ φθηνότερα. Μπορεί οι δημιουργοί των μοντέλων να παίρνουν λίγο λιγότερο, ή διαφορά είναι τεράστια!

Ο ετήσιος «τίρος» της γαλλικής Κουτюр είναι 7 ως 8 δεκατομμύρια παλαιά φράγκα. Έκαστος από τους 4000 που ζουν από την κίνηση αυτή Προπολεμικώς δεν τους έφταναν κανένας νόμος, αλλά από τη φηφίστηκε ένας τέτοιος στη Γαλλία κι' ύστερα σε διάφορες Άλλες γίες. Όταν ένας δικαστής στη Νέα Υόρκη, ο Γκρήνμπεργκ, κάλεσε το Μίλτον για να του κάνει παρατήρηση, τον διαμαρτυρήθηκε:

— Μά μία ιδέα για ένα φόρεμα είναι, δεν είναι ένα ιδιωτικό έργο; Όχι! Γάλλοι ράφτες θα έπρεπε να μ' ευγνωμονούν. Διαδίδοντας τα μοντέλα τους στον κόσμο με τ' όνομα τους, τους κάνω μία τεράστια χάρη.

Γιατί ο Μίλτον προσθέτει μακριά φορές στα παριανά κροκί και στα μοντέλα. Τα όνομα της εταιρείας σ' αυτά, όπως λέει, δίνουν τις τάσεις του μέλλοντος. Πρωτοβουλία του όμως αυτή δεν είναι κλεισμένη να τον «ανταξιοδοτήσει» για σχέδια φρεσκάδας, ή γελοιοτήτά τους είναι παντοίως αποδοχή γυναικά.

Για το Μίλτον, τα κροκί αυτά φέλουν να δείχνουν ότι η μόδα νήκει σ' όλο τον κόσμο. Δυστυχώς αποδείχνουν το αντίθετο. Γιατί παρ' όλη την κίνηση που είναι δύσκολο να καθορίσει κανείς με χρήματα, αποφανθή δικαστής, κι' αυτό το να είναι το σημαντικότερο: τα κροκί γούστο, στο έργο ή παρ' όλην Κουτюр είναι άφραστο...

Η Έλλας διεθνές κινηματογραφικό κέντρο

Η χώρα μας άρχισε να γίνεται τόπος διεθνούς κινηματογραφικής δραστηριότητας. Με τα θαυμάσια και μεγάλα πλεονεκτήματα που προσφέρει προσελκύει όλο και περισσότερους παραγωγούς και προβλέπεται σύντομα θα γίνει ένα διεθνές κινηματογραφικό κέντρο. Καταλαβαίνονται βέβαια τα όφελή που θα προκύψουν από μία τέτοια κίνηση. Για τα «Κανόνια του Ναβαρόνε» μονάχα ξεδεύθηκαν στον τόπο μας τρία εκατομμύρια δολάρια εκτός από τη διαφήμιση που έγινε στο εξωτερικό των φυσικών καλλόνων της χώρας μας.

Ο ένας μετά τον άλλον, ξεκινούν διάφοροι ξένοι παραγωγοί για τη μικρή αυτή γωνιά της γής που πριν λίγον καιρό ήταν «τέρρα ινκόγνωτα» για τους πολλούς. Η προτίμησή αυτή οφείλεται στο ότι τους παρέχεται η δυνατότητα να γνωρίσουν τις ταινίες τους μέσα σ' ένα παραθυρόφωτο. Έπί πλέον η χώρα μας τους παρέχει και άλλα αξιόλογα πλεονεκτήματα.

Πρώτα - πρώτα το θαυμάσιο και σταθερό κλίμα μας τους εξασφαλίζει ένα αδιάκοπο σχεδόν και συνεχές γύρισμα τους θερινούς μήνες.

Δεύτερον, η εργασία εδώ πληρώνεται πολύ φθηνότερα από Άλλες χώρες κι' έτσι όλο το καλλιτεχνικό και τεχνικό έμψυχο υλικό που θα απαιτήσει το ξένο δεν κοστίζει πολύ.

Τρίτον, η διαφορά του συναλλάγματος παρουσιάζει τη ζωή εδώ — για τους ξένους φυσικά — πολύ φθηνή.

Τα τρία αυτά βασικά πλεονεκτήματα — για να μην αναφέρω Άλλα μικρότερα — κατεβάσουν το κόστος μιάς ταινίας στο μισό σχεδόν κι' αυτό είναι κάτι πολύ υπολογισμένο.

Φυσικά, έχουμε και τα μειονεκτήματά μας και το σπουδαιότερο για μία τέτοια κίνηση είναι η έλλειψη μεγάλων και άρτια εξοπλισμένων σπουδαίων. Μόνο όσοι έχουν επισκεφθή ξένα στούντιο στο εξωτερικό κι' έχουν δει και τα δικιά μας μπορούν να καταλάβουν πόσο ύστερούμε στον τομέα αυτόν. Δεν είναι δυνατόν στα στούντιο που διαθέτουμε να γυρισθώ ολόκληρη καμιά μεγάλη ξένη υπερπαραγωγή. Οι ξένοι παραγωγοί υποχρεούνται μετά τη λήψη των εξωτερικών σκηνών εδώ να κάνουν την τεχνική επεξεργασία της ταινίας στο εξωτερικό.

Με την κίνηση όμως που παρουσιάζεται τελευταία άπεφασίσθη η ίδρυση ενός μεγάλου στούντιο στην Ελλάδα. Την πρωτοβουλία την πήρε η «Τουνιθ Σέντσουρν Φόξ», πρόεδρος της οποίας είναι ο Σπύρος Σκούρας. Η «Τουνιθ Σέντσουρν» σκέπτεται να κτίσει ένα μεγάλο στούντιο στην Ελλάδα για την ανέγερση του οποίου θα δαπανήσει πάνω από τρία εκατομμύρια δολάρια. Στο στούντιο αυτό θα μπορούν να γυρισθούν κι' οι πιο μεγάλες ταινίες.

Η «Τουνιθ Σέντσουρν Φόξ» θα γυρίσει τρεις ταινίες εδώ φέτος το φθινόπωρο. Η πρώτη είναι η «Συνέβη στην Αθήνα» που έχει σαν θέμα τη ζωή του μαρathonοδρόμου Λούη. Βασίζεται πάνω σ' ένα σενάριο του Λάζλο Βάντνι και θα σκηνοθετηθή από τον Άντριου Μόρτον. Για το όλο του Λούη προορίζεται ο Άγγλος ήθοποιος Ντίν Στόκγουελ, ο οποίος έπαιξε στην ταινία «Γυιοί κι' Έρασσαι» η οποία έκανε τόσο θόρυβο.

Η δεύτερη ταινία είναι «Η Μάχη των Θερμοπυλών» η οποία θα γυρισθώ από τη «Φόξ» χωρίς καμιάν ανάμειξη των Ιταλών. Το σενάριο της ξαναγράφεται από το μεγαλύτερο σεναριογράφο του Χόλλυγουντ. Οι πρωταγωνιστές δεν έχουν εκλεγεί ακόμη. Την ταινία αυτή η Φόξ θέλει να τη γυρίσει ολοκληρωτικά στην Ελλάδα και θάναυ η πρώτη παραγωγή που θα βγεί από τη Χώρα αυτή.

Ταυτόχρονα με τις ταινίες αυτές θ' άρχισή και το γύρισμα της ταινίας «Ο βασιλιάς πρέπει να πεθάνει», που έχει σαν θέμα τη ζωή του Θησέως.

Παράλληλα ένας αντιπρόσωπος των «Ηνωμένων Καλλιτεχνών» βρίσκεται εδώ αναζητώντας τοπία για το γύρισμα της ταινίας «Τόρας Μπατ» παραγωγής Μπάτ Λάγκαστερ και με πρωταγωνιστή το μεγάλο διεθνές κινηματογραφικό κέντρο.

Ρένα Βελισσαρίου

«Δέμα έκπληξως»

«Γυιοί και έρασται»



Σκηνές από την ταινία που γυρίστηκε στη Ρόδο με πρωταγωνιστές τον Γιολ Μπρόννερ και τη Μίτς Γκένιερ.

Ο Ντίν Στόκγουελ, ο οποίος πιθανώς να υποδυθώ τον μαρathonοδρόμο Λούη, με τόν Τρέβορ Χόουσον.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΚΑΛΕΣΤΕ, ΜΗΝ ΠΑΡΑΛΕΙΠΕΤΕ
ΝΑ ΔΗΤΕ ΤΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΑΛΛΙΚΑ ΜΑΛΛΙΑ

BON PASTEUR
& S'ÉPIN

Μοντέρνα
και κλασικά
εις 600
χρωματισμούς

ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ
ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ



των γαλλικών εργοστασίων
FILATURES & TEINTURERIES DE S'ÉPIN

40, RUE SAINT - DENIS, PARIS (1ER)

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

A. & M. ΣΤΑΜΕΝΗΣ Ο.Ε.

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 46, ΤΗΛ. 34.758, ΑΘΗΝΑΙ

Τ' άνωτέρω μαλλιά θα τα βρείτε εις τα
κάτωθι καταστήματα και αποθήκας:

- Π. ΖΕΝΕΛΗΣ, οδός Περικλέους 48 και Ρόμης 20 — Αθήναι
- Ε. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ, οδός Ευαγγελιστρίας 30
- Π. ΒΟΝΟΡΤΑΣ & ΣΙΑ, οδός Πανδρόσου 4
- Ι. ΣΩΤΗΡΙΟΥ, οδός Τσαμαδού 35
- «ΠΡΙΜΑΒΕΡΑ» οδός Έρμου 11



Δέν τή γλυτώνει! «Η Νάνσυ τήν... ψώνισε». Σπαρταρήσαμε στο γέλιο παρακολουθώντας το γύρισμα μιάς σκηνής της νέας ταινίας της Νάντιας Χωραφά. Άλλά αν «Η Νάνσυ τήν ψώνισε», αντίθετως, η Νάντια, ή εκλεκτή νέα στάρ, τάζει τετρακόσια. Απώδειξε ότι φοράει μιά από τις τελευταίες εξοχες δημιουργίες της Τρικόζα, πού, όπως φαίνεται, έχει μαγέψει ακόμα και το σοβαρότατο «καθηγητή» Μ. Νικολινάκο.

Με φόντο τις πασίγνωστες σιλουέτες από τα χτίσματα της ξακουστής Νύμφης του Θεμαϊκού, ή κοσμοαγάπητη Νάντια Χωραφά, κομψότατα ντυμένη, όπως πάντοτε, με τις τελευταίες δημιουργίες της Τρικόζα, καλεί όλες τις φίλες της να επισκεφθούν φέτος τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, διότι πραγματικά αξίζει τον κόπο. Και να μην ξεχνούν τήν... μαγική διεύθυνση: Μητροπόλεως 51, γωνία Καρόλου Ντήλ.



Η ΤΡΙΚΟΖΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Όλη ή Ελλάδα είναι στη Θεσσαλονίκη, στην Έκθεση. Φωτογραφίζεται μπροστά στο Λευκό Πύργο, θαυμάζει τον «Αη Δημήτρη, τρώει «σαρμάδες», κάνει μπάνιο στην Περαία, απολαμβάνει την Άρετσοῦ και τὸ Καρμπουρνάκι, ἀλλά ὅλοι — κυριολεκτικά ὅλοι — ψωνίζουν φανατικά Τρικόζα. Οἱ ὡραιότερες κοπέλλες, οἱ ἀρχοντικότερες κυρίες, οἱ γοητευτικότερες γυναῖκες, οἱ κομψότερες ἐμφανίσεις, θασιλίσσες ὁμορφιάς, τῆς σκηνῆς, τῆς δόξης καὶ τοῦ μικροφώνου κατακλύζουν ὅλες τίς ὁδὲς κάθε ἡμέρας τὴν Τρικόζα Θεσσαλονίκης, σὲ θαθμὸ πὺ νά μὴν χωράη πιά. Πραγματικά, πολὺ σπάνιο ἔνα κατὰστημα νά συγκεντρώη τόσο ἐκλεκτὴ, τόσο εὐρωπαϊκὴ, τόσο ραφινάτη πελατεία.

Ναί, εἶναι στὴν ὁδὸ Μητροπόλεως 51 (γωνία Καρόλου Ντήλ) καὶ ἔχει μὴν ἀπίστευτα πλούσια ποικιλία προϊόντων Τρικόζα. Καλοκαιρινὰ γνήσια μερμεριζέ σὲ πολὺ προσιτὲς τιμές. Καινούργια φθινοπωρινὰ μερμεριζέ, τὰ τελευταῖα μοντέλα πὺ αὐ-

τὴν τὴ στιγμή ἐμφανίζονται γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Τρικόζα, ἀπὸ τὸν χρόνῳ μετὰ τὸ Μιλᾶνο, τὴ Φλωρεντία, τὴ Νάπη καὶ τὸ Παρίσι. Ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα μινουῖλια γιὰ ἓνα ξαφνικὸ θορύβισμα, τὰ καινούργια χρώματα καὶ στίς νέες καὶ πὺ δημιουργήσαν γιὰ ὅσας οἱ πὺ ἔχουν στοὶ μαῖτρ τῆς Εὐρώπης. Μπλουζάκια καὶ τομάνικα, ἀμάνικα, μὲ μανίκι τρουσὺ καὶ μὲ μακρὺ μανίκι, μεξικάνικα πόντα, σόρτς, πανταλόνια πλεκτά, ριγέ καὶ μὲ χρώμα, φοῦστες στενές καὶ φοῦστες πὺ πὺ τὸ πλισάρισμά τους δὲν χαλάει μετὰ τὴν χρῆσι, ζακέτες, κάρντιγκανς, σουέτερ μαντὸ, παλὰ πλεκτά, φορέματα, σέτες καὶ Τρικόζα, ἕνας παράδεισος κομψότητας.

Στὴν Ἀθήνα, ὅπως πάντοτε, σὲ σποκροτήματα τῆς στοᾶς τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, δυὸ θήματα ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ στὴν ὁδὸ Πατησίων 141, στάσι Κεφαλληνίας, πέναντι ἀπὸ τὴν Ἀελλώ.

ΝΤΕΠΥ Κ.

Ἐκποίησις
ἀδεία Προέδρου Πρωτοδικῶν



Ἄκουσέ με! Μὴ χάσης αὐτὴ τὴν εὐκαιρία...

Τὸ Κατάστημα DEROS, πρὸς πλήρη ἀνανέωσιν τῶν ἐκλεκτῶν εἰδῶν του, παραβαίνει εἰς Ἐκποίησιν, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ὅλα τὰ ἐκλεκτὰ εἶδη μας σὲ ἀφάνταστα χαμηλές τιμές.

Προάβετε!

deros

Ἡ ΦΙΡΜΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΑἶΔΑ ΣΤΟ ΔΩΡΟ ΣΑΣ



Τὰ γλυκόχυμα τσαμπιά γεμίζουν τὰ καλάθια.



Χαμογελαστές, τὰ μεταφέρουν οἱ κοπέλλες.



Οἱ ἄνδρες τ' ἀδειάζουν τὰ μεγάλα καλάθια.



Ἀπ' τοὺς ληνοὺς γεμίζονται ἀσκιὰ με μούστο.

Καὶ ἐπὶ τέλους ἡ μεγάλη μέρα τοῦ τρύγου ξεμερώνει. Ἀπὸ τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ οἱ τρυγητὲς μεταφέρουν στ' ἀμπέλια τὰ κοφίνια, πού θὰ γεμίσουν με σταφύλια. Εἶναι τὸ λεγόμενο «κοφίνιασμα» πού σκοπὸ ἔχει νὰ κάνει τὴ δουλειά, πὺ ἀνετὴ καὶ γρήγορη. Τὸ ἄλλο πρωὶ φθάνουν οἱ τρυγητὲς, μπουλούκια, ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά καὶ πέφτουν πολὺδου μελίσσι πάνω στ' ἀμπέλια, με γέλια, τραγούδια καὶ χαρὲς. Κι' εἴςι καθὼς ὁμοῦν ἀνάμεσα στὰ κτήματα καὶ δένονται καὶ χάνονται μαζί τους, ὅλοι τοῦτοι οἱ μεθυμένοι ἀπὸ χαρά, φῶς καὶ ἀρώματα τρυγητῆς, μᾶς φέρουν στὸ νῦν τοῦτους τοὺς τρύγους τοῦ Κρυστάλλου, ἀπὸ τὸ μοναδικὸ σὲ ζωντανία καὶ δύναμι τρύγου του:

... Ἔτσι οἱ κοπέλλες τοῦ χωριοῦ πετιοῦνται ἀπὸ (τὰ σπίνια) κ' εἰς κάμπους κ' εἰς βουνὰ σκορποῦν κ' ὅπ' (εἶναι ἀμπέλια τρέχουν) με τὰ καλάθια τὰ πλεχτά καὶ με τὰ βατοκόπια καὶ με τραγούδια, με χαρὲς, ὅταν ἀρχίζῃ ὁ (τρύγος).

Ἀναταράζονται οἱ ἑρμιές, ἀχολογοῦν τ' ἀμπέλια, λὲς κ' ἀπὸ κάθε πέτρα ὀρθή, λὲς κ' ἀπὸ κάθε (βάτον) ὅπου στὸ χόρτο σέρνεται, κόρης κορμὶ φυτρώνει Πράσινη ἀπλώνεται ἡ φυτεία κ' οἱ ῥάγες (μεστομένες, μαῦρες καὶ κίτρινες, ξανθές, μαυρολογοῦν, γνα- (λίζουν) στὴν πρώτη ἀχτίδα τοῦ ἥλιου ὅπ' (ἀνατέλλει) σὰν μαῦρα μάτια, σὰν χοντρά κλωνία μαργαρι- (τάρια...

Αὐτὸς εἶναι ὁ τρύγος τῆς Σαντορίνης, ὁ τρύγος τῶν Κυκλάδων, ὁ τρύγος ὅλης τῆς Ἑλλάδος. Κι' ὅσο ἀνεβαίνει ὁ ἥλιος κ' ἡ μέρα προχωρεῖ

τόσο τὰ χεῖρα δουλεύουν γρηγορώτερα, τὰ μπράτσα ἀνάβουν, τὰ δάχτυλα μουσκεύουν στὸ μελένιο χυμὸ κ' ὁ ἰδρώτας περιλούζει τὰ καφτά, ἀναδιπλωμένα κορμιά. Ἐνα-ἔνα τὰ καλάθια γιομίζουν καὶ φορτώνονται στὰ ἔσθα τὰ στολισμένα με πολύχρωμες κορδελλίτσες, φούντες καὶ ζωηρὰ κουνουνάκια. Ἔτσι σηματοδοτοῦνται τὰ ἀγαθὰ γαῖδουράκια παρελάνουν στοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ καὶ τὰ κουνουνάκια τους συνθέτουν τὴν πὺ χαρούμενη μελωδία. Ὁ γαῖδουρολάτης πὺ ἕνα ραβδί κάποιον τρία μέτρα, τὴν «κρανιά» ὀδηγεῖ ὁλόκληρη τὴ γαῖδουροφάλαγγα, κάθεται στὸ τελευταῖο ἔσθα, μ' ἕνα περάσιο ψάθινο καπέλο στὸ κεφάλι τὸ «σκαδὶ», πὺ γαρνίρεται με τὸν ἀπαραίτητο βασιλικό. Με τὴν κρανιά «νιματώνει» (κεντρίζει) τὰ ἔσθα, φωνάζοντας κάθε τόσο: «Ντὲ λάξο, ντὲ», «ντὲ γάτο, ντὲ» καὶ τ' ἀγαθὰ γαῖδουράκια, ὑπάκουα, ἀκολουθοῦν τὴς διαταγῆς τοῦ ἀφέντη.

Καμμιά φορά ὁ γαῖδουρολάτης ἀποξεχνιέται στὴς θημιές του κ' ἀρχίζει νὰ τραγουδᾷ κάποιο μεράκι του, με στίχους εἰδικὰ φτιασμένους γιὰ τὸν τρύγο καὶ τὸν ἔρωτα. Ἔτσι με φωνές, τραγούδια καὶ νιματώματα τὰ σταφύλια μεταφέρονται στὴ κἀναθα, ὅπου οἱ ἐργάτες τὰ ξεφορτώνουν καὶ τ' ἀδειάζουν στὸ πατητήρι.

Στὸ μεταξὺ, ἡ «δεντέμια», ὅπως λέγεται ὁ τρύγος στὴ Σαντορίνη, συνεχίζεται, μέχρι τὸ μεσημέρι, ὅταν ἡ καμπάνα τῆς πὺ κοντινῆς ἐκκλησίας φωνάζει στοὺς τρυγητὲς, πὺς καιοὺς εἶναι νὰ σταματήσουν τὴ δουλειά καὶ νὰ κοιταστούν.

Τότε: ... Οἱ περογιλὲς ξαπλώνονται στὰ δίπλατα κρε- (βάτια) καὶ στὴν πυκνὴ τους χλωρασιά καὶ στὸ θαθὺ (τους ἴσκιο) τὴν ἰδρωμένη ἀργατιά δροσιζοῦν, ἀνασαίνουν... Νοικοκύρηδες κ' ἐργάτες τρῶνε μαζί μπακα-

λάριο γιαχνὶ με πατάτες, σκορδομακάρονα, ἰο-δομανέστρα, φάβα, ἐλιές, ῥέγγες... Τὰ παλαιο-ρια λοξοκντοῦν τὰ μαντηλοδεμένα κοφίνια πὺ τοὺς πετᾶνε κ' ἀπὸ κἀνένα λογάκι. Ἐκεῖνα πὺ καμώνονται πὺς δὲν βλέπουν τὴς φλογεῖς κα-τιές τους, πὺς δὲν καταλαβαίνουν τὰ μυστικὰ καὶ τὰ πειράγματά τους. Στὸλίζονται με κλαιο-τόφυλλα καὶ τραγουδοῦν:

Τώρα πὺ δεντεμίσουμε, θὰ φᾶμε τσὰι θὰ πινοῦ-τσὰι τοῦ καλοῦ ἀφεντικοῦ τραούδια θὰ τοῦ πινοῦ-Νὰ ζήσει χρόνια εὐτυχία, μαζί με τὴ τσούρα μας τσὰι με τὰ ἀρχοντόπουλα, πὺ εἶναι ἡ χαρὰ μας τσὰι νὰ πουλήσει τὰ κρασιά, πολλὰ λεφτά πὺ (πᾶσι) τσὰι μᾶς, πὺ τοῦ δουλεύουμε, ποτὶ με μᾶς (χάσι...

Σὲ λίγο ὅλοι ξαναπιάνουν δουλειά μετὰ τὸ ἡλιοβασιλεμα. Τότε οἱ περισσότεροι τρυγητὲς ῥοίζουν στὸ χωριὸ καὶ μένουν μόνο λίγοι γιὰ νὰ φυλάνε τὰ καλάθια καὶ νὰ ετομασούν τὸ πρῶτο φόρτωμα τῆς ἄλλης μέρας. Ὅσοι γιμίζονται κρατοῦν στὰ χεῖρα τους ἕνα μικρὸ καλάθι με σταφύλια ἢ ἀμπελόφυλλα γιὰ τὰ ἔσθα τους, καὶ σπερίζουν εὐθύμα τοὺς γέροντες καὶ τὴς γυναῖκες σὰν φτᾶσουν σπίνι τους, ἀρχίζουν τὸ τραγούδι καὶ τὸ γλεντοκόπημα. Μὰ πὺ ὁμορφα περνοῦν δὲν οἱ στὴς καλύδες τους τὴς φτιαγμένες ἀπὸ κλαιο-δεργες καὶ παλούκια, ὅσοι μένουν κοντὰ στ' ἀμπέλια. Ὅσοι ἀπ' τὸ φαγητὸ θὰ πῶνε κρασί, κάποιος θ' ἀρπάξῃ τὸ σουσαῦλι, τὸ κλαῖον, τὴν τσαμπούνα, ἄλλος θ' ἀρχίσῃ τὸ σκαπὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὸ αὐγουστιάτικο φεγγάρι θὰ τὸ σκα-φρουν» μέχρι τὰ μεσάνυχτα. Τότε θὰ γίνουν πὺ νὰ κοιμηθοῦν πάνω στὴ ἔσθα, φιλοξενή τῇ.

Ἔτσι θὰ περάσῃ καὶ ἡ ἄλλη μέρα καὶ ἡ ἄλλη νύχτα κ' ἄλλες μέρες καὶ νύχτες στὴ σερὰ, ὅσοι νὰ τρυγηθῇ ὅλο τ' ἀμπέλι καὶ νὰ μὴ μείνουν πὺ ρὰ κἀνα - δυὸ μικρὰ τσαμπιά, οἱ «καμπανοῦ», πὺ

θᾶρθουν μετὰ νὰ τὰ μαζέψουν οἱ «καμπανοῦδοι». Τοῦτοι εἶναι χαριτωμένοι ἀμπελίσκοι τύποι, μικρὰ παιδιά ἀλλὰ καὶ φτωχοὶ ἡλικιωμένοι πὺ σὰν τε-λειώνῃ κάποιος τρύγος, μπαίνουν καὶ ψάχνουν γιὰ νὰ βροῦν παρατημένο κάποιον, κάτω ἀπὸ ἕνα κλῆμα, κανένα τσαμπὶ σταφύλι, τὸ λεγόμενο «καμπανό».

Μὰ τὸ πανηγύρι δὲν τελειώνει ὡς ἐδῶ. Ἡ δου-λειά μεταφέρεται τώρα στὰ πατητήρια, ὅπου σωριασμένα βουνὰ ὀλόκληρα τὰ σταφύλια, περι-μένουν τοὺς ἐπιδέξιους πατητές. Τοῦτοι φθάνουν καλοπλεγμένοι, φρέσκοι καὶ ὀρεξάτοι, ἀνασηκώ-νουν τὰ μπατζάκια τους καὶ κάνοντας τὸ σταυρὸ τους μπαίνουν στὰ πατητήρια καὶ ρυθμικά, με τὰ χεῖρα πίσω στὴς πλάτες, πατοῦν τὸν καρπὸ. Ἐνας στὴν ἄκρη, με ξύλινο φτυάρι, παραμερίζει τὰ τσικουδά. Ὁ μούστος, καθὼς τρέχει στὸ ληνὸ θγάζει ἀναθυμιάσεις, πὺ μεθοῦν. Λίγο - λίγο τὸ κέφι ἀνάβει. Μεθοῦν οἱ πατητές, ζαλιζονται τὰ κορτσια πὺ δοποῦν ὀλόγωνα στὴ δουλειά, ἔρ-χεται στὸ κέφι καὶ τ' ἀφεντικό, πὺ ἐκεῖ κατὰ τὸ ἀπογεματικὸ φωνάζει τὰ ὄργανα καὶ στήνεται πὺ πανηγύρι τρικουδέρο μέχρι ἀργὰ τὴ νύχτα, με φαί, πιτό, χορὸ καὶ τραγούδι:

Ἐλάτε ὅλοι στὸ χορὸ τσὰι δάλετε νὰ πινοῦμε τσὰι τραουδεῖτε, θρὲ παιδιά, ὡς πὺ νὰ ζαλι- (στοῦμε). Τραγουδοῦτε, μωρ' ἀδελφια, ὡς πὺ νᾶρθεῖ τὸ (πρωὶ) πὺ τὰ μάγγαβα θὰ τρέξουν τὸ χρυσὸ μᾶς τὸ (κρασί...

Ἡ τελευταία φάσι τῆς χαρούμενης αὐτῆς ἱε-ροτελεστίας εἶναι τὸ γέμισμα τῶν βαρελιῶν με

Στὸ πατητήρι τὸ ρουμπίνι καὶ τὸ κεχριμπάρι γίνεται χρυσάφι, νέκταρ γιὰ θεοὺς καὶ γιὰ ἄνθρωπους.



τὸ μούστο, πὺ συνοδεύεται πάλι με ἄφθονα γέ-λια, τραγούδια ἀλλὰ καὶ με εὐχὲς ἀμέτρητες γιὰ ἕνα καλὸ καὶ γλυκόπιτο κρασί. Τώρα δὲν μένει πὺ στὸν κάθε νοικοκύρη παρὰ νὰ κάνει ὑπομονὴ μέχρι τὸν Ὀκτώβρη γιὰ νὰ δῇ τί κρασί ἐπέτυχε. Στὸ μεταξὺ παίρνει ὅλα τὰ κατὰλληλα μέτρα γιὰ τὴν καλὴ ἀποθήκευσι τῶν βαρελιῶν καὶ ἡ ἀ-νησυχία δὲν παύει νὰ τὸν τρώῃ μέχρι τὴν ἡμέρα, πὺ θ' ἀνοίξῃ τὸ πρῶτο βαρέλι.

Μὰ ἡ ἴδια ἀνησυχία κατατρῶει ὅλους τοὺς πα-ραγωγούς τῆς χώρας καὶ κοντὰ σ' αὐτοὺς ὅλους τοὺς πιστοὺς τοῦ ἀγνοῦ ἑλληνικοῦ κρασιοῦ. Τοῦ-το τὸ θεϊκὸ ὕγρὸ εἶναι τόσο εὐαίσθητο ὥστε με τὸ παραμικρὸ μπορεῖ νὰ πάθῃ ἀνεπανόρθωτες βλάβες.

Γι' αὐτὸ στέκονται ὅλοι σὲ ἐπιφυλακὴ καὶ τὸ φροντίζουν, τὸ προσέχουν καὶ τὸ κανακεύουν καὶ προσεῖχονται μυστικά, τάζουν κερὰ καὶ λαμπά-δες, νὰ γίνῃ τὸ κρασία τους καλὸ, νὰ μπορέσουν εὐκόλα νὰ τὸ πουλήσουν, γιὰ νὰ γράλουν τὰ ἔ-ξοδά τους, νὰ πιάσουν πάλι τὸν κύκλο τῆς δου-λειᾶς τους στ' ἀμπέλι, νὰ συνεχίσουν τὴν παρὰ-δοσι τῆς καλλιέργειας στὸν τόπο μας. Γιὰ καὶ μαλακὰ κρασιά σὰν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σαντο-ρίνης, ἡ μαυροδάφνη καὶ τὸ μυστὰτο Ρίου τῆς Πάτρας, τὸ ἀγιουργικό τῆς Νεμέας, ῥόδινα κρα-σιά σὰν τῆς Μαντινείας, ἡ ρετσίνοῦλα τῆς Ἀττι-κῆς, ἡ κουντοῦρα τῆς Εὐβοίας, τὸ θαμνάσιο κρα-σί τῆς Ζίτσας, ἀρωματικὰ κρασιά ὅπως τῆς Νά-ουσας, τῆς Κοζάνης καὶ τῶν Γρεβενῶν, κρασιά περιήρημα ὅπως τῆς Σάμου, τῆς Κεφαλονιάς καὶ τῆς Ζακύνθου, ὁμορφα κρασιά ὅπως τοῦ Πηλίου καὶ τῆς Ραφάνης πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ διατηρή-σουν τὴ γεύσι, τὴ φήμη καὶ τὴν ἀξία τους.

Αἰῶνες τώρα, κάθε χρόνο, σὲ ὅλες τῆς οἶνο-παραγωγικῆς περιοχῆς ἡ ἴδια πάντα ἀγωνία πα-ραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν.

Εὐτυχῶς πὺ τις πὺ πολλὰς φορὲς ὁ καλὸς Διόνυσος κάνει τὸ θαῦμα του καὶ τὰ κρασιά κυ-λοῦν γλυκόπιτα καὶ ἀρωματισμένα ἀπὸ τὴς κά-νουλες στὰ ποτήρια, κάνοντας τὸν ποιητὴ νὰ ξε-σπᾶσῃ εὐτυχισμένος:

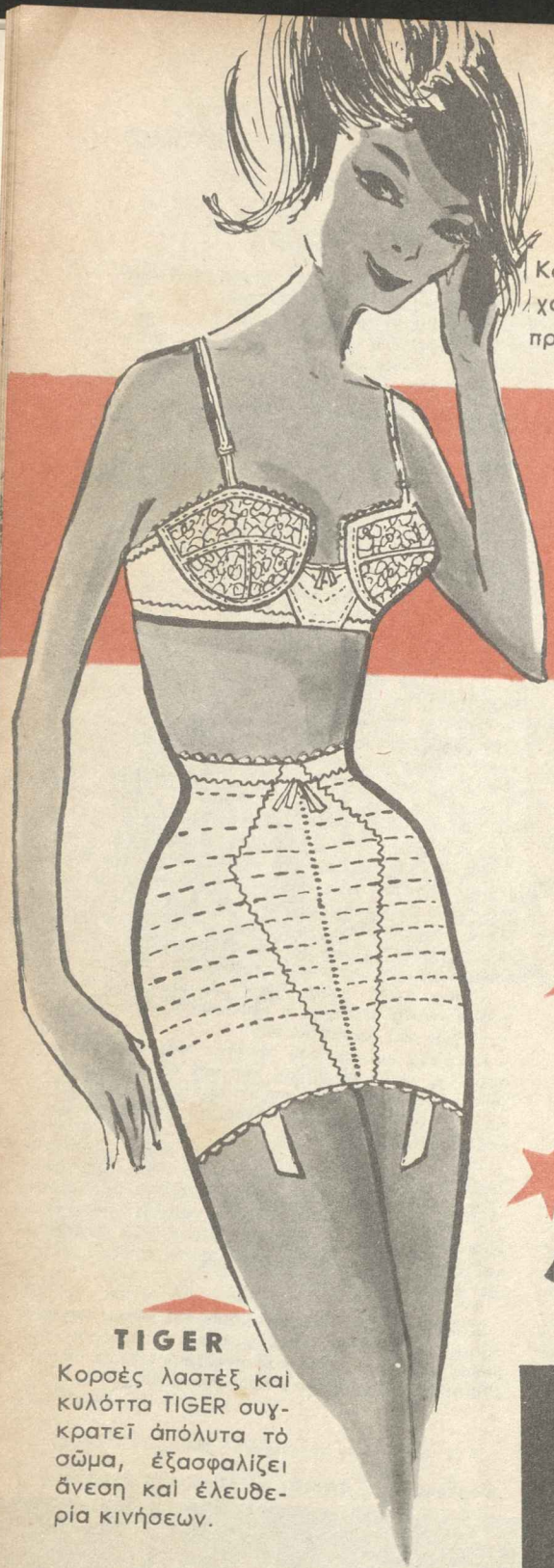
Ἀψηλά, τραγούδι, ἀνέβα τώρα, πὺ ἀνοίξῃν ἡ φλέβα τοῦ θεοῦ ἀναβροτή. Καὶ κοκκίνησαν οἱ ρούγες καὶ τοῦ λογιμοῦ οἱ φτερούγες ἀπ' τὸ μαντικό ποτὶ.

Εἶθε οἱ θεοὶ νὰ μᾶς χαρίσουν καὶ φέτος «καλὰ» κρασιά. Θὰ εἶναι ἡ πὺ γλυκεῖα ἀνταπόδοσι σὲ ὅσους μόχθησαν γιὰ νὰ τὸ πετύχουν κ' ἕνα ὁδὸο ἔξαισι σ' ὅσους ξέρουν νὰ τ' ἀπολαύσουν.

ΣΜΑΤ

Φορτωμένη ἡ σούστα με γινωμένα σταφύλια.





TIGER

Κορσές λαστέξ και κυλόττα TIGER συγκρατεί απόλυτα το σώμα, εξασφαλίζει άνεση και ελευθερία κινήσεων.

BEAR HUG

Κολλά επάνω στο σώμα χαρίζοντας μια άνευ προηγουμένου εφαρμογή.



VYRENE

Έλαφρό, άνετο, ένα ακόμα πρωτότυπο σουτιέν PETER PAN



HIDDEN TREASURE

Σας χαρίζει λεπτή μέση και μοντέρνα εμφάνιση.



HONEYCOMB

Το σουτιέν που αναπνέει και κινείται μαζί σας. Η μεγαλύτερα πρωτοτυπία της PETER PAN

★ Νεανικό βτήθος
★ Νεανική γραμμή

PETER

- Δέν χάνουν ποτέ την φόρμα τους
- Δέν κόβουν
- Δέν μπαίνουν στο πλύσιμο
- Δίνουν ελευθερία κινήσεων
- Περισσότερα από 10 μέγεδη σε κάθε πατρίον
- Η PETER PAN ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΓΝΩΣΤΗ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

"JASMINE"
Σ. ΜΑΝΤΖΟΣ
"SEVENTEEN"
ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ
"ΦΡΟΣΩ"

ΦΟΚΙΩΝΟΣ & ΠΕΤΡΑΚΗ
ΣΤΑΔΙΟΥ & ΚΟΡΑΗ (έντός στοάς)
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 64 (έντός στοάς)
ΕΡΜΟΥ - ΠΛ. ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ
Φ. ΛΟΥΡΙΔΟΥ-ΕΥΤΥΧΙΔΟΥ 20-ΠΑΓΚΡΑΤΙ

PAN

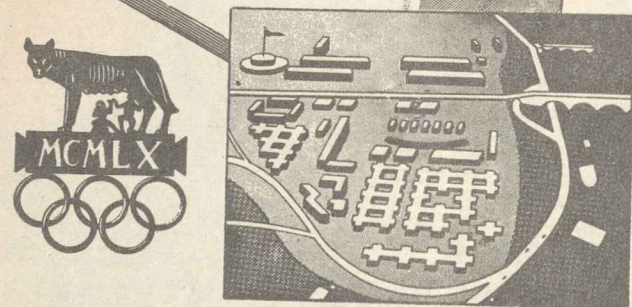


"MINOS"

εις τούς 'Ολυμπιακούς τής Ρώμης



πλένονται με
HOOVERMATIC



Πλένει

Ξεβγάζει

Στεγνώνει

6 κιλά ρούχα σε 4 λεπτά

Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΝΑ HOOVERMATIC ΚΑΘΕ 50"

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

B. & K. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.

ΧΡ. ΑΔΑΔ 13 - ΤΗΛ. 26.747 - 32.010

Ζητάτε τό καφφέρο



ΧΕΙΡΟΣ-ΜΠΑΝΙΟΥ-ΣΥΡΙΞΜΑΤΟΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ-ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΑΡΩΜΑ

ΚΩΝ. Γ. ΜΠΟΥΣΒΑΡΟΣ - ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 483.123



Ακούσαμε για

GYPSY FIRE

Αυτός ο δίσκος με τις ξεχωριστές οργάνες, είναι απόδειξη της εξαιρετικής τέχνης του Βέρε Λάγιος και της οργάνης. Τη δεξιοτεχνία του αυτή ο Βέρε Λάγιος την απέκτησε με μεγάλη άφιερωνόντας καθημερινά ώρες δλόκληρες στις μελέτες του «επιστήμης» μουσικών οργάνων, του βιολιού. Από μικρός άνοιξε να παίξει με μέρα «σάν τον πατέρα» και μόλις τα παιδικά του χρόνια μπόρεσε να τήσουν το βιολί, το έβαλε σά σκοπό της ζωής του. Ο Λάγιος καταπαι από οικογένεια μουσικών και μεγάλωσε μέσα σε μία ατμόσφαιρα και γαυρήτικη τσιγγάνικη μουσική. Ο πατέρας του ήταν μέλος μιας τσιγγάνικης ορχήστρας κι' έπαιζε στα ρομαντικά «καφέ» της Βουδαπέστης. Πριν από στα είκοσι ο Βέρε είχε πάρει το δίπλωμα του στο βιολί και έτοιμαζόταν ακολουθήσει την καριέρα του πατέρα του. Σε λίγο συγκινημένος από ξδ των λίγων μουσικών του είδους του. Έγινε άρχιμουσικός και έκανε γάλη εντύπωση για το ταλέντο του. Έγινε άρχιμουσικός και έκανε γαυρε μαζί του συμβόλαιο για να διευθύνει μία μεγάλη ορχήστρα στην ρα του. Τελευταία έχει κάνει πολλές περιοδείες στην Ευρώπη και α έτι χιές του είναι μοναδικές.

Οι ώραιότερες λοιπόν τσιγγάνικες μελωδίες παηγμένες από τις μεγάλες ορχήστρες του Βέρε Λάγιος βρίσκονται συγκεντρωμένες στο δίσκο PHILIPS 45 στρ., 422341 PE.

AMBASSADORS OF ROMANCE

Με τούς εξαιρετικούς δίσκους τους, τις έκπομπές από το ραδιόφωνο, εμφανίστηκε στην τηλεόραση, στον κινηματογράφο και τις γιορμές δημοσίων εμφανίσεις, ο Λούις Άλμπέρτο δελ Παράν και το Τόλο Λιό. Οραυόναγος έχουν γίνει πασίγνωστοι σ' όλα τα μέρη του κόσμου και η δημοσηοργήσεί ένα ιδιαίτερο είδος στη μουσική της Λατινικής Άμερικής. Άρχισαν ν' άποκοιούν φήμη στη Νότιο Άμερική λίγο μετά τόν πόλο. Τό 1953 ο Παράν, ένας έμπειρος τραγουδιστής και κιθαρίστας, ήταν άλλο καλλιτέχνη, που τραγουδούσε κι' έπαιζε κιθάρα κι' ήταν διάνο άρτίστα άποφάσισαν να φέρουν τη μουσική τους στην Εύρωπη με τόν τρόπο αυτόν άπέσπασαν μία σπάνια τιμητική διάκριση στον τομέα μουσικής, μία επίσημη μουσική καθιέρωση. Τό συγκρότημά τους άποτελε στήκη από τόν Πρόεδρο της Δημοκρατίας τους «Καλλιτεχνικό άρχιστή της Παραγωγής» εις άναγνώρισιν της καλής θέλησως, που έδειξε τήν άνάδειξη της χώρας τους στο έξωτερικό. Άργότερα έγιναν άλλοι στη σύνθεσι της ορχήστρας του, αλλά ή καλλιτεχνική του άποσάση συνεχίζεται και ο αριθμός τών άκοροατών του αύξάνει διαρκώς. (PHILIPS, 45 στρ. 430728 PE).

TANGO FAVOURITES

Για τούς φίλους της χορευτικής μουσικής και τού άθάνατου ταγού, τις γλυκές μελωδίες, θά βρίσκονται πάντα έκτελεσάι που θά ζωντανέουν τήν παλιά μουσική και θά έρμηνεύουν κινούνηρα κομμάτια. Έξ άλλου, μόδα φέτος που ξαναγυρίζει στην παλιά έποχή τού '25-'30, ξαναγυρίζουν πάλι μικρούς και μεγάλους.

Ο Άλφρεντ Χάουζε είναι ένας νέος άρχιμουσικός, που γνωρίζει μετρί επιτυχίες στη χώρα του και στο έξωτερικό, όπου έχει περιοδεύσει. Με τή ορχήστρα του έχει γράψει σέ δίσκο της Φίλιπς μερικά άριστάτα τραγούδια σέ μία άφρογη έκτέλεσι. (PHILIPS, 45 στρ. 423003 PE).

FABLES DE LA FONTAINE

Στή σειρά τών παιδικών δίσκων - βιβλίων, που κυκλοφορεί ή Φίλιπς, υπάρχει και ο δίσκος «Οι μύθοι τού Λαφονταίν» με δέκα από τιά ποιήματα και χαρακτοριστικά ποιήματα τού μεγάλου Γάλλου ποιητή. Τα ποιήματα, που μαθαίνουν τη γαλλική γλώσσα θά δοούν μεγάλο ενδιαφέρον. Ο δίσκος αυτός και θά κάνουν μία θαυμάσια έξάσκηση άκούοντας τόν άρτιστή. Τό «Ζεράο Λέ Νταντέκ με τήν καθαρή φωνή και τήν άφρογη άποσάση» άπαγγέλλει τούς στίχους τού Λαφονταίν: «Η δούε και ή καλήμια, «Ο άποσάσις κι' ο άρουαίος», «Ο λίκος κι' ο γερανός», «Η άλεπού και τή σφύλια», «Η γάτα, ή νυφίτσα κι' ο λαγός», «Ο λαγός κι' ο άτασος», «Ο κόρακας κι' ή άλεπού», «Ο λαγός κι' ή χελώνα» και «Η γαλαττα με τόν κάδο». (PHILIPS, 45 στρ. ΕΛΕ 9110).

ΤΙΤΛΟΙ ΚΑΙ ΒΑΘΜΟΙ

Χωρίς να καταπατούμε τά ξενα οικόπεδα - τής στήλης τής καλής συμπεριφοράς - πρέπει να συμπληρώσουμε, σήμερα, τό προηγούμενο σημείωμα, για τό προβάδισμα, με μερικές χαρακτηριστικές λεπτομέρειες περί «έτικετας» και έραρχίας, στίς κοσμικές έξουσίες.

Ας άρχίσουμε όμως από τό κλασσικό λάθος που διαπράτουμε όλοι, όταν άπευθυνόμαστε σ' ένα πρόσωπο με τίτλο, π. χ. σ' έναν ύπουργό. Τόν προσφωνούμε «έξοχώτατε κ. Υπουργέ». Γκάφα. Γιατί, και ο κύριος και ο «έξοχώτατος» είναι τίτλοι. Άλλά έπειδή ο τίτλος τού «έξοχώτατου» είναι άνώτερος τού «κυρίου», πρέπει να προτιμούμε τόν πρώτο και να παραλείπουμε τόν δεύτερο. Άκριβώς όπως παραλείπουμε τό «κύριε» όταν προσφωνούμε έναν πρίγκιπα και περιοριζόμαστε μόνον στο «Υψηλότατε» χωρίς να λέμε «Υψηλότατε κύριε».

Ας ρίξουμε όμως μία γενική ματιά στους τίτλους. Ποιοί είναι αυτοί και ποιοί δικαιούνται να τούς φέρουν;

Κατ' άρχην, φυσικά, τούς τίτλους τής κυρίας τής δεσποινίδας και τού κυρίου δικαιούνται να τούς φέρουν όλες οι παντρεμένες, όλες οι άνύπαντρες και όλοι οι άνδρες, όλου τού κόσμου. Είναι μία κατάκτησι τού ανθρώπου, απ' τίς πιό σημαντικές. Σήμερα, μπορεί να μη μάς κάνει τό πράγμα εντύπωση, όμως, όταν ύπηρχαν σκλάβοι και ελεύθεροι, ή διαφορά ανάμεσα σ' έναν κύριο και σ' έναν ύποτελή, ήταν τρομακτική.

Τόν άνώτατο κοσμικό τίτλο, στην έποχή μας, τόν έχει ο άυτόκράτωρ: Α.Α.Μ. Δηλαδή Άύτοκράτωρ της Μεγαλειότητος. Άκολουθεί ο Βασιλεύς: Α.Μ. Δηλαδή Άύτο της Μεγαλειότητος. Μετά έρχονται τά παιδιά τού άυτόκράτορος, οι πρίγκιπες και οι δούκες, που προσφωνούνται: Α.Α.Υ. Δηλαδή Άύτου Άυτόκράτορος ή Υψηλότης. Άστερα τά παιδιά τών βασιλέων: Α.Β.Υ. Δηλαδή Άύτου Βασιλική Υψηλότης. Τα παιδιά τών πρίγκιπων και τών δούκων: Α.Υ. Άύτου Υψηλότης.

Όταν προσφωνούμε, σέ πρώτο πρόσωπο, έναν άυτόκράτορα λέμε απλώς: «Μεγαλειότατε». Όταν όμως τού μιλούμε, σέ τρίτο πρόσωπο, τονίζουμε: «Η Υψηλότης». Στο Βασιλέα, όμως, δεν γίνεται ή διάκρισι (τής Βασιλικής τού Μεγαλειότητος) για να μη γίνη έτσι υπενθύμισι ότι δεν είναι άυτόκράτορας ή Μεγαλειότης του.

Στην έποχή μας, οι κόμητες, οι μαρκήσιοι, οι βαρόνοι κ.λ.π. έκτός άν, πέραν τού τίτλου τους, έχουν και έξουσία: «Αν είναι όλοι ύπουργοί, διοικηται κ.λ.π. Μόνον στην Άγγλία οι τιτλούχοι προσφωνούνται «σέρ».

Οι πρόεδροι, οι πρώην και τέως πρόεδροι τής Δημοκρατίας, οι πρωθυπουργοί, οι πρώην ή τέως πρωθυπουργοί, οι ύπουργοί,

οι ύφυπουργοί, οι πρέσβεις, οι πρεσβευτάι και οι διοικητάι διοικήσεως έχουν τόν τίτλο τού «έξοχώτατου». Οι άρχηγοί τών έπιτελείων, οι γενικοί πρόξενοι, ο πρόεδρος και ο εισαγγελεύς τού Άνωτάτου δικαστηρίου, οι γενικοί γραμματείς τών ύπουργείων, οι νομάρχαι και οι έπαρχοι, έχουν τόν τίτλο τού «έντιμοτάτου».

Οι σουλτάνοι είναι βασιλείς ή άυτόκράτορες. Οι ράς ύποτελείς βασιλείς στον «Βασιλέα τών βασιλέων». Οι έμίρηδες και οι χαλίφαι, πρίγκιπες και δούκες, αλλά κυρίως όλοι σά έμιράτα (πρίγκιπάτα) και σά χαλίφάτα (δουκάτα) τους. Συνήθως πληρώνουν μόνον ένα «φόρο ύποτελείας» στο σουλτάνο τής περιοχής.

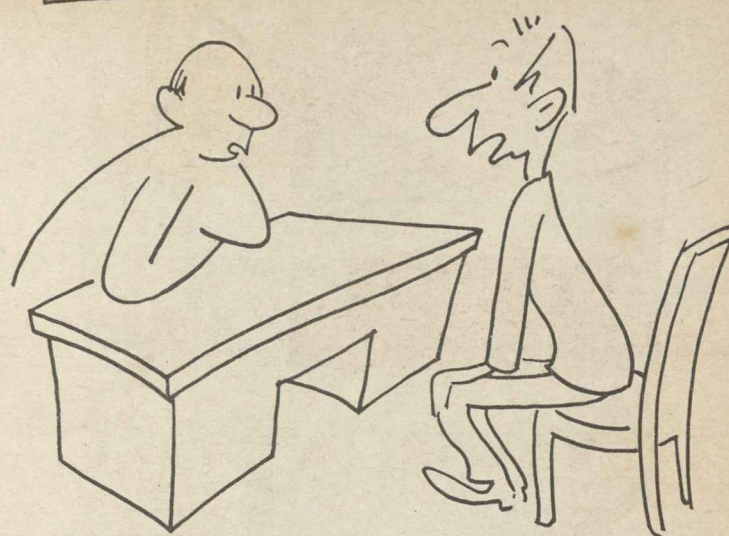
Στην έποχή μας, οι δούκες, οι κόμητες, οι μαρκήσιοι, οι βαρόνοι κ.λ.π., δεν έχουν κυριαρχικά (πολιτικά) δικαιώματα σά δουκάτα, στίς κομητείες, σά μαρκησάτα, σά βαρωνάτα κ.λ.π., που τυπικά μόνον αναφέρονται στους χάρτες, έκτός άν πρόκειται για άνεξάρτητα κράτη, όπως τού πρίγκιπα τού Μονακό, τού δουκάτο τού Λουξεμβούργου κ.ά.

Τό πρώτοκόλλο, δεν επιτρέπει σέ κανέναν άπολύτως να μιλήσει στο βασιλέα. Μόνον ν' άπαντήσει σέ έρώτησι τού Άνακτος. Ότε και οι ύπουργοί έχουν τό δικαίωμα ν' άποτεινουν τό λόγο στον Άνώτατο Άρχοντα τής χώρας μας. Κατ' εξαίρεσιν, επιτρέπεται στον πρωθυπουργό, κι' αυτό γιατί ο έκάστοτε πρωθυπουργός είναι και ο έκάστοτε υπεύθυνος σύμβουλος τού Στέμματος. Κατά τό σύνταγμα, ή Βασιλίσσα, έφ' όσον δεν άσκει καθήκοντα αντιβασιλείας, δηλαδή αντιβασιλέως, δεν προστατεύεται από τήν έθιμοτυπία αυτή τού πρωτοκόλλου. Μπορεί να τής μιλήσει όποιος οσδήποτε. Όστόσο, για λόγους εύλαθείας και σεβασμού προς τή σύζυγο τού Βασιλέως και τή μητέρα τού Διαδόχου, τηρείται και ως προς τήν Άνασσα τού ίδιου πρωτόκόλλο. Για τόν Διαδόχο, έφ' όσον είναι ένήλιε, ισχύει ό τι και για τόν Βασιλέα.

Ο «στρατηγός» είναι απλώς ένας θαυμάσιος στη στρατιωτική έραρχία. Έπειδή όμως είναι ο άνώτατος, παίρνει - λόγω παραδόσεως - διαστάσεις τίτλου και γι' αυτό προσφωνείται με τό θαυμά του, χωρίς τό «κύριε». Λέμε: «Στρατηγέ» ή «Στρατηγέ μου» και ποτέ: «Κύριε Στρατηγέ», ενώ τόν άμέσως κατώτερο σέ θαυμά αξιωματικό, τόν προσφωνούμε προτάσσοντας τό «κύριε». Δηλαδή: «Κύριε ταξί-αρχε, κύριε συνταγματάρχα» κ.λ.π. Όστόσο, τόν ναύαρχο τόν πτέραρχο τούς προσφωνούμε και με τό «κύριε». Κι' αυτό γιατί κατά τή θυζαντινή ίδιως έποχή οι στρατηγοί ήταν συνήθως, εύγενείς, ενώ οι ναύαρχοι - κατά κανόνα - άπλοι άνθρωποι προερχόμενοι από τά λαϊκά στρώματα.

ΝΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ



-Γιατρέ μου, μόλις πιώ ένα ποτήρι νερό θυμάμαι καλά καθούμενα τήν ΙΖΟΛΑ!

ΙΖΟΛΑ

Η ΠΡΩΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

"Ενα ποτήρι νερό μου θυμίζει τήν ΙΖΟΛΑ."

Μήπως έχετε καμιά ιδέα σχετική με τό παραπάνω θέμα; Έάν ναι, παρακαλούμε να τήν στείλετε (χωρίς σκίσο) στη διεύθυνσι ΙΖΟΛΑ ΑΒΕ, Κέντρον Έξυπηρετήσεως Πελατών, Μητροπόλεως & Πεντέλης, Άθήνας. Κάθε ιδέα που θά έγκριδή και δημοσιευθή, θά άμειφθί με 200 δρχ.



"Έχετε διαβάσει τήν «Πείνα» τού Κνουτ Χάμσουν;

Βιβλίο έφιαλτικό, που περιγράφει τό φυσικό μαρτύριο ενός πεινασμένου ανθρώπου...

Τό μεγάλο μειονέκτημα τής διαίτης για άδυναμία είναι τό άφόρητο αίσθημα τής πείνας.

Με τή διαίτητική τροφή CARRUGAN μπορείτε να χάσετε πολλά περιττά κιλά, χωρίς ούτε μία στιγμή να νιώσετε πεινασμένος!

Σπουδαίο επίτευγμα τής σουηδικής διαίτητικής, τό CARRUGAN προστίθεται σέ γάλα και δίνει στον οργανισμό τά άπαραίτητα θρεπτικά στοιχεία, αντικαθιστώντας τίς άλλες παχυντικές τροφές, σέ τρόπον ώστε να έξουδετερωθούν τά περιττά λίπη.



Τό CARRUGAN δεν είναι φάρμακο, αλλά τροφή, που επιτρέπει τό φυσιολογικό άδυναμία δίνοντας συγχρόνως τό αίσθημα τού χορτασμού.

Με τό CARRUGAN αδυνατίζετε χωρίς να δεινοπαθήτε.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ
ΚΑΛΤΣΕΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ



Οι 'Αμερικανικές κάλτσες Berkshire ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι φημισμένες σ' όλον τόν κόσμο για την τελειότητά τους 'Αμερικανικές κάλτσες BERKSHIRE κατασκευάζονται τώρα στην Ελλάδα στα νέα και άπολύτως συγχρονισμένα εργοστάσια της «BERKSHIRE HELLAS — ΜΠΕΡΚΣΑΪΡ ΕΛΛΑΣ» Α.Ε.

Είναι γνωστά τα χαρακτηριστικά των καλτσών «BERKSHIRE»: 'Αφογη πλέξις — λεπτότατη ραφή — κομφό ταλόν — έλκυστική διαφάνεια — έλαστικότητα — μοντέρνα χρώματα και επί πλέον ή καταπληκτική πατέντα της «BERKSHIRE» «NON RUN» — ΤΟ ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΩΝ.

Και προσφέρονται πλέον στην αγορά σέ τέτοιες τιμές, που μπορούν όλες οι 'Ελληνίδες νά τις χαρούν.

Berkshire

Οί καλύτερες κάλτσες του κόσμου!



ή άρμόρα της θάλασσας, ό δόξα άέρας της ύπαιθρου δέν μπορούν νά βγάλουν ούτε την έπιδερμίδα σας νά μαλλιά σας άν τά προσπαθήτε τό είδικό άντισηπτικό και καλλυντικό ΣΑΠΟΤΝΙ ΠΙΓΚΟΝ.

ή άπαισία ΠΙΤΥΡΙΔΑ ή έπεί που μονεύει τώρα τό καλοκαίρι μέ τίς λαοσινά μπάνια νά εγκαταστήσετε τρυκατό της κεφαλής σας μέ έλασση μ' ένα μόνον λόσιμο μέ τό ΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ είδικό σαπούνι, σμφώνως μέ τά τελευταία παρατηρήσεις έπιστήμης, τό άντισηπτικό ΣΑΠΟΤΝΙ ΠΙΓΚΟΝ είδούε κατά βάση την έπιδερμίδα και τό τρυκατό της κεφαλής και κατασπέρνει όλες τίς σογόνους έστις έλαστίστας την τυρίδα, τά μπιμπίκια, την άσπύδα, έκζέματα και κάθε άλλη ένόχληση.

Απαραίτητο συμπλήρωμα για την ρποίησι των μαλλιών σας είναι ή σημαντική ΜΠΡΙΠΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ μέ τίς άσυναγώνιστες ιδιότητές της έλασύνει ζωή, νεοκίνητα κα έπεί χροματισμό στα πιο όσνα κα έπεί σμένα μαλλιά.

Πολούονται εις όλα τί φαρμακεία, Μυρωπολεία.

Γεν. Άντ)πεία Μ. ΦΟΥΝΤΟΥΚΗ Κλεισθένους 15, Τηλ. 522-416.

ΟΙ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΟ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Αισθάνεσθε κατάπιντσι; Έξοχό δέμα σας αυτή την κορυφή; Όχι πού προσέχεται από κλάμα και έλλειψη βιταμινών; Σημειώστε τις στάθ και τις κατέλλες, πού κέν μέ τά κομφά σώματα, τίς ηρό μάτια και τό καθαρό δέρμα. Μπορείτε και σεις νά άποκτήσετε όλην πού προσέχεται από κλάμα και καθαρό δέμα, άλλα νά ξεγελάτε τόν έαυτό σας. Οι καλές μέσ μόνον δέν μπορούν νά σας άποδούν αυτή την έσωτερική άποδοβολία. Άρχιστε από αύριο πού μέρα σας μέ Μαγιά Μάγρας. Η έξακολουθήστε την κορυφή, τί κάθε μέρα επί δύο έβδομάδες. Δέν ύπάρχει καλύτερη και άποδοτερη δόσθεια για την όμορφιά σας. 'Η Μαγιά της Μάγρας είναι ή πλούσια πηγή βιταμινών Β. Άποφέρει στόν οργανισμό τίς καλύτερες βιταμίνες της μπύρας, πού πυνκνωμένες. Είναι έξαιρετικά πλούσια σέ άπαραίτητες πρωτεΐνες, μεταλλικά στοιχεία και λευκίνη (ύγεια του δέρματος, καλή λειτουργία του έντέρου, ίσορροπία του νευρικού συστήματος, καλή μεταβολισμός των λιπών). Η σκόνη ή σέ χάπια άποτελεί τό άπώδες συμπλήρωμα του καθημερινού φαγητού. Για την καλή λειτουργία του οργανισμού σας, πού θέσετε σήμερα στα πόδια σας πού κουτί Μαγιά Μάγρας Φίε.

Ενας από τούς βασικούς σκοπούς της Χριστιανικής Ένώσεως Νεανίδων, τού μεγάλου αυτού γυναικείου σωματείου, πού τόσα έχει προσφέρει από τό 1922 μέχρι σήμερα στην Έλληνίδα και γενικότερα στά έλληνικά νειάτα, είναι ή έπαγγελματική κατεύθυνσι και κατάρτισι των γυναικών τού τόπου μας. Τό σκοπό δέ αυτόν τόν έξυπηρετεί όχι μέ θεωρίες, ύποδείξεις και συμβουλές, άλλα μέ τίς 22 έπαγγελματικές σχολές, πού έχει ίδρύσει για τά 6.000 περίπου μέλη της.

Στις σχολές αυτές κάθε κοπέλλα, άνάλογα μέ την κλίσι της, τίς γνώσεις και τίς προοπτικές της μαθαίνει μία τέχνη ή μία γλώσσα, γραφομηχανή ή στενογραφία ή μπαίνει στα μυστικά ενός επαγγέλματος. 'Η διδασκαλία έκει γίνεται από ειδικευμένο προσωπικό, στίς ώρες, άνετες αίθουσες της Χ.Ε.Ν. μέ τρόπο πολιτισμένο και άποδοτικό. Τά διδασκτρα είναι πολύ χαμηλά, έπίτηδες, ώστε μέ μία μικρή θυσία, κάθε κορίτσι νά μπορεί νά άποκτήσι ένα έξόδιο για τό μέλλον του.

Έκείνo, όμως, πού κάνει νά διαφέρουν οι σχολές της Χ.Ε.Ν. από τίς άλλες άνάλογες, πού ύπάρχουν στην Άθήνα, είναι ότι σ' αυτές καθήγητριες και μαθήτριες δένονται μέ τη σχέση μητέρας και παιδιού, σ' αυτή όπου φιλόξενο και χαρούμενο περιβάλλον, όπου ή αγάπη, ή στοργή, ή αίσιοδοξία και ή πίστι θερμαίνουν τίς καρδιές των κοριτσιών και τούς δίνουν φτερά για τό μέλλον, ώστε νά άντιμετωπίσουν τή ζωή μέ χαρά και αισιοδοξία.

Καιρός, όμως, είναι νά γνωρίσουμε από κοντά τίς σχολές της Χ.Ε.Ν. στα 130 περίπου τμήματα των οποίων ύπολογίζεται ότι τά φοιτήσουν έφέτος 2.500 μέλη. Καί αρχίζουμε από μία νέα σχολή, πού για πρώτη

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

X.E.N.



Στή Σχολή Κοπτικής έχουν καταρτισθή χιλιάδες κοπέλλες, πού εργάζονται σήμερα άποδοτικά σέ μεγάλα άτελιέ ή σπίτι τους.

φορά λειτούργησε δοκιμαστικά τό καλοκαίρι και είχε μεγάλη έπίτυχία.

ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ ΚΑΙ ΘΑΛΑΜΗΠΟΛΟΙ

Πρόκειται για τή σχολή σερβιτόρων και θαλαμηπόλων, από την όποία άπεφοίτησαν 24 κοπέλλες, πού θρήκαν ήδη εργασία, σέ ένα από τά μεγαλύτερα ζαχαροπλαστεία της πρωτεύουσας.

Στή σχολή αυτή μπορούν νά φοιτήσουν κοπέλλες μέ άπλές γραμματικές γνώσεις. Τό πρόγραμμα περιλαμβάνει δύο ώρες διδασκαλία την έβδομάδα έλληνικών, δύο ώρες αριθμητικής, μία ώρα έπαγγελματικής ύγεινης, μία ώρα άγωγής τού πολίτου και ξενοδοχειακής και εργατικής νομοθεσίας, μία ώρα τουριστικής γεωγραφίας και γενικότερα τουρισμού, μία ώρα άγγλικών και δέκα ώρες έπαγγελματικής τεχνικής.

Στό μάθημα της έπαγγελματικής ύγεινης τά κορίτσια μαθαίνουν ό,τι άφορά την άτομική και γενική καθαριότητα και τίς άντικοινωνικές άρρώστειες. Έπίσης διδάσκονται πώς νά άντιμετωπίζουν τά επαγγελματικά δυστυχήματα, τά πιο συνηθισμένα από τά όποια είναι ό τραυματισμός, τά έγκαυματα και ή ηλεκτροπληξία, μέ την άνάγκη είδικού φαρμακείου και την παροχή πρώτων βοηθειών. Στό μάθημα της άγωγής τού πολίτου και της είδικής νομοθεσίας τού κλάδου, διδάσκονται τά στοιχειώδη γύρω από τό πολίτευμα της χώρας, τίς έξουσίες, τά δικαιώματα και τίς ύποχρεώσεις τού πολίτου καθώς και τούς νόμους πού διέπουν τή λειτουργία ενός ξενοδοχείου ή τίς σχέσεις εργοδότη και εργαζομένου.

Στό τουριστικό μάθημα διδάσκονται γενικά περί έσωτερικού και κοινωνικού τουρισμού καθώς και τόν τρόπο έξυπηρετήσεως

και της φιλοξενίας των ξένων περιηγητών. Τά κορίτσια πού πρόκειται νά γίνουν σερβιτόροι μαθαίνουν νά ύποδέχονται τόν πελάτη, νά παίρνουν παραγγελίες, νά παρουσιάζουν μέ όμορφο τρόπο τό λογαριασμό και νά παίρνουν μέ χαρί τό φιλοδώρημα. Οι άλλες πού προορίζονται για θαλαμηπόλοι μαθαίνουν ό,τι άφορά τόν προσανατολισμό, τίς άνέσεις και την τιμή των διαματιών, τό προσωπικό τού ξενοδοχείου, τόν καθαρισμό του. Μαθαίνουν επίσης πώς νά άπαντούν εύγενικά στίς έρωτήσεις των πελατών και πώς νά τούς έξυπηρετούν για την άλληλογραφία τους και τίς συναλλαγματικές τους ύποθέσεις.

Στό μάθημα της επαγγελματικής τεχνικής πού περιλαμβάνει δύο ώρες την έβδομάδα θεωρία και όκτώ πρακτική έξάσκηση, τά κορίτσια σερβιτόροι μαθαίνουν πώς έξοπλίζεται ένα έστιατόριο, μπαρ, ζαχαροπλαστείο, μαγειρείο, ανάκ μπαρ, όφεις και μπουφές μέ έπιπλα, σκεύη, τραπεζομάντλα, πετσέτες κλπ. Μαθαίνουν επίσης πώς συντηρούνται όλα αυτά και τί διακόσμηση χρειάζεται τό κάθε είδος από τά πιο πάνω καταστήματα. Σιγά - σιγά προχωρούν σέ άλλα πολυπλοκότερα μυστικά τού επαγγέλματος, όπως είναι ή σχέση των διαφόρων χώρων ενός έστιατορίου, μπαρ κλπ., ή σύνθεσι τού προσωπικού και οι εύθυνες τού καθενός, ή σύνταξι των καταλόγων, οι τρόποι τού σερβιρίσματος, τό καθαρίσμα των τραπεζιών, ή μεταφορά των δίσκων, ή συντήρησι των φαγητών, ό συνδυασμός φαγητών και κρασιών κ.ά.

Τά κορίτσια θαλαμηπόλοι έξ άλλου μαθαίνουν πώς οργανώνεται ένα ξενοδοχείο και πώς λειτουργεί, πώς γίνεται ή υπηρεσία πατώματος, πώς έξυπηρετείται καλύτερα ό πελάτης, πώς συντηρούνται τά έπιπλα, τά



Στά τμήματα ξένων γλωσσών φοιτούν πάμπολλες νέες, οι οποίες θέλουν να συμπληρώσουν τη μόρφωσή τους.

Μικρές και μεγάλες ενδιαφέρονται να μάθουν ράψιμο στη Χ.Ε.Ν. για να εξασκήσουν ένα καλό επάγγελμα ή και μόνο για τις άτομικές τους ανάγκες.

σκεύη και ο ρουχισμός των ξενοδοχείων. Η σχολή σερβιτόρων και θαλαμηπόλων της Χ.Ε.Ν. δηλ. φιλοδοξεί να δώσει στις υποψηφίες σερβιτόρους και θαλαμηπόλους όλα τα εφόδια που θα τις βοηθήσουν όχι μόνο να αντιμετωπίσουν τις πρώτες δυσκολίες ως επαγγελματίες, αλλά να προοδεύσουν στο επάγγελμά τους και με το μελετημένο και ευσυνείδητο τρόπο της εργασίας τους να συμβάλουν στην ξενοδοχειακή και γενικότερα στην τουριστική ανάπτυξη του τόπου.

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΙΚΗΣ

Το ίδιο οργανωμένη, όμως, είναι και η μεγάλη Σχολή Κομμωτικής της Χ.Ε.Ν. που λειτουργεί από τριετία. Στη σχολή αυτή οι κοπέλλες διδάσκονται στοιχεία χημείας, ηλεκτροτεχνίας, αισθητικής και υγιεινής. Ιδιαίτερα μαθήματα παίρνουν για την υγιεινή της κεφαλής και για τις διάφορες αρρώστειες των μαλλιών. Με το ελεύθερο σχέδιο εξασκούνται στη σύλληψη και απόδοσι διαφόρων «γραμμών» που θα τις βοηθήσει να δημιουργήσουν ένα ωραίο χτένισμα. Στις ώρες της πρακτικής εξασκήσεως μαθαίνουν πώς να χειρίζονται τα διάφορα εργαλεία και μηχανήματα του κομμωτηρίου, πώς να περιποιούνται τα μαλλιά (δουρτίσιμα, λούσιμο, στέγνωμα), να κάνουν περιμανάντ, μίξ - αν - πλί, βαφές, πολύπλοκα χτένισμα. Στη σχολή γίνονται δεκτές μαθήτριες με απολυτήριο Δημοτικού, ύστερα από έπιλογή. Οι ώρες διδασκαλίας και πρακτικής εξασκήσεως είναι 15 την εβδομάδα και τα δίδακτρα είναι 150 δραχ. το μήνα.

ΣΧΟΛΕΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Στις σχολές αυτές περιλαμβάνονται:

1) Η Σχολή Άγγλικής για πλήρη εκμά-

θησι της γλώσσας. Λειτουργούν τμήματα για αρχάριες, προχωρημένες και πολύ προχωρημένες, απλά και έντατικά καθώς και ειδικά πρωινά και απογευματινά για κορίτσια από 8-15 χρονών. Τα δίδακτρα για τα απλά τμήματα είναι από 60-85 δραχ. το μήνα και για τα έντατικά από 110-180 δραχ.

2) Η Σχολή Γερμανικής με τρεις ώρες διδασκαλίας την εβδομάδα, 60-70 δραχ. 3) Η Σχολή Γαλλικής με τρεις ώρες την εβδομάδα, 80-85 δραχ.

4) Η Σχολή Ιταλικής με τρεις ώρες την εβδομάδα.

5) Σχολή Έπαγγελματικής Μετεκπαιδεύσεως Υπαλλήλων. Στη σχολή αυτή γίνεται συστηματική μετεκπαίδευση υπαλλήλων καταστημάτων μέσα σε δέκα μήνες. Διδάσκονται η τεχνική των πωλήσεων, επαγγελματική άγωγη, ανθρώπινες σχέσεις, εμφάνιση και έκθεσι ειδών. Τα μαθήματα γίνονται δυο φορές την εβδομάδα και τα δίδακτρα είναι 75 δραχ.

6) Μονοτάξια Σχολή Γραμματέων. Στη σχολή αυτή οι κοπέλλες μαθαίνουν πώς να γίνουν τέλει γραμματείς, πράγμα που απαιτεί όχι μόνο γνώσεις τεχνικές αλλά και ψυχικές ικανότητες και κοινωνική πείρα και πρακτική εξάσκηση. Γι' αυτό και η φοίτηση στη σχολή αυτή είναι υποχρεωτικά έννεα μηνος και γίνονται δεκτές μόνο απόφοιτες γυμνασίου.

7) Σχολή Ελληνικής και Άγγλικής Γραφομηχανής. Χρησιμοποιείται το τυφλό σύστημα. Η διδασκαλία γίνεται τρεις φορές την εβδομάδα από μία ώρα επί έξι μηνες. Δίνεται θεαίσιμα σπουδών, ύστερα από εξέτασεις. Τα δίδακτρα είναι 70 δραχ. το μήνα.

8) Σχολή Άγγλικής Άλληλογραφίας.

Διδάσκονται έμπορικη άλληλογραφία και οργανώσει αρχείου, τρεις φορές την εβδομάδα, από μία ώρα για έννεα μήνες. Δίδακτρα 70 δραχ.

9) Σχολή Άγγλικής Στενογραφίας. Η διδασκαλία γίνεται τρεις φορές την εβδομάδα για έννεα μήνες. Δίνεται θεαίσιμα σπουδών, ύστερα από εξέτασεις. Δίδακτρα 80 δραχ.

10) Σχολή Λογιστικής. Τρεις φορές την εβδομάδα, για έννεα μήνες. Δίδακτρα 80 δραχ.

ΡΑΠΤΙΚΗ - ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑ - ΟΙΚΟΚΥΚΛΟΣ

Οι σχολές αυτές, τέλεια οργανωμένες, έχουν καταρτίσει χιλιάδες κοπέλλες μέχρι σήμερα, που εργάζονται τώρα αποδοτικά είτε σε μεγάλα ατελιέ είτε για δικό τους λογαριασμό. Λειτουργούν: 1) Σχολή Κοπτικής με τρεις ή δυο φορές την εβδομάδα διδασκαλία επί έξι ή δέκα μήνες. Δίνεται θεαίσιμα σπουδών, ύστερα από εξέτασεις. Δίδακτρα 70 για τα έντατικά και 45 για τα απλά τμήματα. 2) Σχολή Ραπτικής με δυο φορές την εβδομάδα μάθημα από τρεις ώρες. Στο μάθημα αυτό φοιτούν υπνηστές και οι μαθήτριες κοπτικής, που δεν εργάζονται σε ατελιέ. Η φοίτηση διαρκεί έννεα μήνες και στο διάστημα αυτό τα κορίτσια μαθαίνουν να ράθουν όλων των ειδών τα φορέματα. Δίδακτρα 50. 3) Σχολή Απορρορυχικής. Διδάσκονται κεντήματα, χειρός και ράψιμο απορρορυχικών. Μάθημα δυο φορές την εβδομάδα επί δυο ώρες. Δίδακτρα 50. 4) Σχολή Οικοκυρικής. Οι μαθήτριες μαθαίνουν οικιακή οικονομία, μαγειρική, χρήση ηλεκτρικών σκευών, πλύσιμο και καθαρισμό. Η φοίτηση διαρκεί έξι μηνες. Δίδακτρα 100. 5) Σχολή Χειροτεχνίας.

Στις ώρες της πρακτικής εξασκήσεως οι μέλλουσες κομμωτρίες μαθαίνουν να κάνουν μίξ - αν - πλί, βαφές, περιμανάντ και πολύπλοκα χτένισμα.

Πολλές απόφοιτες του γυμνασίου παρακολουθούν στη Χ.Ε.Ν. μάθημα γραφομηχανής και στενογραφίας.



χίας. Οι κοπέλλες μαθαίνουν εδώ να φτιάχνουν παιχνίδια, τσάντες και άλλα διακοσμητικά αντικείμενα. Λειτουργούν τμήματα δυο φορές την εβδομάδα από δυο ώρες, για δέκα μήνες. Δίδακτρα 75. 6) Σχολή Κεραμικής. Λειτουργούν τμήματα άγγειοπλαστικής δυο φορές την εβδομάδα από δυο ώρες, για δυο χρόνια. Δίδακτρα 150 τον πρώτο και 250 το δεύτερο χρόνο. 7) Σχολή Ζωγραφικής. Λειτουργούν τμήματα δυο φορές την εβδομάδα. Δίδακτρα 150. Αξίζει να σημειωθεί πως στα πιο πάνω δυο τμήματα φοιτούν ιδίως κυρίες ελληνίδες και ξένες κάθε ηλικίας, που βρίσκουν έτσι μια ευχάριστη και ευγενική απασχόληση.

ΣΧΟΛΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΟΡΟΥ

Η σωματική άγωγη της γυναίκας αποτελεί ένα από τα ενδιαφέροντα της Χ.Ε.Ν. Ηδη έχει ιδρύσει τρεις σχολές γυμναστικής και χορού για τις ανάγκες κάθε ηλικίας και κάθε τάξεως. Η Σχολή Σουηδικής Γυμναστικής προσφέρει δυο ημίωρα την εβδομάδα στα εργαζόμενα κορίτσια της Ενώσεως. Δίδακτρα 40. Η Σχολή Ρυθμικής Γυμναστικής διαθέτει τμήματα για εργαζόμενες κοπέλλες και φοιτήτριες με τρία ή τέσσερα μαθήματα την εβδομάδα, διδασκόμενες από 16 χρονών και για τα μέλη κάτω των 16 ετών είναι 48 δραχ. το χρόνο και για τα μέλη πάνω από 16 χρονών είναι 84 δραχ. το χρόνο. Αλλά με το μικρό αυτό ποσόν τα μέλη έχουν στη διάθεσή τους τα ωραία έντυχα κτήρια της Ενώσεως, τις καντίνες, το αναγνωστήριο, τη δανειστική βιβλιοθήκη, το γυμναστήριο, τα λουτρά και το κομμωτήριο, το ραφείο, το εστιατόριο, το ζαχαροπλαστείο. Στη Χ.Ε.Ν. γίνονται ωραιότατες διαλέ-

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΛΛΕΣ ΣΧΟΛΕΣ

Η πιο ενδιαφέρουσα εν τούτοις, είναι κοινωνικής πλευράς σχολή της Χ.Ε.Ν. είναι χωριστά αμφιθέατρα το μονοτάξιο Δημοτικό Σχο-



λείο, που έχει ιδρύσει και όπου φοιτούν εντελώς δωρεάν μικρά κοριτσάκια, κοπέλλες αλλά και γυναίκες μεγάλης ηλικίας εργαζόμενες. Και είναι συγκινητικό να βλέπουμε τρεις διαφορετικές γενιές να σκύβουν με τον ίδιο πόθο και την ίδια λαχτάρα πάνω στα βιβλία και τα τετράδιά τους, ενωμένες σε μια κοινή προσπάθεια για το πνευματικό τους ανέγασμα. Είναι μια προσφορά της Χ.Ε.Ν. ανεκτίμητη, που μόνο δέκατοι παρακολουθήσει έστω και ένα μάθημα του ειδικού αυτού σχολείου μπορεί να αξιολογήσει και να κατανοήσει το μεγάλο αυτό έργο.

Υπάρχει τέλος και η Σχολή Άπαγγελίας και Άρθρώσεως για τα μέλη εκείνα, που διαθέτουν καλλιτεχνικά προσόντα. Δίνονται μαθήματα μιμητικής και δραματικής, δυο φορές την εβδομάδα από μίαμιση ώρα και τα δίδακτρα είναι 40 δραχ.

Οι σχολές δηλαδή της Χ.Ε.Ν. αγκαλιάζουν σχεδόν όλα τα ενδιαφέροντα της σημερινής γυναίκας, της δίνουν μια επαγγελματική διεξοδό και τη βοηθούν, αν δεν θέλη να εργασθεί έξω από το σπίτι της να βρει τουλάχιστον μια χρήσιμη απασχόληση για τον εαυτό της, τους δικούς της ή τους άλλους ανθρώπους.

Όπως είπαμε, στις Σχολές της Χ.Ε.Ν. φοιτούν μόνο μέλη της Ενώσεως. Η συνδρομή για τα μέλη κάτω των 16 ετών είναι 48 δραχ. το χρόνο και για τα μέλη πάνω από 16 χρονών είναι 84 δραχ. το χρόνο. Αλλά με το μικρό αυτό ποσόν τα μέλη έχουν στη διάθεσή τους τα ωραία έντυχα κτήρια της Ενώσεως, τις καντίνες, το αναγνωστήριο, τη δανειστική βιβλιοθήκη, το γυμναστήριο, τα λουτρά και το κομμωτήριο, το ραφείο, το εστιατόριο, το ζαχαροπλαστείο. Στη Χ.Ε.Ν. γίνονται ωραιότατες διαλέ-

ξεις, καλλιτεχνικές παραστάσεις, διάφορες εκθέσεις και ρεσιτάλ, τα οποία μπορούν να παρακολουθήσουν όλα τα μέλη της.

Τα μαθήματα αρχίζουν την 1^η Οκτωβρίου και σταματούν, εκτός από όρισμένα τμήματα, τον Ιούνιο. Δικαίωμα εγγραφής έφ' άπαξ είναι δραχ. 30 για όλα τα μαθήματα εκτός από τα Έλληνικά και το μαθηματικό της άπαγγελίας. Τα μέλη που παρακολουθούν δύο ή περισσότερα μαθήματα έχουν ειδική έκπτωση. Τέλος για δυο αδελφές γίνεται μια μόνο εγγραφή.

Περισσότερες, όμως, πληροφορίες τόσο για τα μαθήματα της Χ.Ε.Ν. όσο και για τις άλλες εκδηλώσεις της Ενώσεως — όπως είναι γνωστό στα έντυχα κτήρια της Χ.Ε.Ν. δίνονται θεατρικές και κινηματογραφικές παραστάσεις, ποιητικά απογευματινά, διαλέξεις, μαθήματα ψυχολογίας κ.λπ. — μπορείτε να πάρετε από τις υπαλλήλους υποδοχής στα γραφεία της Ενώσεως — Αμερικής 11 — στο γραφείο 101 στον πρώτο όροφο, στο γραφείο Έκπαίδευσής στο δεύτερο όροφο και στη Γραμματεία στον ίδιο όροφο.

Ολόκληρη η Χ.Ε.Ν. τέλος, είναι έτοιμη να σας εξυπηρετήσει, να σας φιλοξενήσει, να σας ψυχαγωγήσει. Ακόμα κι' αν δεν ενδιαφέρεστε για κανένα από τα τόσα μαθήματα της Ενώσεως για σας ή για την κορούλα σας, έρθετε ένα άλλον τρόπο να γνωρίσετε καλύτερα τη Χριστιανική Ένωση Νεανίδων. Είναι ένας ολοζώντανος και πρωτοποριακός οργανισμός, ένα κοινωνικό κέντρο με τεράστια δραστηριότητα αφιερωμένο στην υπηρεσία της Ελλάδας. Και τέτοιοι οργανισμοί πολιτισμού και προόδου αξίζουν όλη την αγάπη και το ενδιαφέρον σας.

Σοφία Μαιτζού

...το να
χρησιμοποιήσετε
το **PRETTY QUICK**
το νέο Μέικ-Απ
της **TOKALON**, για
ένα γρήγορο και
ώρατο μακιγιάζ.



ΓΙΑ ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΣΤΗ ΣΤ

Pretty Quick - ή νέα δαυμασία κρέμα-πούδρα
"Πρέττυ Κουϊκ," (Μεϊκ-Απ) της Τοκαλόν...

- Το **Πρέττυ Κουϊκ** της Τοκαλόν δίδει στο πρόσωπό σας την εξαιρετική φυσική όψη, που τόσο επιθυμείτε πάντα.
- Μακιγιάρσετε σε λίγα δευτερόλεπτα και το μακιγιάζ κρατάει ώρες.
- Είναι απίστευτο πόσο οικονομικό είναι. Δεν έχετε την παραμικρή σπατάλη.
- Το **PRETTY QUICK** δεν ξηραίνει το δέρμα χωρίς στην ειδική κρέμα που περιέχει.

Ἐπαφελήθητε σήμερα αὐτῆς τῆς
ἐξαιρετικῆς προσφορᾶς ποὺ σᾶς
ἐπιτρέπει νὰ προμηθεύητε τὸν
θαυμασιὸν νέον προϊόν τῆς Τοκαλὸν
Κρέμα - Πούδρα (Πρέττιν - Κουϊκ)
εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς τρεῖς μοντέρους
χρωματισμοὺς ἐμβάζοντες Δρχ. 7
εἰς γραμματόσημα, διὰ τὰ ἔξοδα
συσκευασίας καὶ ταχυδρομικὰ, εἰς
τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν :

Ἐπιθυμῶ τὴν ἀπόχρωση (σημειώσατε μὲ ἓνα σταυρὸ).

ONOMA:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἐκάστην
9—12 καὶ 5—7 ὥς καὶ ἐπὶ
συνεντεύξει. Χ. Τρικούπη
113 — Τηλ. 613.610

Ὁ ἰατρός ΧΡ. ΠΑΣΙΝΟΓΛΑΡΙΔΗΣ,
τῶς ἐπιμελητῆς Μαιευτηρίου «ΜΑ-
ΡΙΚΑ ΗΛΙΑΔΗ», δέχεται ἐπισκέψεις
καθ' ἑκάστην 11 — 1 καὶ 5 — 7 μ.μ.
καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τὰς ἀπόρους δι-
ωρεὰν ἑκάστην Τετάρτην.

Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πεθάνῃ χωρὶς
νά ἔχῃ κάμει διαθήκην, τότε ἡ πε-
ριουσία του μεταβιβάζεται στους κον-
τεινόντες συγγενεῖς, σύμφωνα μὲ τὴν σει-
ρά που ὁ νόμος ὁρίζει. Πρὶν ἐξετά-
σουμε αὐτὴ τὴν διαδοχὴ χωρὶς διαθή-
κη, (εἰς ἀδιαθέτου) τὴ λέει ὁ νό-
μος), θά ἀναφερόμεν μερικὰ πράγμα-
τα γιὰ τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενον τῆς
διαθήκης.

Στὴ διαθήκη, λοιπόν, πρέπει νὰ καθορίζεται τὸ πρόσωπο ποῦ ὁ διαθέτης θέλει νὰ τιμῇ. Ἀν εἶναι δόξιστος ὁ καθορισμὸς, γὰρ ἀποσιωπηθὲν ὁ λόγος, ἡ διαθήκη εἶναι ἄκυρη. Ὁ διαθέτης ἔχει τὸ δικαίωμα μὲ τὴ διαθήκην του νὰ χάσῃ κληρονομία μὲ τὴν ἀπονομή: ὡς ἡ κληρονομία, καὶ τὸ κράτος. Ἡ διαθήκη πρέπει νὰ ἐκφράζῃ τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐλεύθερον θέλησιν τοῦ διαθέτη. Μπορεῖ ν' ἀκυρωθῇ ἀν ὀφείλεται σὲ πλάνη, σὲ ἀπειλή ἢ ἀπάτη. Ἐπίσης, μπορεῖ ν' ἀκυρωθῇ ἡ διαθήκη ὅταν ὁ διαθέτης σπασαλεῖται γὰρ ν' ἀποκρίσῃ σὲ σπασαλεῖα ἐλαθίστα. Π. χ. νομίζει ὅτι ὁ Α' τοῦ ἔσους τὴ ζωὴν καὶ ν' αὐτὸν τὸν ἀνέμεινε.

Και γι' αυτό τον χάνει πληρονομία του. Ἡ διαθήκη, μπορεί να προσβληθῇ ἐντός διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της. Μετὰ τὴ διετία τὸ δικαίωμα ἀκυρώσεως παραγράφεται.

Ἡ διαδοχὴ ἐξ ἀδιάθετου ἐπέχεται ὅταν ἐν πτάχῃ διαθήκη ἢ ἡ διαθήκη ἀκυρωθῇ. Ἡ διαδοχὴ αὐτὴ στηρίζεται στὴν ἀναγνориζόμενη αὐτὸ τὸ νόμο συγγένειά καὶ στὸ νόμιμο γάμο. Εἶναι ἐξ ἄλλου αὐτὸ καὶ δικαίω καὶ φυσικό, ἀφοῦ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας ἔλαβαν, κατὰ κάποιο τρόπο, μέρος τῆς συγχρότῃ τῆς κληρονομικῆς περιουσίας. Ἡ προστασία, ἐπίσης, τοῦ γάμου καὶ τοῦ συνζυγίου ἐπάγεται νὰ παύσῃ καὶ αὐτὸς (ἢ καὶ αὐτὴ) μέρος τῆς κληρονομιάς.

Ἡ σειρά τῆς ἐξ ἀδιαθέτου διαδο-
χῆς εἶναι ἡ ἑξῆς, κατὰ τάξεις: Ὡς
πρῶτῃ τᾷς καλοῦνται οἱ «κατίοντες»,
δηλαδή τὰ παιδιά καὶ τὰ ἐγγόνια τοῦ
κληρονομοῦμένου. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ
ἐγγόνια θὰ πάρουν κληρονομικὸν με-
ρίδιον μόνο ἀν δὲν ὑπῶρχη ὁ γιὸς ἢ ἡ
θυγατέρα ἀπ' τὸν ὁποῖο προέρχεται
τὸ δικαίωμα τῶν. Ἐστὶ π.χ. ὁ πατέ-
ρας ἔχει τρία παιδιά. Ὁ τρίτος, δ-
μως, ἔχει πεθάναι καὶ ἔχει ἄρρησι
παιδιά. Ἡ κληρονομία θὰ μοιρασθῇ
στὰ τρία. Ἀπὸ ἑνὰ τρίτο θὰ πάρουν
τὰ δύο παιδιά. Τὸ ὑπόλοιπὸ θὰ τὸ
πάρουν τὰ ἐγγόνια, δηλαδή τὰ ἐγγό-
νια, ὅσα κ' ἂν εἶναι, θὰ μοιρασθοῦν
τὸ ὑπόλοιπον ἑνὰ τρίτο.

“Όταν δεν υπάρχουν πρόσωπα τῆς πρώτης τάξεως (παῖδια, ἐγγόνα) ἡ κληρονομία μεταβιβάζεται στὴν δεύτερη τάξη, δηλαδή στους γονεῖς καὶ τὰ ἀδέρφια τοῦ κληρονομοῦμένου. Στὴν τρίτη τάξη, δηλαδή ἂν δεν υπάρχουν οὔτε γονεῖς καὶ ἀδέρφια, ἡ κληρονομία καὶ καὶ μεταβιβάζεται στους παραιτητοὺς συγγενεῖς, δηλαδή στὰ πρώτα ἐξ ἀδέρφια καὶ τὰ παῖδια τους. Στὴν ἐκέκτημεν σειρά, ποὺ εἶναι πολὺ σπάνιο, ἂν δεν υπάρχουν οὔτε πρότα ἐξ ἀδέρφια, καλοῦσάν τὴν κληρονομία οἱ προσπάπποι καὶ οἱ προσπαγιάδες τοῦ κληρονομοῦμένου.” Ἐστὶς στὴν ἐπόμενη τάξη, κληρονόμος εἶναι μόνον ὁ σύζυγος, ἂν υπάρχῃ, ἂν δὲν τελειώσῃ τὰ σέξουα, τὴν ἐκτὴ, ἂν δὲν υπάρχῃ καὶ ἐνῶς ἀπὸ τὰ πρόσωπα ποὺ ἀναφέρουμε, τὴν περιουσία τοῦ «ἐκλήρου» θὰ τὴν λάβῃ τὸ Κράτος.

Γὰρ τὸ δίκαιον τοῦ συνύγου, εἴτε ἄνθρωπος εἶναι εἴτε γυναικί, καὶ σημειώσομαι ἄκοιμα δύο λόγια. Στὴν πρώτη τῇδε, ὅταν πληθὺν ὑπάρχουν καὶ παῖδιά ἢ ἐγγόνια, ὁ συνύγος ἢ ἡ σύζυγος καὶ παρὰ τὸ ἕνα τέταρτον τῆς κληρονομίας. Στὶς ἐπομένους τᾶξεις, δεύτερη, τρίτη, τέταρτη, καὶ παρὰ τὸ μισό. Στὴν πέμπτη, καὶ παρὰ τὸ ὀκτώητον τῆς κληρονομίας. Ὅταν ὁμοῦ καὶ κληρονομῇ μετὰ προσώπα τῆς δεύτερης, τῆς τρίτης ἢ τῆς τέταρτης σειράς, ὁ συνύγος — κληρονομὸς ἔχει καὶ ἄλλο ἕνα δίκαιον: Ἐκτός ἀπ' τὴν κλη-

ρονομική του μερίδα θά πάσῃ το
πιπλα, τὰ σκευῆ, τὰ ρούχα καὶ
λα οἰκιακά ἀντικείμενα ποῦ το
σιμοποιοῦσε εἴτε ὁ σύγγος, ποῦ
νε, εἴτε καὶ οἱ δύο μαζί.

Ἐξομιάσατε τώρα, ὅ ἑνα ἔχον
 ἢ δοῦναι, στή νόμιμη μοῖρα. Ἄ-
 νος βάσει ἔνα ἐμποῖσι στὴν ἀν-
 ἑλευθερία τοῦ ἐνδοσχευομένου
 χαμε διαθήκη με ἄλλα πενήντα
 ἔνω μοιρεῖ ἡ ἀσπὴν τὴν πενή-
 ντα ὅ ὅστιον θέλει, δὲν ἐστὶ τὴ
 ὁμα ἢ στέρησης τοῦ γονιῶν τῶν
 παιδιᾶ ἢ τὰ ἐγγύων, ἀλλὰ τὴν
 του, ἀπὸ μία ἐλάχιστη χινομα
 μεῖριον, ποὺ λέγεται ἡ νόμιμη
 ἢ μεῖριον αὐτῆ, τοῦ μοῖρας. Ἄν
 ὅμα καθορίζεται στὸ ἑνα δέτερο
 ἔξ ἀδελφῶν μεῖριος. Ἐπειὴ
 μεῖριδοῦν τὴ νόμιμη μοῖρα, ἔσται
 ῶν ἐπιπροσῶν τὸ μὴ ἀπὸ τὴν
 ποὺ βάσειται, ἀν δὲν ἵσχυται ἡ
 ἵχνη. Τὸ δίκαιωμα τῆς νόμιμης
 ὁμα ἔχον μόνο τὰ προσώπων τῶν
 τοῦ οικογενειακοῦ περιβάλλοντος
 καὶ ὁ πατέρα συνεγείας τοῦ
 ὁμα ὁ ἐνδοσχευομένου μοιρεῖ τοῦ
 ἀποκλείει ἐλευθερία ἀπὸ τὴν νό-
 μοῖα του. Γιὰ νὰ κανονισθῇ τὸ
 τοῦ τῆς νόμιμης μοῖρας δὲν ἵσχυται
 ὁμοῦ τὸ σύνολο τῆς περιουσίας
 ἀφῆσε ὁ πατέρα, δὲ προσῶπων
 οἰομένης παρῶς (δομρεῖ, ὁμο-
 κλτ.), θὰ διασπῇ ἡ ἔξω με
 τοῦ οἰοῦ τὸν χινομα καὶ τὴν
 αὐτοῦ ποὺ θὰ ῶνουμε εἶναι ἡ νό-
 μιμη μοῖρα αὐτοῦ.

Ἡ διαθήκη πού προσβάλλει τὰ μέλη μὴ αὐτοὶ ποτε νὰ ἀναρροῦν. Ὁ καθιερωμένος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρροῖται ἀπὸ τὸ μερίδιό του αὐτὸ ἢ ἀπὸ διαθήκης πού ἄρρησε «ἐκτὸς πού δὲν ἔχει ἐξουσία τῆς νόμιμης μορφᾶς του, ἢ τῆς συμπληρωσῆς ἀπὸ τὸν χιρουργὸν». Ὁ Μέρσι πού νὰ ἰσχυροποιεῖται τὸ δικαίωμά του αὐτὸ εἶναι συμπληρωματικὸς πρὸς τὸν Μέρσι μὲ αὐτὸν πού ὀφείλει ἡ διαθήκη νὰ ἐκτελεσθῇ. Ὁ Μέρσι μὲ αὐτὸν πού ἄρρησε ὁ διαβάτης. (Ὁ Μέρσι μὲ αὐτὸν πού ἄρρησε ὁ διαβάτης, ἔχουμε ἀναφέρει καὶ στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀντισημιτισμοῦ, ὁ διαβάτης ποτε νὰ ἀρροῖται ἀπὸ τὸ δικαίωμά του νὰ πῶν ὅτι ὁ Μέρσι μὲ αὐτὸν πού ἄρρησε ὁ διαβάτης, ἔχουμε ἀναφέρει καὶ στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀντισημιτισμοῦ.

[illegible]

ἡσος, τότε ἡ κληρονομία
 αἰσὶν καὶ ἡ ἀποκτὴν τοῦ πατρὸς
 οὗτοι ἐν, ἐνώνοντο καὶ ἀποκτὴν
 ἐνθὺν τοῦ ἀπέναντος στοῦ
 τῆς κληρονομίας, οἱ ἀποκτὴν
 ἵν καὶ κατὰ τὸν τοῦ καὶ τῆς
 κληρονομίας γὰρ ἡ κληρονομία
 τὸν, οἱ κληρονομίας ἐξῆν
 οἱ ἡμεῖς ἔχει γὰρ πολλὰ, ἐν
 τῇ δεξερῇ, ἀλλὰ καὶ τῇ
 ἡμεῖς. ἔχει ὅμως καὶ ἡ
 ἡμεῖς: Νὰ τῇ δεξερῇ μὲν, ἀλλὰ
 ἡμεῖς τῇ ἀποκτὴν, ἀλλὰ
 ἐνθὺν μὲ τῇ δικῇ τοῦ
 ἀλλὰ μόνον μετὰ τῇ
 οὐσιαστικῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας,
 τὰ ὅποια κατὰ τὸν ἀποκτὴν
 ἡμεῖς ὅπως ὁφείλει οἱ νόμοι
 αἰσὶν καὶ ὁρίμενα ἀλλὰ
 οὐκ ἀποκτὴν καὶ ἐκ κληρονομίας
 τοῦ δικαίωμα τῆς ἀποκτὴν
 ἐνθὺν ἐν ἐνθὺν τοῦ μὲν τῇ
 τοῦ περιουσίας γὰρ τῇ τῇ
 οὐσιαστικῶν.

ΤΑΣΟΣ ΖΟΜΠΟΛΑΣ, Διευθυντής

- 1) Πολιτισμού
- 2) Εύκολίας
- 3) Οικονομίας.

ΑΥΓΟΛΑΡΤΗΣ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

διὰ ὁμολέτητες, ἀσπράδια, αὐγῶν μαρέ-
γκα, μογιόνης, πωγῶτα, ζῆμη διὰ κέτικ,
μπισκότα κλπ. ἃ ζεοῦν κτυπητήρια εἰδι-
κά διὰ κάθε χρῆσι.
Αὐτόματος ἐκτίναξις τῶν κτυπητήρων ::
τὸ χέρι σας παραμένουν καθαρὰ.

ΜΠΟΛ - ΜΙΞΕΡ Νο 1 + ΜΥΛΟΣ

Έντός ενός λεπτού έτοιμάζετε τήν μαγιονέ-
ζα, σούπα, όρελέττα κλπ. Μετατρέπετε σε
χυμόν κάθε φρούτο. Άνακατεύετε τό μίγμα
διά παγωτό, κοκτέιλ, καφέ φραπέ
Άλέθετε κόκκους καφέ, ξηρούς καρπούς κλπ

МИЭР No 2

μικροὶ δὲ ὅλες τῆς χρήσεως: Παγωτά, ὀ-
μελέττες, κοκτέιλ, σούπες, φρούτα εἰς
πρωῆς κλπ.
Λειτουργεῖ εἰς ἐτιδόμενους ἀκευδῶς: ποτῆ-
ρι, μπόλ, γῆτρα, σουπιέρα κλπ.

ROMPOT - ΣΑΡΛΟΤΑ

Τρία μηχανήματα συγκεν-
τρωμένα σε ένα:
1) Κρεατομηχανή
2) Τρίφτης
3) Στυπτήριο φρούτων
Μιά πραγματική οικονομία
στα σπίτι.

... Καί μία σειρά ακόμη επιβλητικών μηχανών της ΜΟΥΛΙΝΕΣ μεγάλων πλεονεκτημάτων.

- Στυπτήριο Φρούτων
- Μηχανή Καθαρισμού λαχανικών
- Μύλος καφέ κλπ.
- Κρεατομηχανή και τρίφτης KM1
- Στεγνωτήριο μαλλιών (Séchoir)

ΤΑ ΜΟΥΛΙΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ
ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΠΑΝΚΤΙΚΑΙ
ΧΑΡΙΣ ΤΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΑΣΙΩΝ ΜΟΥΛΙΝΕΣ.

Επισκεφθήτε τὸ Περίπτερόν μας εἰς τὴν 25ην ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (περίπτερον Νο 4) ὅπου δὲ παρακολουθήσετε ἐπιδείξιν τρόπου χρησιμοποίησως τῶν μηχανῶν **MOULINEE** & τῶν Παγκοσμίου φήμης σκευῶν **PYREX SEDLEX** (Γαλλίας).

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ Ἑρμοῦ 74 - Ἀθῆναι τηλ. 25.116



PYREX

Δοκιμάστε και σεις την χαρά της μαγειρικής στα αλεύη φωτιάς
ΠΥΡΕΞ: είναι **υγιεινά, οικονομικά, καθαρά**. Ή κρυστάλλινη δια-
 φάνεια τους και ή όμορφη τους σας ες επιτρέπουν να σερβίρετε τὰ
 φαγητὰ σας μὲ τὸ ἴδιο σκευὸς εἰς τὸ ὁποῖο τὰ μαγειρέσατε.
 Λιγώστε καθάρσιμα τὸν σκευὸν σας διότι ἕνα σκευὸς **ΠΥΡΕΞ**
 ἀντιστοιχεῖ μὲ τρία αλεύη μαγειρέματος, σερβιρίσματος και δια-
 τηρήσεως τῶν φαγητῶν σας. Τὰ **PYREX - SEDLEX (ΓΑΛΛΙΑΣ)** εἶναι
 ἀνθεκτικὰ καὶ κτηνημένα, στὶς ἀπότομες ἀλλαγὰς θερμοκρασίας...
ΚΑΙ ΕἶΝΑΙ ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ.

Τὰ σκεύη φωτιάς **PYREX** πωλούνται στὰ καλὰ καταστήματα οικιακῶν εἰσόδων. Μὴν ξεχνάτε ὁμῶς ὅτι τὰ **γυήσια** σκεύη **PYREX** - τὰ μόνα ἐγγυημένα - φέρουν πάντοτε χαραγμένη σὲ κάθε σκεῦος τὴν σφραγίδα **PYREX - SEDLEX**

Γ. Ταψί οβάλ 30
ἐκατοστῶν Δρ. 80
Δ. Ταψί ὀρδοϋ. 31
ἐκ. Δρ. 60
Ε. Σουφλέ 1 λί-
τρας Δρ. 43



ΔΩΣΤΕ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗ C από την πλουσιώτερη φυσική πηγή της!

● Σ' όλες τις ηλικίες χρειάζεται η βιταμίνη C, αλλά τα μικρά παιδιά την έχουν ανάγκη περισσότερο από κάθε τι άλλο. Γι' αυτό, το παιδί σας πρέπει να πίνει καθημερινά Χρυσό Πορτοκάλι από πολύ μικρό. Για τον ίδιο λόγο, θα σάς συμβουλευσουν να το πίνετε και σεις από την ημέρα που θα νιώσετε έγκυος.

● Τα παιδιά χρειάζονται άφθονη βιταμίνη C για γερά ούλα, κόκκαλα και δόντια. Επίσης η βιταμίνη C βοηθεί τα παιδιά να αντιστέκονται καλύτερα στις μολύνσεις. Τα παιδιά ξετρελαίνονται με το Χρυσό Πορτοκάλι.

ΧΡΥΣΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ ΦΙΞ



Η φιάλη των 20 ποτηρίων δρχ. 16.50 — Η φιάλη των 10 ποτηρίων δρχ. 9.



Αληθινές επαύλεις πάνω στα κλαδιά των δέντρων

Ένας νεαρός Άγγλος καμιά δεκαριά χρονών, ο Τζων Γκούλντ, περπατώντας μία μέρα στην έρηξη διεκρινε μία πελώρια περούκα τοποθετημένη σ' έναν τοίχο. Η περούκα αυτή, πράγμα παράξενο, είχε χρώμα γαλάζιο. Πλησιάζοντας είδε ότι ήταν ένας σωρός από ταινίες χαρτιού από κείνες που την εποχή εκείνη χρησιμοποιούσαν για τις μεταδόσεις τηλεγραφημάτων. Οι ταινίες αυτές ήταν πλεγμένες και τυλιγμένες κομψά. Από την κορυφή τους άνηχούσαν χαρούμενα τιτίβιασμα. Ήταν ένα άρδονι που είχε στολίζει τη φωλιά του με τον πρωτότυπο αυτό τρόπο.

Γιατί όμως; Τι χρησίμευε αυτό; Ο Τζων Γκούλντ ενδιαφερόταν με πάθος για τα πουλιά, αλλά ποτέ σ' ελη τη διάρκεια των σπουδών του δεν λησμονήσε την παράξενη φωλιά. Όταν έγινε διάσημος ορνιθολόγος, αφιέρωσε μεγάλο μέρος απ' τη ζωή του αναζητώντας παράξενες φωλιές.

Πολλά από τα περσιτά είδη δειχνουν αρχιτεκτονικό ταλέντο ποικίλο: υπάρχουν πουλιά - κτίστες, πουλιά - έσκαφείς, ακόμα και πουλιά - ράφτες, όπως η έπολας ή ράπτρια, που με τη βοήθεια κλωστής από χόρτο είναι ικανή να ράψει δυο μεγάλα φύλλα για να κάνει ένα είδος τσαντάκι. Όλη αυτή η ευφυΐα, ελη αυτή η υπομονή, δικαιολογούνται από τη μητρική αγάπη. Αλλά να είναι άραγε αυτή μονάχα η εγγήγησι;

Γι'αρχαι: π.χ. στις Ίνδίες ένα πουλί που λέγεται μπάγια. Η φωλιά του είναι ένα είδος κλεψύδρας, που οι δυο φουσκες της φτιαγμένες από ένα χοντρό ύφασμα πλεγμένο από χόρτα, χωρίζονται μ' ένα στενό στόμιο. Το πουλί μπαίνει μέσα με το κεφάλι κάτω. Αν ανοίξουμε στα δυο μιά απ' αυτές τις φωλιές, θα δούμε ένα στρώμα από φασφορίζουσες μυγίτσες. Ποτέ δεν βρίσκει κανείς αυτές τις μυγίτσες έξω απ' τη φωλιά του μπάγια, αλλά πάντοτε μέσα στο «χώλο» και στο δωμάτιό του. Οι ιθαγενείς που έχουν δη μερικές φορές το γεγονός αυτό, δεσβαίνουν ότι αποτελεί προφύλαξη κατά των «κλεφτών των αυγών», των φιδιών και οι μυγίτσες αυτές, με την οσμή τους, προσελκύουν άλλα φαγώσιμα έντομα, με τα οποία τρέφονται τα μικρά μπάγια όταν βγαίνουν από τ' αυγό. Αλλά ποιος αποκλείει τη σκέψη, ότι το μπάγια, αντί να ζή στο σκοτάδι, δεν χρησιμοποιεί αυτό το μέσο για να φωτίσει τη φωλιά του;

Περιοδεύοντας στην Αυστραλία και μελετώντας τα παραδείσια πουλιά, ο Τζων Γκούλντ έκανε μία εκπληκτική αποκάλυψη σχετικά με τις φωλιές των πουλιών αυτών.

Δυο σειρές από σκληρά και εύλυγα κλωνάρια, στολισμένα με μερικά πράσινα φύλλα βυθίζονται ως ένα μέτρο περίπου από το έδαφος. Έγερναν ή μία προς την άλλη, σε τρόπο που να σχηματίζουν μία σκεπασμένη γαλαρία. Κι' οι βύλινοι τοίχοι της γαλαρίας αυτής ήταν στολισμένοι με λουλούδια και με πολύχρωμα χαλίκια, τοποθετημένα ανάμεσα στα κλωνάρια. Στην είσοδο της τεχνητής αυτής δενδροστοιχίας περπατούσε ένα ζευγάρι πουλιών. Είχαν το μέγεθος μιας περδικας και ξεχώριζαν από τα φτερά τους. Το ένα από τα δυο είχε ένα περιλαίμιο από ροζ φτερά κι' ήταν ένα άρσενικό χλαμυδόδερο (ένα είδος παραδείσιου πουλιού). Άρκετον καιρό

αργότερα, ο Γκούλντ μπόρεσε να παρακολουθήσει την κατασκευή αυτής «θαυμάσιας διασκεδάσεως», που προσορίζονταν ούτε για να προστατεύσει τα αυγά ή την επώαση τους, ούτε να προσελκύσουν τη θηλυκή, γιατί αυτή μετείχε στην κατασκευή. Πράγματι προορισμένο για τη «δασύ» των πουλιών που τα τριάντα μέρος που να φωτίζεται στο εσωτερικό νατόν πιά πολύ. Φτιάχνει την φωλιά ένα δάπεδο από στρογγυλά χαλίκια σου περίπου μεγέθους. Τα χαλίκια σ' αναζητήρι λεπτών ελαστών έδωσαν που τα κάρφονε στερεά με το γόδο ακρο προς τα κάτω, ανάμεσα στα ρίσματα των χαλίκιων. Αν τα χαλίκια είναι άφθονα γύρω, η πέριξη της φωλιάς σε μήκος τα πέντε μέτρα. Το ζευγάρι δεν αρχίζει να κινείται περίπατους και ν' ανταλλάσσει φερά τιτίβιασμα. Το στολίζει με χαλίκια από μάλαγα, που να είναι άφθονα στις έκβολές των παρατής Αυστραλίας, είναι το σπουδαιότερο υλικό που αναζητούν, σε σημείο οί έξοδοι της δενδροστοιχίας, μιλώντας αληθινά καθρέφτες που εστρεβολούν στον ήλιο. Ο Γκούλντ έλαστωσε ο ίδιος πόσο τραβεί τα χαλίκια αυτά ή λαμπρότητα. Είχε γάρ τον ρολόι μου, διηγείται κι' από τότε έα τους γύρω θάμνους μάτια, τα έκα μερικές ώρες αργότερα κρυμμένα από την άλυσίδα στην είσοδο της φωλιάς τους ναούς του έρωτα.

Όσο για την καθαυτή φωλιά σε πουλιών αυτών, που βρίσκεται συνήθως σε λίγη απόσταση από το «κέντρο διασκεδάσεως» τους είναι σκεπασμένη με χαλίκια και ξυλάνια κλωνιών χοντροστατα τοποθετημένων. Η θηλυκή να μέσα έχει μόνο το άπλωμα στο κατό για τη γέννηση και την εκτροφή των αυγών διαστήμα.

Ένα άλλο παράδειση χρίζει τη φωλιά του στο δάος κατά τον ήλιο: ποι: φτιάχνει μία γαλαρία στεφανωμένη που εκτείνεται σε μήκος πολλών μέτρων μ' ένα πάτωμα και γέρνει από πρσίονα κλωνάρια δέντρων, τα οποία ξεραίνονται άργα. Θέλει έτσι να προστατεύσει από τις καταρακτώδεις τροπικές βροχές τη φωλιά της το κόκκινου και άσπρου πουλιού της: Ένα άλλο πάλι πουλί, τη φωλιά του σε σχήμα τρολλί, έδω τα μικρά κόκκαλα που βρίσκονται γύρω. Πηγαίνει μάλιστα και κλέβει τα κranία των μικρών ζώων στα φράγια που πετούν έξω από τα γόδο τους ο Παπούα. Το γαλάζιο παραδεισίο φτιάχνει έναν πύργο στην κορυφή της θηλυκής, αν είναι ευχάριστη, κατα και κάθεται απαντώντας στην πρωτική πρόσκληση. Ο άρσενικός σκαλίζει πάντοτε τον πύργο του από τα μπλε χαλίκια και μπλε λουλούδια.

Σε ποιο έντονο ύψος κινούνται τα πουλιά αυτά ξεδιονύσσοντας την ηγετικότητα, ανώφελη και επιρροή; Έτσι απάντησε στο αίτημα από τον Γκούλντ. Το 1955 βρισκόταν στη Γουινέα, ανάμεσα στους κεραυνόγους της χαμένης κοιλάδας της Σαβούλα και ρώτησε τους ιθαγενείς έμπνεύονταν από τα φτερά των πουλιών δάφνοντας το σώμα τους με δυο χυμώδεις φυτών. Πήρε την κατασκευή αυτή απάντησι: «Δέν είναι οι λειμώτες μας που μιμούνται τα πουλιά, τα πουλιά είναι εκείνα που μιμούνται».

ΑΔΥΝΑΤΙΣΤΕ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΕΘΑΙΝΕΤΕ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Όχι αίσθητή διαίτα πιά συμβούλευουν οι Γερμανοί ειδικοί. Έάν θέλετε να ελαττώσετε το βάρος σας ή να διατηρήσετε κομψή τη σιλουέτα σας, δεν χρειάζεται πιά να υποβάλλεστε σε μία ατέλειωτη θασανιστική δίαιτα. Η διαρκής στερήσις και τα ατέλειωτα «μή» κινούν τη ζωή μαρτύριο, φαρανούν και χαρά της και συγχρόνως υπονομεύουν το σωματικό τους υγεία.

Άναμία, σωματική, ψυχική και νευρική κατάπτωσης, ένα διαρκές αίσθημα κόπωσης, μελαγχολία, δέρμα μαρμαρένιο, ιδιο μερικές από τις πιο συνήθεις συνέπειες της κούρας αδυνατίσματος.

Πρέπει λοιπόν να διακινδυνεύσετε όλα αυτά χάριν της κομψότητος; Όχι, διότι εύλογα τρώγοντας απ' όλα με μέτρο και πίνοντας κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τσάι-Ρίχτερ» όχι μόνο ελαττώνεται το βάρος, αλλά το σώμα αισθάνεται καλύτερα. Όλα τα όργανα λειτουργούν όπως πρέπει. Οι πονοκέφαλοι, τα νεύρα, η κόπωση, η αδυναμία εξαφανίζονται σταδιακά και το δέρμα αναρρώσκει τη βροσία του.

Το «Τσάι-Ρίχτερ» είναι άγνο φυτικό παρασκεύασμα, δοκιμασμένο εδώ και 50 χρόνια, που έχει την καταπληκτική ιδιότητα ν' αποβάλλει το περιττό βάρος του σώματος, διατηρώντας συγχρόνως τον οργανισμό σε μία κανονική ισορροπημένη λειτουργία. Αρχίστε από σήμερα να πίνετε κάθε πρωί ένα φλιτζάνι παγωμένο «Τσάι-Ρίχτερ» και σύντομα θα διαπιστώσετε τα ευεργετικά του αποτελέσματα.

Πωλείται σ' όλα τα φαρμακεία.

ΚΑΘΕ ΑΝΔΡΑΣ ΜΕ ΓΟΥΣΤΟ...

Κάθε άνδρας με γούστο ξέρει να διαλέξει, μέσα απ' τα πολλά, το άψογο υποκάμισο: Το υποκάμισο με το δροσερό ύφανση, με την φρέσκια εμφάνισι, με την ιδιαίτερη εκείνη ποιότητα που το εξασφαλίζει άμειπτη γραμμή.

Η ανδρική εμφάνισι χαρακτηρίζεται από το υποκάμισο. Χειμώνα — καλοκαίρι, τόσο το υποκάμισο του άκριβου άμειπιε κόστους, όσο και το ελαφρό μιας σπορ εμφάνισως, σάς κατατάσσει στην κατηγορία εκείνων που «ξέρουν να ντυθούν».

Η ποπλίνα Πειραικής — Πατραϊκής λευκή ή σε ανεξίτηλους χρωματισμούς, εξασφαλίζει το υποκάμισο ύψους ποιότητας. Τα βεντικά πλεονεκτήματά της — η σταθερή ποιότης, τα αναλλοίωτα ευγενικά χρώματα, τα εξαιρετικής σταθερότητας νήματα, και η επεξεργασία Σανφοράζιν την καθιστούν το τελειότερο ύφασμα υποκαμίσων.

Τα υποκάμισα από ποπλίνα της Πειραικής — Πατραϊκής Σανφοράζιν σε πολλούς τύπους, αποτελούν σήμα κατατεθέν για τον καλοντυμένον άνδρα.

Η ΣΑΡΑ ΜΠΕΡΝΑΡ ΚΑΙ ΟΙ ΡΥΤΙΔΕΣ

Η διάσημη ηθοποιός Σάρα Μπερναρ έλεγε ότι ο πιο συστηματικός πόλεμος έναντι των ρυτίδων μπορεί να γίνει με τα πιο απλά μέσα: με το νερό και το σαπούνι. «Μην αφήνετε, έλεγαν η μεγάλη ηθοποιός, την άκαρπια να σάς αλλοκινή την όμορφιά σας. Γράφει το νερό και το σαπούνι για σάς».

Για σάς την σύγχρονη γυναίκα υπάρχει επί πλέον ένα ειδικό σαπούνι που εξασφαλίζει την καθαριότητά σας. Το άρωματικό σαπούνι «Μαρουλιό» ΠΑΠΟΤΣΑΝΗ που έρίσκεται στην διαθήκη σας σε νέα μικρή συσκευασία.

Kolynos

γκρεκα

SUPER WHITE



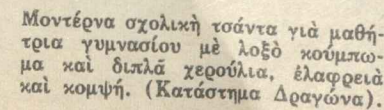
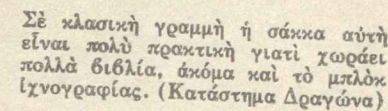
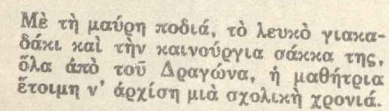
Απόδειξεις της ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ που παρέχει η ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Πείραμα Petri-Dish)

Η παραπλεύρως εύρισκομένη εικών δεικνύει την έν εργαστηρίω επίδρασιν επί δοκιμαστικής πλακός της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ, επί καλλιέργηματος μικροοργανισμών του στόματος. Όπλη χαραχθείσα επί του καλλιέργηματος επληρώθη με ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ (Εικών Ν° 1) και άλλαι επληρώθησαν με άλλας διεθνώς γνωστας δδοντοκρέμας (Εικών Ν° 2, 3).

Η πολύ καθαρά-περιοχή ή σχηματισθείσα γύρω της ΚΟΛΥΝΟΣ ΣΟΥΠΕΡ ΟΥΑΙΤ δεικνύει τον βαθμόν της προστασίας των δδόντων κατά της τερηδόνας ΑΙ άλλαι δδοντοκρέμας δεικνύουν την ανεπαρκή επίδρασιν



Προετοιμάστε έγκαιρως τὰ παιδιὰ σας γιὰ
ν' ἀντιμετωπίσουν μιὰ καλή σχολική χρονιά!

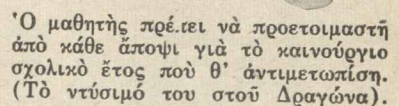


Μοντέρνα σχολική τσάντα για μαθήτρια γυμνασίου με λοξό κουμπωμα και διπλά χερούλια, έλαφρεια και κομψή. (Κατάστημα Δραγώνα).

...άσετε φυσικά δσα κη...
...ολικό πρόγραμμα. Σε...
...Τὰ μεγαλ...

[illegible]

Τὰ παιδιά δὲν ποτε... ν' ἀπο-
βούν νὰ πιστεῦσουν δι' πᾶτε νὰ
ἐλθουν στό σχολεῖο ἀρχίζει γι' αὐ-
τὰ μιά ἀσπρῆ «μεγαλοϊστορία»
ὡς· καὶ κατὰ συνέπεια δι' πρῆ-
μι νὰ ντυθῶνται, νὰ σκεπάζονται
καὶ νὰ συμπεριφερόνται ὅπως οἱ
μεγάλοι». Εἶναι καλύτερο τὰ
παιδιά νὰ μείνουν παιδιά ὅσο πρὸς
ἐγὼλο διάστημα εἶναι δυνατόν.
Ἐστὶ π.χ. ὅχι μακροὶ πανταλό-
μα μέχρι τὰ ὀστέκα γρόνια του-
λάχιστον γιὰ τ' ἄγρια, κι' ὅχι
ὀρεκτικά «θεσποινίζου» γιὰ τὰ
ἐκτω τῶν δεκάξυ γυνῶν κοριττοῦ.
Τυνέτε τὰ μὲ ἄνετα, ἅπλα καὶ
ρακτικά ροῦχα.



Τετράδια Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἀποκλειστικότης Δραγώνα δοχ. 1.80 — 2.20.



«ΔΩΣ' ΜΟΥ ΕΝΑ ΦΙΛΙ»

Αισθηματικό διήγημα

Ο Φραντσέσκο αποκοιμήθηκε κατά τα ξημερώματα, με τη βοήθεια ενός ύπνωτικού. 'Αντίθετα ή Ροζμαρί απόρριψε ξύπνια, κυττάζοντας τὸ ταβάνι, με μάτια πὸν ἔκαιγαν ἀπὸ τὴν ἀπνία.

«Νά ἦταν τουλάχιστο πρωϊ», σκέφτηκε με ἀγωνία. Οἱ ὥρες τῆς νύχτας κυλούσαν ἀργά, ἐφιαλτικά, πολυλαπτασιάζοντας τὶς σκιές καὶ μεγαλώνοντας τοὺς φόβους καὶ τὶς ἔμμενες ἰδέες. Μονάχα τὸ φῶς τῆς ἡμέρας μποροῦσε νὰ τὰ κάνῃ ὅλα πὺδ ὑποφερτά, καὶ νὰ δώσῃ μιά ἀκτίνα ἐλπίδας. Γιατὶ αὐτὴ ἡ νύχτα ἦταν ἀτέλειωτη καὶ θλιβερή. 'Ο Φραντσέσκο εἶχε πῆ τόσα λόγια πικρά, εἶχε μιλήσῃ μετ' ὅση ἀπελπισία, εἶχε κλάψῃ κι' ὅλας, πιέζοντας τὰ χεῖλη του πάνω στὸν ὅμο του.

«Δὲν μπορῶ πιά νὰ τὸν βλέπω ἔτσι. Πρέπει νὰ κάνω κάτι», σκέφτηκε ἡ Ροζμαρί.

Εἶναι ἀλήθεια πὺς τὸν βοηθοῦσε ἤδη, παραδίδοντας μαθήματα πιάνου, καὶ δὲν ἦταν αὐτὸ πὺς χρεοιάζονταν ἑκείνος. Δὲν ἦταν τὰ λεπτά—ἀπαραιτήτητα κι' αὐτὰ— πὺς μποροῦσαν νὰ βοηθήσουν τὸν Φραντσέσκο νὰ ξαναβρῇ τὴ γαλήνη του. Ἐπορε νὰ σταματήσῃ ἡ καταθλιπτικὴ ἀναζήτησι δουλειᾶς. Ἐνα χροῖο τώρα, βαστοῦσε αὐτὴ ἡ ἀκαρπία ἀναμονῆς, καὶ εἶχε πιά ἔξαντληθῇ ἡ ὑπομονή του. 'Όταν τελείωσε ὁ μακρὸς χρόνος τῆς ἀναρωσῶς του, ὕστερα ἀπὸ ἕνα αὐτοκρινιστικὸ δυστύχημα, δὲν μποροῦσε πιά νὰ γίνῃ οὔτε σκέψῃς, ὅτι θὰ ξανάνοιγε πάλι τὸ δικηγορικὸ του γραφεῖο. Οἱ πελάτες του, πὺς οὔτε πρῶτα δὲν ἦταν πολλοί, εἶχαν ἐξαφανισθῇ τελείως καὶ γιὰ νὰ ξαναχρίσῃ ὁ Φραντσέσκο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ χρεοιάζονταν κεφάλαια, πὺς δὲν ὑπῆρχαν.

«Θά ἦταν καλύτερα ἂν εἶχα πεθάινῃ τότε» ἔλεγε συχνά ὁ Φραντσέσκο, καὶ τῆς τὸ εἶπε ἐπαναλαβεί κι' αὐτὴ τὴ νύχτα. «Ἐσὺ θὰ εἶχες παρηγορη-

θῇ τώρα καὶ δὲν θὰ χαράμιζες τὴ ζωὴ σου πλάι σ' ἕναν ἄνδρα πὺς δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ προσφέρῃ τίποτα πιά».

«Ἄς ἦταν πρωϊ...», ἐπανελάβε μέσα τῆς ἡ Ροζμαρί. Στράφηκε καὶ κύτταξε τὸν ἄνδρα τῆς σὸ ἀμυδρό φῶς τῆς αὐγῆς, πὺς ἀρχίζε νὰ γλυστῶ ἀπὸ τὰ μισόκλειστα παραθυρόφυλλα, καί, βλέποντας τὸ χλωμὸ ἀδύνατο πρόσωπό του, μετὰ τὰ κουρασμένα χαρακτηριστικά, δοκίμασε γι' αὐτὸν μιά τρυφερότητα σχεδὸν μητρικὴ καὶ μιά ἀέραντη θλίψη τῆς ἐσφίξε τὴν καρδιά.

«Σ' ἀγαπῶ, Φραντσέσκο», ψιθύρισε. Μὰ παρ' ὅλη τὴν ἀγάπη τῆς καὶ τὴν ἀφοσίωσί της, δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ τίποτα, γιὰ νὰ τοῦ ξαναδώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη πὺς εἶχε ἄλλοτε στὸν ἑαυτὸ του καὶ στὴ ζωὴ.

«Κανείς δὲν με θέλει πιά, κανεῖς δὲν με χρειάζεται» τῆς εἶπε πῆ πρὶν ἀπὸ λίγη ὥρα. «Εἰμαι γέρος. Δὲν τὸ φανταζομουν ὅτι θὰ γεροντοῦσα ἀπὸ τὰ σαράντα μου χρόνια, ἀλλὰ ἔτσι εἶναι».

Τὸ τελευταῖο χτύπημα, τὸ εἶχε δεχθῇ ἀκριβῶς τὴν προηγούμενη. Τοῦ εἶχαν ὑποσχεθῇ ἀπὸ καιρὸ, μιά θέσι σὸ δικαστικὸ τμήμα μῆς ἐταιρείας καὶ τὸ γράμμα πὺς τοῦ ἔστελναν ἔλεγε ἀκριβῶς ὅτι δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν προσλάβουν ἔξ αἰτίας τῆς ἡλικίας του.

«Γιὰ μένα εἶμαι πάντα νέος», εἶπε προσπαθῶν ν' ἀστειεύῃ ἡ Ροζμαρί. «Θά σοῦ ζητοῦνα νὰ με παντρευτῇς, ἂν δὲν εἶμαστε ἤδη παντρεμένοι».

Μὰ ἐκεῖνος δὲν τῆς χαμογέλασε κἄν, καὶ τὸ σκοτεινὸ βλέμμα του, τὴν εἶχε τρομάξει. «Εἰσαι πολὺ καλὴ, Ροζμαρί, τῆς ἀπάντησε καὶ νομίζεις πὺς μ' ἀγαπᾷς. Μὰ δὲν πρέπει νὰ συνεχίςῃς τὸν οἶκτό με τὸν ἔρωτα. Μὲ λυπάσαι, αὐτὸ εἶναι ὅλο. Ἀλλὰ πρέπει νὰ μὴ ὑποσχεθῇς ὅτι αἶμα πεθάνω δὲν θὰ κλάψῃς. Δὲν θ' ἄξιζε τὸν κόπο».

Αὐτὲς οἱ φοβερὲς λέξεις, εἶχαν

μπῇ μιά μιά, στὴν καρδιά τῆς Ροζμαρί, καὶ τώρα τῆς φαινόταν πὺς ἀντρεχόταν μέσα σὸ σιωπηλὸ δωμάτιο, σὸν μιά θανατικὴ καταδίκες.

Ἡ γραμματεὺς μῆλκε διακριτικά σὸ γραφεῖο τοῦ μηχανικοῦ Μαουρίτσιο Φόρτι.

— Μιά κυρία θέλει νὰ σᾶς μιλήσῃ γιὰ κάποια πρόσληψη.

— Εἶναι ὁ προσωπάρχης γι' αὐτὴ τὴ δουλειά.

— Μὰ ἐπιμένει νὰ δῇ ἑσᾶς.

— 'Ο Μαουρίτσιο πῆρε τὴν κάρτα, πὺς τοῦ ἔτεινε ἡ γραμματεὺς.

«Ροζμαρί Καζάτι» Ροζμαρί...

«Όταν τὴν εἶδε μπροστὰ του, κατάλαβε ὅτι δὲν τὴν εἶχε ξεχάσει ποτέ. Τὴν κύτταξε γιὰ μιά στιγμὴ κρατώντας τὸ χεῖρ τῆς ἀνάμεσα στὰ δικά του. Ἡ παλιὰ τσαχπίνικη ἔκφρασι τὸν ματιῶν τῆς εἶχε σβήσει, ἀλλὰ ἡ γλυκεῖα καμπύλη τὸν χειλῶν ἦταν πάντα ἡ ἴδια. «Δῶς' μου ἕνα φιλάκι», θυμῆθηκε καὶ χαμογέλασε.

Καὶ ἡ Ροζμαρί χαμογέλουσε, μὰ μετὰ μὲν μεγάλη προσπάθεια, ὕστερα ἀπὸ κείνη τὴ φοβερὴ νύχτα, πὺς τὴν εἶχε κάνει ν' ἀποφασίσῃ ξαφνικά: «Θά πάω σὸ Μαουρίτσιο».

Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πὺς εἶχε κάνει αὐτὴ τὴ σκέψῃ. Ἦταν πάντα κατὰ τὴν συνηθειά. Ἦταν δυσάρεστο νὰ ταπεινωθῇ μπροστὰ του, νὰ τὸν ξαναβρῇ ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια—δεκαεπτὰ, δεκαοκτὼ— καὶ νὰ τοῦ πῇ μετὰ τὸν καιρὸ, σὸν νὰ τοῦ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη: «Θέλω νὰ μὴ χάω».

Ἐκεῖνος θὰ τὴ θυμόταν ἀσφαλῶς, ὅπως ἦταν τότε, ἕνα ζωηρὸ κοριτσάκι, μὲ τὰ μάγουλα ῥοδῖνα καὶ τὰ μάτια λαμπερά. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὴ θυμᾶται ὅπως τὴν ἔβλεπε τότε, πῶς ἀπὸ τὸ φράχτη πὺς χωρίζε τοὺς χώρους τους, καὶ τῆς ἔλεγε κάθε φορὰ, πὺς τὴν ἔβλεπε νὰ προσβάλλῃ ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ κλαδιά τοῦ κισσοῦ: «Δῶς'

μου ἕνα φιλάκι, Ροζμαρί». Ἐκεῖνη τῆς εἶπε ἐλαφρὰ τὰ χεῖλη τῆς, ἔπειτα δεχθῇ τὸ φιλάκι, μὰ τὴν τελευταία στιγμὴ, τοῦ ἔκανε μιά γραμμάτσα, καὶ φεγγε γελώντας, ἀφίοντάς τὸν ἐξορία ἀπὸ τὸ θυμὸ.

«Δῶς' μου ἕνα φιλάκι, Ροζμαρί», πολεοῦσε ὁ Μαουρίτσιο. Μιά μὲν μὴ μὴ τοῦ δόσης ἀποσώφιστος.

Καὶ κάποτε τοῦ πῶσε σ' ἕνα σφιχταγκάλισμα.

— Πόσα χρόνια ἔχομε νὰ ἰδοῦμε...», εἶπε ὁ Μαουρίτσιο.

Θυμόταν πόσα γεγονότα ἦσαν μεσολαβήσει ἀπὸ τὴν τελευταία συνάντησι. 'Όταν ἐκεῖνος γύρισε ἀπὸ τὸν πόλεμο, τὰ δύο γαιωνικὰ αἶμα δὲν ὑπῆρχαν πιά. Ἰσχυρὰ μὲν δύο σωροὶ ἀπὸ ἐρείτια κι' εἶχε μὴ ἀκόμη ὁ φράχτης μετὰ τὸν κορὸ ἄγρου καὶ μισόξερο. Ἐκεῖνος εἶχε σταθῇ κει γιὰ λίγο, καὶ τοῦ φαινόταν ὅτι ἄκουγε ἀκόμη τὶς εὐθιμὲς νύκτες ἀπὸ τὸ πιάνο τῆς Ροζμαρί, καὶ τοῦ φαινόταν σὸν σὸν νὰ τὴν ἔβλεπε, μετὰ τὸν καιρὸ φρουστᾶν τῆς, νὰ τρέξῃ σὸ σπινθρομάκι τοῦ κήπου. Μὰ καταλάβαινε ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν ὑπῆρχαν παρὰ μόνον ἀπὸ τὴν σκέψῃ του. Ἐπορε νὰ περάσει γρήγορα καὶ μιά μέρα πῶς εἶπε κάποιος ὅτι ἐκεῖνη παντρεύτηκε.

— Ἐμαθα ὅτι παντρεύτηκες, τῆς εἶπε.

— Ναι, ἀπάντησε ἡ γυναίκα. Ἐγὼ ἔμαθα ὅτι ἔγινες ἀπαισιώδης. Ἐνικός διεθυντὴς τῆς ἐταιρείας. Καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ ἔβρα νὰ σὺ ζητήσω μιά χάρι.

— Μοῦ εἶπαν ὅτι ἦθες γιὰ νὰ ποβάλῃς μιά αἴτησι προσλήψεως. Προσέλας γιὰ κανένα πρόσωπο πὺς σοῦ ὑποθέτω.

— Προσέλας γιὰ τὸν ἄνδρα πὺς σοῦ ὑποθέτω.

— Γιὰ τὸν ἄνδρα σοῦ... Μὰ πῶς...

— Γιατὶ, βλέπεις, εἶναι πῶς νὰ διώξῃς τὴν πρόσληψη προσώπου πὺς σοῦ ὑποθέτω.

— Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

— Το ξέρω, τὸν ἀπεκρίθη κουρασμένα ἡ Ροζμαρί. Ξέρω ὅτι εἶναι δύσκολο, διαφορετικὰ δὲν θὰ δοιοκόμοιεν ἔδω. 'Ο ἄνδρας μου εἶχε ἕνα δικηγορικὸ γραφεῖο στὴν ἐπαρχία καὶ δοιοκοῦσε καλὰ. Ἐπορε νὰ εἶχε ἕνα αὐτοκρινιστικὸ δυστύχημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος. Τοῦ τὸ ὁποῖο σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος. Τοῦ τὸ ὁποῖο σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος. Τοῦ τὸ ὁποῖο σώθηκε ὡς ἐκ θαύματος.

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

Ἐπορε νὰ περάσεις μιά φωνὴ νὰ δι-

ἤγεται κατὰ ἡ ν' ἀστειεύεται, ἦταν τοῦ Ρινάλντι. Οἱ ἄλλοι τὸν κύτταζαν σιωπηλοί, ἀποσπώντας μετὰ κόπο τὶς σκέψεις τους ἀπὸ πρόσωπα καὶ πράγματα ἀγαπητά, πὺς εἶχαν ἀφήσει πίσω τους, καὶ πὺς ἴσως νὰ μὴ ξαναβλεποῦν ποτέ.

Εἶχαν κάνει καὶ κάποια Χριστούγεννα ἐκεῖ πάνω. Παγωμένα, φοβερά Χριστούγεννα. 'Ο Ρινάλντι θέλησε νὰ στολίσῃ κι' ἕνα δέντρο. Ἰσχυρὰν ἔλατα ἀκόμα καὶ στὴν αὐλὴ τοῦ στρατοπέδου. Τὸ εἶχε στολίσῃ μετὰ τὰ πῶ ἀπὸ θανάτων ἀκόμα : Κουτιά ἀπὸ κονσέρβες, φλοῦδια ἀπὸ πορτοκάλια, κι' ὅτι ἄλλο μποροῦσε νὰ βρῇ. Εἶχαν μαζεύτῃ ὅλοι γύρω ἀπὸ τὸ δέντρο, τὴν ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ κανεῖς, οὔτε ἀκόμα κι' ὁ Ρινάλντι, δὲν εἶχε διάθεσι νὰ μιλήσῃ. Δὲν ἀκούγονταν παρὰ τὸ φύσιμα τοῦ ἀνέμου μέσα στὴν παγωμένη νύχτα.

Ἐπτά μῆνες εἶχε περάσει ὁ Μαουρίτσιο σ' ἐκεῖνο τὸ στρατόπεδο. Ἦ ἀδύνατη κράσι τοῦ δὲν μποροῦσε ν' ἀντέξῃ στὶς κακουχίες, σὸν κρύο κλίμα, στὴ λιγοστὴ τροφὴ καὶ ὁ πυρετός δὲν ἐγκατέλειπε ποτέ σχεδὸν τὸ σκελετωμένο σῶμα του.

Ἐπτά μῆνες. Ὅσοι ἕνα πρωῒ, ἦρθε κάποιος καὶ διάβασε τὰ δνόματα τῶν δώδεκα τυχερῶν, πὺς εἶχαν ἐπιλεγῇ γιὰ μιά ἀνταλλαγὴ αἰμαλώτων. 'Ο Φραντσέσκο Ρινάλντι ἦταν ἀνάμεσά τους. Σαπλωμένος στὴν μπράντα του, ὁ Μαουρίτσιο ἔβλεπε τοὺς συντρόφους του νὰ βγαίνουν ἕνας-ἕνας, δύσπιστοι ἀκόμα μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴν ἀνέλπιστη ἐλευθερία. Τοῦ φαινόταν ὅτι τοὺς ἔβλεπε ἀκόμα τώρα. Ξανάβλεπε τὶς φαρδιὲς πλάτες τοῦ Ρινάλντι, ἐνῶ ἑτοιμαζόταν νὰ βγῇ, ὕστερα τὸ χαμόγελό του, ἐνῶ στρεφόταν νὰ χαρετῇσῃ, ἀκόμα καὶ τὸ βλέμμα του πὺς στηρίχτηκε γιὰ μιά στιγμὴ ἐπάνω του κι' ἀμέσως σκοτεινίαισε. Τοῦ φαινόταν ὅτι ἄκουγε ἀκόμα τὴ φωνὴ του νὰ τοῦ λέῃ: «Ἐσὺ δὲν μπορεῖς νὰ ἐξακολουθήσῃς νὰ ζῆς ἔδω. Θὰ φύγῃς στὴ θέσι μου. Ἐγὼ θὰ τὰ καταφέρω».

Καὶ τὰ χεῖρα του τὸν ἔσπρωχναν σταθερὰ πρὸς τὴ σωτηρία.

Ἐπιτέλους ὁ Μαουρίτσιο σήκωσε τὰ μάτια του πὺς γυάλιζαν παρᾶξενά.

«Φαίνεται σὸν ἄλλος ἄνθρωπος», σκέφτηκε ταραγμένη ἡ Ροζμαρί.

— 'Ο Φραντσέσκο Ρινάλντι... εἶπε ἀργὰ ὁ Μαουρίτσιο, σὸν νὰ ξυπνοῦσε ἀπὸ ἕνα δνειρο. Εἶμαστε μαζὶ αἰμαλώτοι στὴ Γερμανία.

— Ἀλήθεια;

— Ρώτησέ τον γιὰ μένα, θὰ με θυμηθῇ ἀσφαλῶς. Καὶ θὰ θυμηθῇ ἀκόμα ὅτι δὲν τὸν ἀναζήτησα ποτέ γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσω...

— Νὰ τὸν εὐχαριστήσῃς, γιὰ πῶς πρᾶγμα;

— Εἶναι μιά παλιὰ ἱστορία. Πέστον νὰ σοῦ τὴ διηγηθῇ ἐκεῖνος, ἂν θελήσῃ. Καὶ πῆς του νὰ ἐρθῇ ἔδω ἀπὸ τὸ πρωῒ. Ἐχομε μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ ἕνα νομικὸ σύμβουλο.

Κατάληκτῃ ἡ Ροζμαρί, μὴ μπορώντας νὰ πιστέψῃ σ' αὐτὰς τῆς, πῆγε κατὰ νὰ πῇ, ἀλλὰ ὁ Μαουρίτσιο δὲν τὴν ἀφῆκε νὰ τελειώσῃ.

— Ἐχομε σ' ἀλήθεια ἀνάγκη, ἐπανελάβε.

Ἐνῶ τὴ συνόδευε ὡς τὴν πόρτα, κύτταξε ἀκόμα μιά φορὰ τὴν τρυφερὴ καμπύλη τῶν χειλῶν τῆς. «Δῶς' μου ἕνα φιλάκι, Ροζμαρί», σκέφτηκε μετὰ μελαγχολία. Ἀλλὰ ἤξερε ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ τοῦ ἔλεγε ποτέ πιά. 'Όχι, δὲν μποροῦσε νὰ κάνῃ κακὸ σ' ἐκεῖνον.

Σήκωσε τὸ χεῖρ τῆς Ροζμαρί καὶ τὸ ἀκούμπησε ἐλαφρὰ στὰ χεῖλη του.

Μπρουνίλντα Τζίλιο

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα μέρη. Τὸ κεφάλι Τὰ μέλη Τὸ φανελάκι ΑΤΘΙΣ Καὶ τὸ κυλοτάκι ΑΤΘΙΣ.



Ἡ μεγαλύτερα ποικιλία παιδικῶν ἐσωρούχων :

ΦΑΝΕΛΑΚΙΑ (ἀπλὰ καὶ ἐνισχυμένα) ΚΑΣΚΟΡΣΕΔΑΚΙΑ (ἀπλὰ καὶ ἐνισχυμένα) ΖΙΠΟΥΝΑΚΙΑ (τύπου Γαλλίας) ΚΥΛΟΤΑΚΙΑ - ΣΑΪΠΑΚΙΑ - ΕΣΩΒΡΑΚΑΚΙΑ ΠΑΝΕΣ (τύπου Ἀμερικῆς).

Ἀπαλὲς ραφὲς πὺς δὲν ἐρεθίζουν καὶ τὸ πλέον εὐαίσθητο δέρμα. Στερεά, ἀμετάβλητα

Η ΠΡΩΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ - ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ!

Ο Σολομών Γουέστ Ρίτζγου-αίη Ντίας Μπανταρανάικε, πρωθυπουργός της Κεϋλάνης, καθόταν στη δεξιά του μπανγκάλου του, το πρωί της 26 Σεπτεμβρίου 1959, όταν είδε να τον πλησιάζει ένας βουδδιστής καλόγερος που έδειχνε πως ήθελε να του μιλήσει. Το πράγμα δεν ήταν ούτε παράξενο, ούτε ασυνήθιστο. Κάθε μέρα στο Κολόμπο, την πρωτεύουσα της Κεϋλάνης, ο πρωθυπουργός Μπανταρανάικε συνήθιζε να δέχεται στην άνετη και σκεπασμένη κατοικία του όποιον ζητούσε να τον δει και για οποιοδήποτε λόγο. «Η πόρτα του μπανγκάλου της πλατείας Ρόουζμιντ ήταν πάντοτε ανοιχτή και οι πολίτες της Κεϋλάνης μπορούσαν να πλησιάσουν τον πρωθυπουργό χωρίς διατυπώσεις. Κι' επειδή πίστευε ότι μπορούσε να αποπλύνει κάθε αντίπαλό του με το πλατύ χαμόγελό του, δεν ήθελε να τον συνοδεύει σωματοφυλακή στο σπίτι ή στο γραφείο του. Το πρωί της 26 Σεπτεμβρίου, βλέποντας το βουδδιστή καλόγερο να κινείται προς το μέρος του, ο Μπανταρανάικε σηκώθηκε κι' έκανε μια υπόκλιση κατά την ανατολική συνήθεια. «Εκείνη τη στιγμή ένας άλλος άνδρας ντυμένος κι' αυτός σαν βουδδιστής μοναχός, ξετρυπώσε από κάποια κρυψώνα κι' έτρεξε προς τη δεξιά κρατώντας ένα πιστόλι. Ένω ο πρωθυπουργός φώναζε απειλησμένον τ' όνομα της γυναίκας του «Σιρί-

μα, Σιρίμα!» ο άγνωστος πυροβόλησε τέσσερες φορές. «Ένας φρουρός, ακούγοντας τους πυροβολισμούς, έτρεξε προς τα κει και πυροβόλησε το δράστη, πληγώνοντάς τον στο μηρό. 'Αλλά ο Μπανταρανάικε κοιτόταν σε μια λήνη αίματος, χτυπημένος στο στήθος και στην κοιλιά.

Πέντε δολοφονικές ώρες οι γιατροί τον είχαν στο χειρουργείο προσπαθώντας μάταια να τον γλιτώσουν από τα νύχια του Χάρου. Πέθανε την άλλη μέρα το πρωί, χωρίς να μπορέσει να προσφέρει λέξη.

Ένα από τα λίγα πρόσωπα, που δεν έχασαν το μυαλό τους τις τραγικές εκείνες ημέρες, ήταν η γυναίκα, που φώναζε ο Μπανταρανάικε, πριν πεθάνει. «Έλαψε πολύ στην κηδεία του άνδρα της. 'Αλλά όταν ακούισε τα δάκρυά της και φόρεσε το άσπρο λήξ αποτελεί έκφραση πένθους, ή απόφασις της είχε παρρη: θ' αντικαθιστούσε αυτή τον πρωθυπουργό, για να συνεχιστεί το έργο του, επικεφαλής του Κόμματος της 'Ελευθερίας. Τον περασμένο μήνα, ή απόφασις αυτή πραγματοποιήθηκε κι' ή Σιριμάδο Μπανταρανάικε σχημάτισε τη νέα Κυβέρνησις της Κεϋλάνης, αναλαμβάνοντας το αξίωμα πρωθυπουργού, ύπουργου 'Εξωτερικών και ύπουργου της 'Αμύνης. 'Η πονεμένη χήρα των 44 χρόνων, που μόλις πρό δέκα μηνών ήταν μιά απλή νοικοκυρά, που δεν είχε πο-

τέ της άναμχητή στην πολιτική, είναι σήμερα ή πρώτη γυναίκα στον κόσμο που δούλεται επικεφαλής μιάς Κυβερνήσεως. 'Η ιστορία αναφέρει πολλές βασίλισσες κι' αυτοκράτειρες, περιφημες για τις πολιτικές τους ικανότητες. 'Αλλά στα νεότερα χρόνια δεν είχε συμβεί ν' αναλάβη τις τύχες ενός λαού πρωθυπουργός με φροντίδα. 'Ο ασυνήθιστος αυτός νεωτερισμός που θα έθεωρετο τολμηρότατος ακόμα και στις προοδευμένες χώρες της Εύρώπης, πραγματοποιήθηκε στην 'Απω 'Ανατολή, σε μιά πρώην αγγλική αποικία, που πέτυχε την ανεξαρτησία της έδώ και δώδεκα μονάχα χρόνια κι' όπου όκτώ εκατομμύρια άνθρωποι έχουν ακόμα ανάγκη να απαλλαγούν από τις προλήψεις της καστάς κι' από πανάρχαιες θρησκευτικές δεισιδαιμονίες. 'Ο δολοφόνος του Μπανταρανάικε, που ονομάζεται Σομοράμα Τόρε, άνηκε σε μιά αίρεσις φανατικών βουδδιστών, που μισούσαν τον πρωθυπουργό γιατί είχε εισαγάγει στο νησί της Κεϋλάνης τη σύγχρονη λαοική, άχρηστεύοντας έτσι την κομπογιαννική λαοική μέθοδο «'Αγιουρεντίτι» των ντόπιων, που συνίστατο στην θεραπεία των ασθενειών με άφρηματα μυσικών δονάνων και ειδικά μαράς.

Κάτι τέτοια στην Κεϋλάνη είναι συνηθισμένα από τον καιρό που ή χώρα έγινε ανεξάρτητη. Το 1958 οι Ταμίλοι 'Ινδοί και οι Σινάλεξοι βουδδι-

στές ήρθαν σε φοβερές συγκρούσεις κατά τις οποίες πολλά άτομα χάσανε ζωήν. 'Ο Μπανταρανάικε άποσπώδασε στην 'Οξφόρδη μαζί με τον 'Αντονι 'Ηντεν κι' έζησε να ανήται στο λαβύρινθο των 23 πολιτικών κομμάτων της Κεϋλάνης με την εξουσία ενός 'Ανατολή συνήθων ν' αντιμετώπιση τις σύγχρονες ανάγκες του τόπου των 'Αγγλων. Στα γυρίσματα από την 'Οξφόρδη στην πατρίδα του, είχε ξαναγίνει στο βουδδισμό, πιστεύοντας ότι έτσι ο τον έκανε πιο δημοφιλή. Και, πράγματι, έγινε, σε σημείο που ο λαός τον άποκαλούσε χαϊδευτικά με συγκαταμένο τ' όνομά του: «Μπάντα και τ' έβγαλε με μεγάλη πλειοψηφία κατά τις εκλογές του 1951.

Τό να καταλάβη κανείς την πολιτική και οικονομική κατάσταση της Κεϋλάνης είναι δύσκολο, όσο δύσκολο είναι να προσφέρει σωστά τα άνάματα των προσώπων που τη διαχειρίζονται. Άνε ότι ο 'Αμερικανός πρεσβύτες Γκλόνκ που έκανε άρετον καιρὸ στην Κεϋλάνη δεν είχε κατορθώσει να μάθῃ την άκριβη πληροφορία του ίδιου της Μπανταρανάικε (προσέφερατε πως σαν «Μπαντρενίκας» κι' ήταν από λίγον καιρό ζήτης να τον άνα καταστήσουν. Θα καταφέρῃ άραγε ή γλυκειά Σιριμάδο να κυβερνήσει πως πρέπει το άνησχο νησί της; 'Ο αντίπαλός της λένε ότι το μόνο πρόγμα που ξέρει να κάνει είναι να κλαίει ενώ οι ύπουρνηκτές της τη θεωρούν ιδεώδη πρωθυπουργίνα. 'Αντίστοιχο όμως στην άκρη τις πολιτικές κρίσεις, μπορούμε να πούμε ότι ή προσοπατικότητα της τολμηρής και υπερασπιστικής γυναίκας προκαλεί σεβασμό, θαυμασμό, συμπάθεια.

Η Σιριμάδο κατάγεται από μια εύγενή και πλούσια οικογένεια γαιοκτημόνων και σπούδασε στην καθολική σχολή της μονής της 'Αγίας Μαρίας, στο Κολόμπο. Πήρε Χριστιανική άνατροφή χωρίς ν' άπαρηφή βουδδιστική θρησκεία και το 1940 άδιδάξαν οι γονείς της. 'Ο Σολομών Μπανταρανάικε, γινός εισάκου άμπαρων, ήταν εικοσιπέντε χρόνια μεγαλύτερος της και μέχρι την ήμερα του γάμου μόλις είχαν δρεθή μαζί λίγα λεπτά, πάντοτε μπροστά στους γονείς της. 'Ο έρωτας άπας σιμύαται στην 'Ανατολή, άνθισε όταν παντρεύτηκαν. 'Η Σιριμάδο φρόντιζε για το παιδί, ήσυχολεϊτο με φιλανθρωπικά έργα κι' έκανε παιδιά, ενώ ο άνδρας της άνηνιζόταν για την ανεξαρτησία της Κεϋλάνης. 'Από το γάμο αυτό γεννήθηκαν δυο κορίτσια ή Σονέθρα κι' ή Τσάντρα, που είναι τώρα 16 και 15 χρονών, κι' ύστερα ένα άγόρι ή 'Αμνούρα, 10 χρονών σήμερα. 'Η σιωπηλή της στις ύποθέσεις τοι σύγχρονες περιορίζονταν στην οικονομική ένισχυσι και στις σινητήσεις στο σπίτι. «'Η πολιτική, συνήθιζε να έπα-

ναλαμβάνη στις γυναίκες της Κεϋλάνης, είναι ύποθεσι των άνδρων κι' εγώ δεν θα δέχομαι να γίνω πρωθυπουργίνα έστω κι' αν μου πρόσφεραν την πρωθυπουργία».

Τότερα όμως από τη δολοφονία του συζύγου της, ή ήσυχη και σεμνή αυτή γυναίκα που περιφρονούσε άνευ καθενά τα καλλυντικά, τα ευρωπαϊκά φορέματα και κάθε μορφή γυναικείας άπιδείξεως, παρουσιάσθηκε στο κοινό μεταμορφωμένη. Στα κατάμαυρα μάτια της άστραφτε ή άγανάκτησις κι' ή φωνή της έτρεπε από όργη. Το Κόμμα της 'Ελευθερίας, χάνοντας τον άρχηγό του, ήταν έτοιμο να διαλυθῇ. 'Η Κυβέρνησις είχε περάσει στα χέρια των αντιπάλων του Μπάντα, που μετά το θάνατό του ύπολόγισαν να εξασφαλίσουν την πλειοψηφία στις επόμενες εκλογές. Τότε όμως μπήκε στη μέση ή Σιριμάδο. Μάεψε γύρω της τα παλιά στελέχη του κόμματος, έδωσε κοράγιο σ' όσους ήταν διστακτικοί και σ' λίγους μήνες έγινε άρχηγός τους. 'Οδηγημένη από το άλάνθαστο γυναικείο ένστικτο στριζόσαν περισσότερο στο άίσθημα παρά στην άνάλυσι των σοβαρών πολιτικών προβλημάτων. Στους χωρικούς διηγείτο ότι επικοινωνούσε συχνά στα δεινά της με τον άνδρα της, ύπερασπιστή των ταπεινών. Μιλώντας στην πόλι, έξηγοησε, για να άποφύγη κάθε κατηγορία για τσαρλατανισμό, ότι «εκείνος δεν της έδωσε ποτέ κανένα ειδικό μήνυμα» και ξανάφερε με δάκρυα το λόγο στις λεπτομέρειες της δολοφονίας του άτυχου Μπάντα.

Έτσι έφτασαν στις εκλογές. Το Κόμμα της 'Ελευθερίας, με τη Σιριμάδο επικεφαλής κέρδισε τις 75 έδρες από το σύνολο των 151.

Τό πιο περίεργο στις εκλογές αυτές ήταν ότι ή Σιριμάδο, μολονότι άρχηγίνα του κόμματος που είχε νικήσει, δεν ήταν ύποψήφια. 'Αν τό να εμπιστευθή την κυβένησι σε μιά γυναίκα ήταν κιάλας ένα παράξενο γεγονός για το σέρ 'Ολίβερ Γκοννελνις, ο διορισμός μιάς πρωθυπουργίνας που δεν ήταν καν μέλος του Κοινοβουλίου φαινόταν ένας νεωτερισμός πρωτοφανής. 'Αλλά ο σέρ 'Ολίβερ δεν μπορούσε να διαλέξη μιά κι' ή Σιριμάδο είχε άποφασίσει να αναλάβη την πρωθυπουργία και τα δυο κυριώδη ύπουργεία άκρωίνοντας τις δηλώσεις που είχε κάνει λίγους μήνες προητέρω.

Τώρα πιά δηλώνει: «Ξέρω τι είμαι ή πολιτική και κάθε τι που έχει σχέση μ' αυτή. Κι' έχω τη δύναμι και το κοράγιο ν' αντιμετώπισω το γεγονός όταν πρόκειται να πάρω μιά άποφασισ».

Η τελετή της όρκωμοσίας της πρώτης γυναίκας του κόσμου που μπήκε επικεφαλής μιάς κυβερνήσεως, έγινε πριν λίγον καιρό στον Όλο της Βασιλείας του Κολόμπο και σε ώρα που

κρίθηκε εύνοική από τους άστρολόγους. Μετά την όρκωμοσία, ή Σιριμάδο δγήκε στο μπαλκόνι για να χαιρετήσει το πλήθος με μιά άξιοπερη κίνησι του κεφαλιού και τα χέρια σταυρωμένα. Και όπως περιέμεναν όλοι έξασπασε σε δάκρυα προκαλώντας ένθουσιωδή χειροκροτήματα του πλήθους που περιέμενε να τη δει.

Όπως είπαμε, ή Σιριμάδο ανέλαβε την πρωθυπουργία και τα ύπουργεία 'Εξωτερικών και 'Αμύνης. Στο ύπουργείο Οικονομικών, το τρίτο δηλαδή σε σπουδαιότητα ύπουργείο μετά τα δυο που άνέλαβε αυτή, ή Σιριμάδο διώρισε τον άνημρό που άγαπούσε ο άνδρας της, τον Φέλιξ Μπανταρανάικε, 29 χρονών, που έχει την ίδια πείρα από διακυβένησι, όση κι' ή πρωθυπουργίνα, καμμία δηλαδή στην πραγματικότητα.

Στην πρώτη της πρές κόνφερανς που έδωσε στο σαλόνι του μπανγκάλου της πλατείας Ρόουζμιντ, στολισμένο με φωτογραφίες του νεκρού άνδρα της, ή πρωθυπουργίνα έξηγησε στους ξένους δημοσιογράφους ότι δεν σκοπεύει να παίζη αιώνια το ρόλο της χήρας που κλαίει διαρκώς. «Μπορώ να πετύχω μεγαλύτερη συνεργασία άπ' όση θα πετύχαινε ένας άνδρας» δήλωσε. «Και δεν είμαι τόσο άνδρική από τα πολιτικά, όσο θέλουν να με παρουσιάσουν οι αντίπαλοί μου».

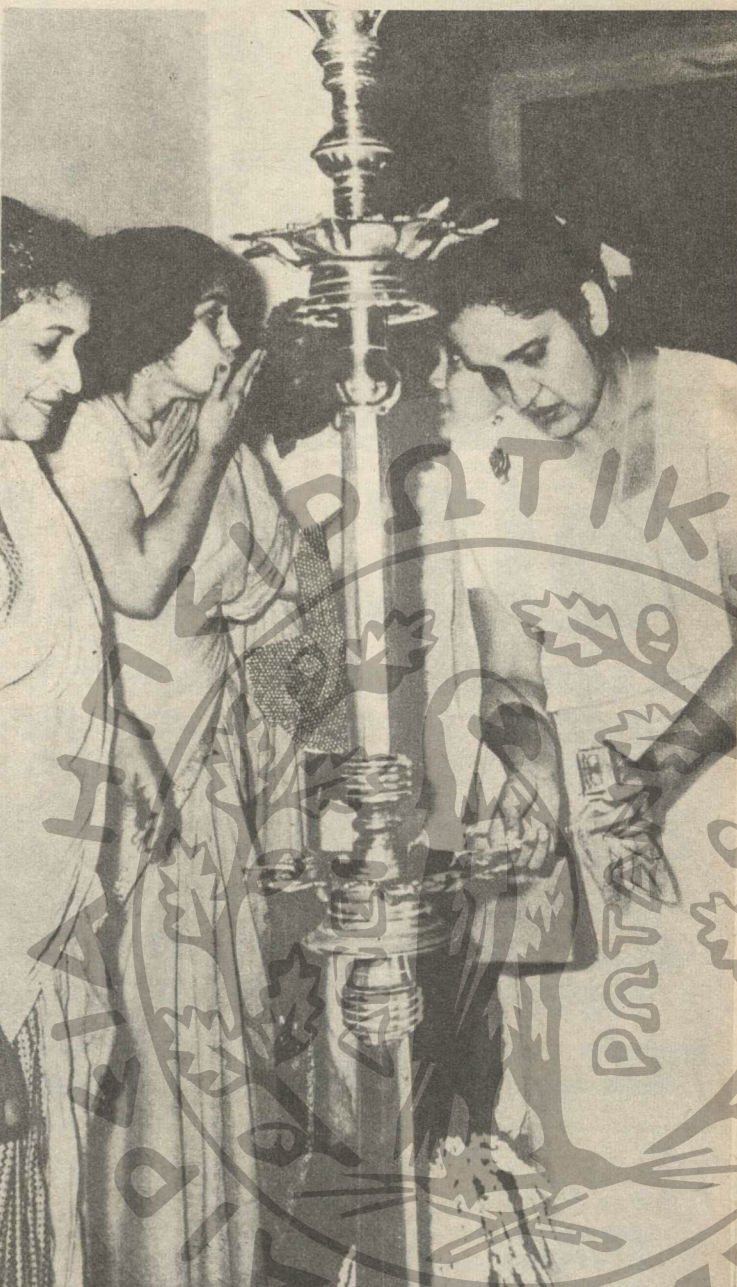
Τό εμπόδιο ότι ή «Κυρία Μπάντα» — όπως τη βάφτισε κιάλας ο λαός — δεν άνηκει στο κοινοβούλιο, θα ύπερηληθή γιατί θα την ονομάσει βουλευτίνα ο γενικός διοικητής, που σύμφωνα με το Σύνταγμα έχει δικαίωμα να διορίση έξη βουλευτές, για ν' άντιπροσωπευθούν οι όμάδες και τα συμφέροντα που παραμελήθηκαν από τους εκλογείς.

Άλλά περισσότερο από τις δικονομικές αυτές λεπτομέρειες, ή κοινή γνώμη της Κεϋλάνης και της γειτονικής 'Ινδίας ένδιαφέρεται να μάθῃ άν ή Σιριμάδο θα έθνικοποιήση τις ξένες έπιχειρήσεις και φυτείες, όπως είχε ύποσχεθή κατά την προσεκλογική έκστρατεία της. 'Όταν τη ρώτησαν σχετικά, ή «κυρία πρωθυπουργίνα» χαμογέλασε με γλίσια κι' άπάντησε: «Γιατί να βάσουμε εκ των προτέρων προβλήματα; 'Εγώ ανέλαβα την έξουσία με μιά μονάχα ιδέα: να πραγματοποιήσω το πρόγραμμα του άνδρα μου». Τό δυστύχημα είναι — λένε οι σκεπτικιστές — ότι ο μακαρίτης Μπάντα δεν είχε στην πραγματικότητα ποτέ τον κανένα καθωρισμένο πρόγραμμα. Μά άν όλος ο κόσμος βεβαιώνει από αιώνας ότι τό να προσπαθήση να καταλάβη κανείς τις γυναίκες είναι χαμένος κόπος, θα ήταν άλήθεια πολύ να θέλουμε να μάθουμε ποιοι είναι οι σκοποί της Σιριμάδο Μπανταρανάικε, πρωθυπουργίνας μιάς ένδικης χώρας.

ΛΙΒΙΟ ΠΕΣΣΕ



Η Σιριμάδο Μπανταρανάικε ενώ έκφωνεί λόγο σε συγκέντρωσι του Κόμματος της 'Ελευθερίας, που ανέλαβε την ήγερσι του μετά το θάνατο του συζύγου της. Σήμερα είναι σαράντα τεσσάρων έτών και έχει τρία παιδιά.

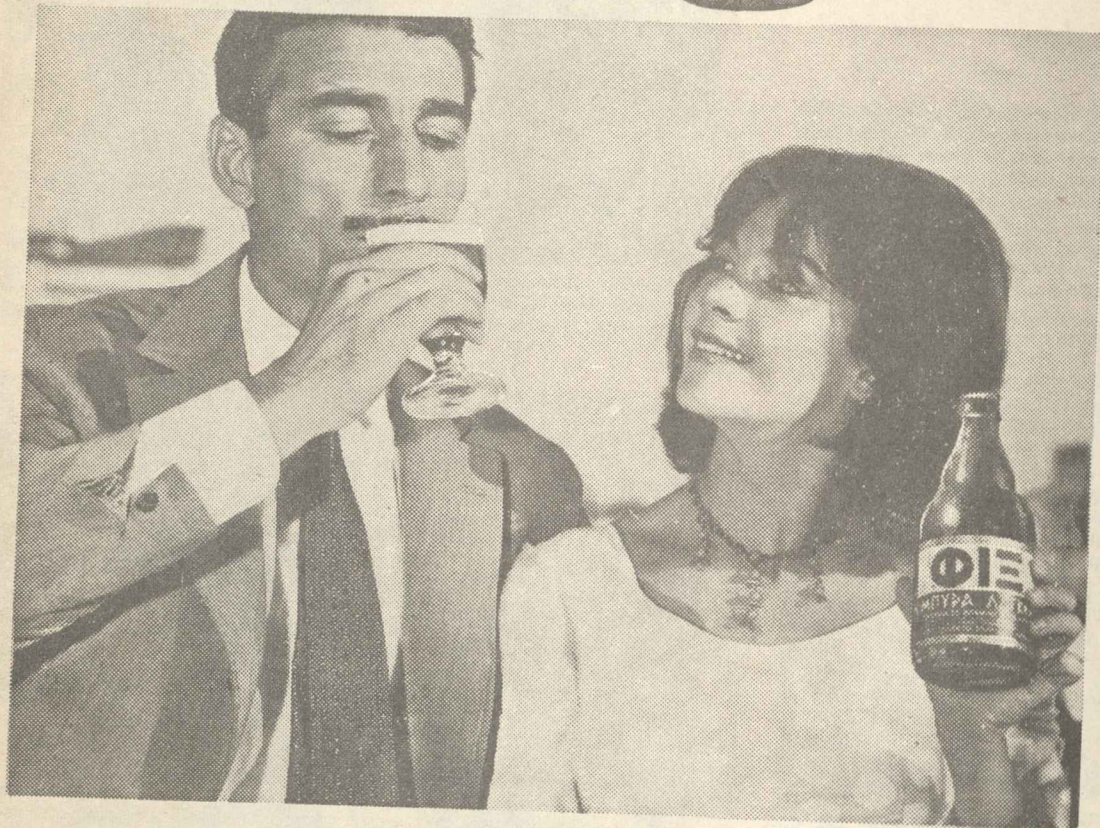


Μετά την όρκωμοσία της ως πρωθυπουργίνας, ή Σιριμάδο πήγε στο σπίτι της συνοδευμένη από πλήθος γυναικες και πριν μπῇ άναψε τις λυχνίες με λάδι κοκοφοίνικα, όπως συνήθιζεται μέχρι σήμερα έχει.

Γι' άγάπη του συζύγου της, που δολοφονήθηκε από έναν καλόγερο, ή Σιριμάδο Μπανταρανάικε πολιτεύθηκε και μετά την καταπληκτική έπιτυχία που είχε στις εκλογές, ανέλαβε την πρωθυπουργία.



νά υγεία!
νά απόλαυσι!
νά δροσιά!



ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ

Για καθημερινή απόλαυσι και υγεία ή ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ είναι το ιδανικό ποτό για να πίνετε με το φαγητό ή σαν όρεκτικό. Η ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ ανοίγει την όρεξι, διευκολύνει την χώνευσι, κάνει τις τροφές αποδοτικώτερες, καταπολεμά την κούρασι και δυναμώνει το νευρικό σύστημα. Ακόμη, προσφέρει στον οργανισμό ασβέστιο, φωσφόρο, πολύτιμες βιταμίνες Β και 47 άλλα ωφέλιμα συστατικά. Η ΦΙΞ ΛΑΓΚΕΡ με το φαγητό ή σαν όρεκτικό είναι μία μοναδική απόλαυσις που συγχρόνως σας ωφελεί.

ΚΑΘΕ ΓΟΥΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΩΦΕΛΕΙΑ

Φάρμακον
Κατά του ΕΚΖΕΜΑΤΟΣ
CURESKIN
(ΚΙΟΥΡΕΣΚΙΝ)
Πωλείται εις τὰ Φαρμακεία
Παρακατ. Δημοκρίτου 21.
Τηλ. 613.482. ΑΘΗΝΑΙ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Κλινική: Σόλωνος 116
Τηλ.: 616-478, 616-495

ΠΩΛΗ ΣΗΛΙΩΤΗ - ΜΠΑΖΙΝΑ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ - ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σατωβριάνδου 22 — 3ος όροφος
Τηλέφ. 523.845

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΙΑΝ
ΕΠΙΔΕΙΞΙ ΜΟΔΑΣ

Τὰ μοντέλα ήταν θαυμάσια και μανιάν αληθινές ομορφιές, οι ναίκες όμως που στέγουν από την πίεσι είναι αναστατωμένες κι έτσι σήμα απογοητεύσεως έχει χαραχθεί στην καρδιά των περισσότερων. Η άερας άπαισιος δολίας τις πνίγει, κυττάζεις καλά τὰ μάτια τους. Η βάση μέσα ένα σουσού παρόμοιο.

Ντύθηκα με τόσο προσοχή, όπως βίτι πιά κομψό είναι για την παρτισι κι' όμως έννοιθα πως μόλις θα κληρω καθέλω! Οι φίλες μου με άνωρας μου λένε πως ή μέση μου ναι Τηλευτή, κι' όμως σε σύγκρισή αυτό τὰ μανικέν, που άκούει ότι η γυνευτικά όνματα Έδον, Πέγγυ και Νταίλζη, ήμουν σίγουρη πως είπα τις διαστάσεις της γιαγιάς μου... Απ' τώ Θεώ όμως, κι' οι άλλες κυρίες ήσαν καλύτερες! Πρόσεξα πολύ και πως κι' αυτές παρά τὰ μαύρα τους γιέο, έδιναν την έντύπωσι του στερουμένου και του έτοιμαζόμενου σύγκρισι κι' ένκεινο το κατακλινενά ντε - πίες που με τόσο γάρι έτελεινε τή Γακέτα του ή Έδον, για να έη τή γυναιστερή του πόσο ας τάλως άλλο γούμα.

Αγ, και τώρα θυμήθηκα τα λόγια που έδωσα για ν' αγοράσω πότε το όλομταξή εκείνη σόδα για τή Γακέτα μου, μαγειμένη από κάποιον σπικό μοντέλο μιας άλλης Έδον, Πέγγυ, Εγδάσι, ή άνητι, πως έγω, με τή ή θνητή, δεν ήθαγα ποτέ — ίσως με μπουστά στον καθέστει μου — τή καίρια να την άνοιξη έτοι έπαιδακά, κάνοντας άοργες βόλτες περί τή άεζονά μου, για να παν ή μεταξέως πόδρα σ' έλο της τό υπεγαλέο.

Κι' ένκεινα τὰ πρωινά μοντέλα σου λένε: 'Ο μοντέλιστα σου έλπει τις κοσμικές κυρίες να τὰ σούσι με τις τώδεκα τό μετρημέο. 'Αν ή γώ ή καμμένη! Όδτε τό έπίσημο ταμείο μου, δεν είναι τόσο έπίσημο, που έντυπωσιακό, τόσο κομψό σαν κι έσύ νο τό 'πρωινό' που παρουσιάζει με τό γαυριμένους κινήσεις ή Πέγγυ, ή όταν πληρωφώθηκα την ταμείο, πάλι να βάλλω τὰ κλάματα. 'Επειτα να έσώρει μαζί μου τόν άντρα μου. 'Εσώ να τόν καταφέρνα να μω έκανε ποτέ γρονα τό δώρο των γενεθλίων μου κι της πρωτογονιάς, αγοράζοντάς μου τοσπόσιο αυτό ταγίρι! 'Αλλά όχι, έσώ λότερα που δεν ήθελε. 'Εσώ να έσώ συγκόλλεισι μ' αυτές τις λεπτεπίλετες τις εθραυστες Πέγγυ, Έδον και Βέβαια, πέροι, που τόν είπα πάλι γούσις και μω είπε με πολύ ένθλια ματιά, πως είναι ένας τόν σαν να καίκαρδία ή κατι τέτοιο, αλλά ποτέ έέρει... Μπορεί σέτος να έλλαιεν τούτοτα του...

Τι άδικία ύπάγει; σ' αυτόν τόν όμο, Θεέ μου! Τὰ μάτια μου θαύμασαν ή Νταίλζη δολάρους με έσώλει μεγαλειο μπουστά μακ, μ' ένκεινο το καταπληκτικό άπορο άνομιλά, μ' ά γανάκτισι μ' ένπις όταν έννοιθα πλά μου μία μεσόκοπη, γοντρού, ένθι, πνιγμένη στα γρονασικά να σούσι τή το μοντέλιστα και να κών την σαγγελία της! 'Αδικία! 'Αδικία! μωθε να έσφωνίσω. Παρηγορήθηκα μω στή σκέφι, πως αν είλα κι' ένθι στα γούματα σαν αυτή τή γοντρού, κι' ή γόραξά έλα τὰ μοντέλα και πήγαυ κάθε μέρα στο κοιμητήριο, στή μω κιορίστα, στή πεντικιορίστα και τή λοιπά, θά ήμουν σίγουρα πω έσώσι από έλες τις Πέγγυ και τις Έδον σ' όίκου μόδας!

Έτσι κι' άλλους όμως, πέροι να στάξω τή γκαρνταόουπα μου ή γήγι! 'Αγ, ές έλπισω πως δεν θά ήνη όπος πέροι και πρόπεσι... Και πω πηρα τή μεγάλη απόδρασι να τάλω απ' άογής τή γκαρνταόουπα μου, έλά δεν τὰ κατάφερα παρά να έσώσι να κανούργιο ταγίεο... 'Α, όχι! να γόρασα κι' ένκεινα τὰ δύσκολα γούμα μω γάντια, που έκαναν τις έλες μου να σκάσουν από τή Τήλεια τους. 'Εσώ θά τὰ καταφέρω κι' έσώσι τις καταπληξί με κατι σγεταικό!

MANON POIRIE

ΤΑΜΙΑΝΗ ΣΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΟΠΗ

6. Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΕΛΗΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Αγαπητή μου 'Αλίκη,

Οι άρραβωνιασμένοι, κατά γενικόν κανόνα, άνυπομονούν τόσο πολύ ν' απολαύσι τις χαρές της οικογενειακής ζωής, ώστε τὰ βλέπουν όλα εύκολα και νομίζουν ότι ή λύσι πολλών προβλημάτων που άνακύπτουν κατά τήν περίοδο της μνηστείας, είναι πολύ πιο εύκολη μετά τό γάμο. Μιά τέτοια σκέφι όμως έχει έλεύθρια αποτελέσματα, που όταν πιά φαίνονται είναι πολύ άργά να τὰ προλάβη κανένας. Γι' αυτό — όπως ήδη σου έξήγησα — ό άρραβώνας είναι μία δύσκολη περίοδο της ζωής δυό ανθρώπων που αποφάσισαν να θαδίσουν μαζί τό μωσαφι της κοινής των τύχης. Είναι άπαραίτητο λοιπόν κανένας από τους... «μεγαλομένους» να έχη όλη τή χρονική άνεσι, που θά τό έπιτρέψη από τή μία μεριά να έρευνήση και να μελετήση καλά τόν άλλον, κι' από τήν άλλή να... προπνήση τόν έαυτό του και να τόν συνήθιση στήν ιδέα της κοινής σφαιρώσεως, που προϋποθέτει ύποχωρήσεις και περιορισμό του έγωϊσμού.

Τό πόσο, λοιπόν, χρονικό διάστημα θά διαρκέση ένας άρραβώνας, είναι κάτι που δεν μπορεί να τό καθορίση κανένας με ακρίβεια, ούτε να τό τοποθετήση στα όρια ενός γενικού κανόνα, έστω και αν έπιτρέπονται οι έξαιρέσεις. Γιατί ό χρόνος μνηστείας, έκτός από τή συναισθηματική έχει και τήν οικονομική του πλευρά, ή όποία, στή σημερινή ιδίως έποχή, δημιουργεί δυσάρεστες καταστάσεις και δυσεπίλυτα προβλήματα. 'Αν όμως προβλέψουμε τήν υλική πλευρά του ζητήματος, διότι ίσως δεν υπάρχει ή μπορεί εύκολα να βρη πω να σού δώσω μία συμβουλή: Μή διασθής να παντρευτής, συντομεύοντας τήν περίοδο της μνηστείας σου. 'Αντίθετα φρόντισε όσο μπορείς — χωρίς κίνδυνο να δημιουργήση άνάμεσα σε σένα και τό μέλλοντα σύζυγό σου ή πληξί και τή συνήθεια — ν' απομακρύνεις τήν ήμερομηνία του γάμου σου. 'Οχι βέβαια μωσαφι σου και ότι αποτελέσει ή μπορείς να πειοθής ότι γνώσεις καλά τό λαχνηρό — ό ένας τό συμπλήρωμα του άλλου.

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάς ένκεινο που τόσο πολύ σου ετόνισα: ό άνδρας και ή γυναίκα αποτελούν δυό διαφορετικούς τύπους του ίδιου είδους. 'Αργότερα, ό ένα άλλο κεφάλαιο, θά μιλήσουμε λεπτομερειακά για τό πως ακριβώς δημιουργείται στον άνθρωπο τό γένος, άρσενικό και θηλυκό. 'Εδώ περιορίζομαι τήν γονιμοποίησή του από τό σπέρματοζωάριο του πατέρα. 'Από τήν ώρα έκείνη από τή τοποθετήση, γένος θηλυκό στο κνήμα, άναπτύσσεται: σ' αυτό «κάτι» που στο άρσενικό άρρεφει και λειτουργία των γεννητικών όργάνων και στο άρσενικό όπου άναπτύσσεται ένα άλλο «κάτι» που στο θηλυκό «άπωθεϊται».

Τό φύλο που ύποπλάσσεται, που άτροφεί, που παραγκωνίζεται, αν θέλεις, στον ένα τύπο, π.χ. στή γυναίκα, ύπάρχει άνεπτυγμένο στον άλλο τύπο, στόν άνδρα. Γι' αυτό και ό ένας ζητά να βρη τό συμπλήρωμά του στον άλλον, ώστε τάλαιο άνθρωπο.

Αυτά, αγαπητή μου 'Αλίκη, όνομάζεται στή γλώσσα του κόσμου, έρωτας. σ' ένα άλλο κεφάλαιο, θά μιλήσουμε λεπτομερειακά αυτός γυνίς της 'Αφροδίτης που έπισημονικό φακό, δεν παρουσιάζει καμιά ρομαντική μορφή, αλλά έμφανίζεται σαν μία άναπόσπαστη βιολογική ανάγκη.

Από τήν έλξι, μω συγχρόνως και τήν αντίθεσι των δυό διαφορετικών τύπων, άνδρικό και γυναικείο, πηγάζει ή αδιάκοπη προσπάθεια για τή δημιουργία ενός τέλειου ανθρώπου. Τήν όλη αυτή έργασία διευθύνει τό ένα από τό δυό ισχυρότερα ένστικτα, με τὰ όποια έπρόκειτο ή φύσι τόν άνθρωπο και τό άλλο, της αυτοσυντηρήσεως της γής: τό ένστικτο της άναπαραγωγής. Γιατί — κι' εδώ μιλάμε για τόν πρώτο. Αιχλαδή πρέπει πρώτα ένας όργον για να έπιδοθή, στόν πολλαπλασιασμό του είδους του.

Καταλαβαίνω, αγαπητή μου 'Αλίκη, πόσο σε λήπησα γκρεμίζοντας με τήν ήμερη τη ρομαντική μορφή του έρωτα. Τό θαυμάσιο δάθρο πάνω στο όποιο τοποθετεί τις συγκινήσεις που προκαλεί ή... ένθροισή του στήν καρδιά κάθε κοπέλας, χωρίς να ένδιαφέρει για τό... μνηστρίον του. Είναι βέβαια κι' αυτή μία φιλοσοφική άποψι του ζητήματος που έχει τὰ δικαιολογητικά της. 'Ομως μωσαφι έλγα τή γνώμη πως δεν έπρεπε για κανένα λόγο να σου άφήσω τήν παραμυθία, πως — ξεκινώντας για να ένθωσης τή ζωή σου με έναν άλλο



ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΤΖΑΡΟΥ
Ιατρού - γυναικολόγου

άνθρωπο διαφορετικού τύπου — πρέπει πρώτα να δεσφωθής απόλυτα ότι βρήκες σ' αυτόν τό συμπλήρωμα του έαυτού σου.

Η γυναίκα, όπως σου έξήγησα, έχει μία πολυπλοκώτερη ψυχροσύνθεσι από τόν άνδρα και περισσότερο εύέλικτη. Η ψυχική της υγεία είναι πολύτιμη όχι μόνον για τήν ίδια, αλλά και για πρόσωπα αγαπητά του άμέσου περιβάλλοντος.

Έξετάζοντας τή γυναίκα σαν μία ατεξούσια ψυχροσυνική όντότητα, δεν θά βρούμε μόνον μία διαφορετική σωματική εμφάνισι, αλλά θ' άνακαλύψουμε και μία ιδιόρρυθμη ψυχική σύνθεσι που είναι όλότελα άγνωστη, αλλά και άκατανόητη στόν άνδρα. Είναι άπαραίτητο λοιπόν να δοθη και σ' αυτόν ό άπαιτούμενος χρόνος, ώστε με τήν άνεσι του και δίχως καμιά ήθικη πίεσι να νοιώση απόλυτα τήν περιέργη γι' αυτόν ψυχική κατάστασι της μελλούσης συζύγου του. Τό ένα «κάτι» που ύπάρχει στόν ένα, πρέπει να διαμορφωθή κατά τέτοιον τρόπο και να λάδη τέτοια μορφή ώστε να έφαρμόση τελείως στο «κάτι» του άλλου. Αυτό είναι ένα πράγμα που με λίγη καλή θέλησι, μπορούν εύκολα να τό έπιτύχουν και τὰ δυό ένδιαφερόμενα μέλη. Γιατί ή διαφορά της ψυχροσύνθεσεως μεταξύ άρσενικού και θηλυκού δεν είναι προϊόν μόνον της γυναικείας, της θηλυκής καταβολής. Οι συνήκες της σύγχρονης ζωής, ή μεγάλη ανάγκη να διαθέτη έξαιρετική σωματική άντοχή και ψυχική ευαισθησία, ώστε να μπορεί ν' άνταπεξέρχεται στις βιοκαταλυτικές αναστατώσεις που προκαλεί ή έμμηιος ροή και ή εγκυμοσύνη, έπιδρούν κατά μεγάλο ποσοστό πάνω στή διαμόρφωσι του ψυχικού κόσμου της σύγχρονης κοπέλλας. 'Ο ψυχικός αυτός χώρος — καθωρισμένος από τή θηλυκή της καταβολή, διαμορφωμένος από τήν είδική σωματική μορφολογία και έπηρεασμένος από τούς συνεγείθεσι του περιβάλλοντος της σημερινής πολυσύνθετης ζωής — παρουσιάζει ιδιόρρυθμίες οι όποιες αργότερα θά έχουν βαρύνουσα έπίδρασι πάνω στις έκδηλώσεις που θά παρουσιάζονται σε κάθε στιγμή της συζυγικής και οικογενειακής της ζωής. 'Ο άρραβωνιαστικός σήμερα και ό σύζυγος μεσάριο, δεν είναι παρά ένα μέρος του περιβάλλοντος της γυναίκας. Είναι ανάγκη λοιπόν τό μικρό αυτό τμήμα του όλου περιβάλλοντος της κοπέλλας, να έκπέμψη έρεθίσματα κατά τό μεγαλύτερο ποσοστό γνωστά ή τουλάχιστον επρόσδεκτα, ώστε οι αντίδράσεις να μην είναι βίαιες ή ανώμαλες, αλλά μέσα στα φυσιολογικά όρια της ψυχικής δύναμης της συντρόφου.

Ό τρίτος αυτός της έκφράσεως, αγαπητή μου 'Αλίκη, βωρισμένος πάνω στα νεώτερα έπιστημονικά πορίσματα, δεν θά σου είναι ούτε γνωστό, ούτε πολύ περισσότερο ευχάριστο. Καταλαβαίνω απόλυτα τήν ψυχική κατάστασι, στήν όποία βρίσκειαι και τήν πνευματική άνατάτωσι που ύπέστης άντιρρόχοντα έλα αυτά τὰ όρώα οικοδομημάτων και τις έδυλλακές εικόνες που ήρθεσι ή έφηβική σου φαντασία, να κείτωνα έρείπια κάτω από τόν άνελέητο έπιστημονικό έσκαφέα, και στή θέσι τους να τοποθετούνται μονολιθικές έπιστημονικές οικοδομίες. Η πραγματικότητα δεν είναι — άλλοιμονο — πάντα ευχάριστη για τούς έρωτευμένους.

Τὰ γράμματά μου όμως αυτά δεν έχουν κανένα άλλο σκοπό, παρά να σε προφυλάξουν αποτελεσματικά από επικίνδυνα όλισθήματα και να σ' έφοδιάσουν με γρά όπλα, με τὰ όποια θά πολεμήσης τούς έχθρους της μελλοντικής οικογενειακής σου ευτυχίας.

Αντιμετώπισε λοιπόν από τώρα με θάρρος τήν πραγματικότητα μία που έέρεισι τί είσαι, τί έξέχεις, τί ζητάς και τί μπορείς να έπιτύχης. Αντι να δέχεσαι παθητικά τὰ συνεχή έρεθίσματα του περιβάλλοντος, μετρώντας τις άγονες μέρες της ζωής σου και να κλυδωνίζεσαι πάνω στο φουρτούνισμένο πέλαγος της άγριας πραγματικότητας, είναι προτιμώτερο, κυριολεκτικά σωτήριο, να πιάσης γρά τό τιμόνι του μικρού καραβιού της οικογενείας σου και άποφευγόντας μ' έπίδεξιότητα τὰ βράχια και τούς σκοπέλους, να τό οδηγής πάντα σε ήσυχα κι' άπάνεμα λιμάνια, όπου θά ξεκουράζονται όλα τὰ γούρα σου άγαπημένα πρόσωπα, για ν' άποκοιτών καινούργιες σωματικές, ψυχικές και πνευματικές δυνατόεις που τούς είναι τόσο άπαραίτητες και πολύτιμες σόν άένο άγώνα της έπικρατήσεως. Στο είπα και άλλωτε και δεν θά πάψω να σό τονίζω πάντα, ότι ή εύτυχία βρίσκεται πολύ κοντά σου, είναι παμφήνη και εύκολα κατακτιέται, άρκει μόνο να διαθέτης ψυχική ήρεμία και καλή θέληση.

Δεν πρέπει λοιπόν να συντομεύσης τήν περίοδο των άρραβώνων σου και να διασθής να τελέσης τούς γάμους σου. 'Αντίθετα είναι ανάγκη ζυτική για τήν έδραίνωσι μιας μόνιμης οικογενειακής γαλήνης, να έχης έλο τόν χρόνο, ώστε με άνεσι, να διερευνήσης τό χαρακτήρα του συντρόφου, τόν όποιο διάλεξες.

Μ' άγάπη
'Ο γιατρός σου

«Είμαι τριάντα δύο χρονών... Δεν κατώρ-
θωσα να βρω σύζυγο... Η μητέρα μου θέλει
να με δοθήση και καταφεύγει σ' όλα τα μέ-
σα ακόμα και στις άγγελίες των έφημερί-
δων... Η σκέψη της μοναξιάς μου γεννά κά-
ποια πίκρα, αλλά όλες αυτές οι «μκανούδρες»
με ταπεινώνουν βαθειά...»

Κανείς, ούτε κι' η ίδια η μητέρα (αν και
έχει πολλές δικαιολογίες) δεν έχει το δικαί-
ωμα να καθορίσει ποιοί θα είναι, άναμ-
φισότητά για την κόρη της...

«Αγαπητή Μυρτώ,

Έπειτα από το άρθρο «Ζητείται σύζυγος», που
δημοσιεύτηκε στο τελευταίο τεύχος της «ΓΥΝΑΙ-
ΚΑΣ», αισθάνομαι την ανάγκη να σας εκμυστηρευ-
θώ την περίπτωση μου, που έχει πολλές ομοιότη-
τες με των ήρωίδων σας.

Ζω μόνη με τη μητέρα μου που αγωνίζεται
με κάθε θυσία για το μέλλον μου, κι' αυτό γιατί
είμαι 32 χρονών κι' ακόμα δεν έβρηκα σύζυγο, πρά-
γμα που την κάνει να φοβάται πως όταν θα πεθά-
νι θα μείνω μόνη στον κόσμο. Γι' αυτό, μια κι'
εγώ δεν είχα καταφέρει τίποτα, ανέλαβε αυτή να
βρω κάποιον να με παντρεύει. Είναι τώρα δυο χρό-
νια που ασχολείται μ' αυτή τη δουλειά, τότε κρυφά,
πότε φανερά, καταφεύγοντας σε διάφορα μέσα, α-
κόμα και σε δημοσιεύσεις στις έφημερίδες. Όμο-
λογώ, ότι αυτό το θεωρώ ταπεινωτικό για τον έ-
αυτό μου και προσπάθησα με χίλιους τρόπους να
δώσω στη μητέρα μου να το καταλάβει, αλλά αυτή
κλαίει, απειλείται, μου περιγράφει με μαύρα χρώ-
ματα το μέλλον, λέγοντάς μου πόσο δύσκολη είναι
η ζωή για μια γυναίκα μόνη, με συγγενείς α-
διάφορους και ελάχιστες φίλες. Για να πω την α-
λήθεια, η σκέψη της μοναξιάς όταν πιά δεν θα είμαι
νέα και πρό πάντων ότι δεν θάχω παιδιά στα ό-
ποια ν' απορροβωθώ, μου προκαλεί κάποια πίκρα,
αλλά δεν μπορώ να σκεφθώ κι' ένα γάμο τέτοιο:
μυό πρόξενη απέχθεια και φόβο.

Παρά την ιδέα μου αυτή, εν τούτοις, υποχω-
ρώντας στα δάκρυα και την πίεση της μητέρας μου,
δέχθηκα μερικές φορές να συναντήσω υποψήφιους
που είχε διαλέξει για μένα. Φυσικά, όλα απέτυχαν.
Την πρώτη φορά (δεν ήξερα ακόμα το σύστημα
με το οποίο είχε βρεθεί ο υποψήφιος) η γνωριμία
ήταν κάπως πιο βαθειά και συναντηθήκαμε αρκετές
φορές, αλλά έχω ακόμα την ιδέα — και πιστεύω
πως δεν κάνω λάθος — ότι ήταν ένα μέσο ανόητο.
Ύστερα, η άτιμολογητη έγινε τόσο άδυστηχη κι' η
αμνηχανία μου τόσο μεγάλη, ώστε να παρεμποδί-
ζει οποιαδήποτε συνεννόηση.

Μ' όλα αυτά η μητέρα μου δεν τ' άβριζε κάτω
και καταλαβαίνει ότι προσπαθεί πάντα να γνωρίσει
καινούργιους υποψήφιους και να διαλέξει τον τυχε-
ρό που θα με παρουσιάσει. Μ' αυτό τον τρόπο σε
λίγο, ή μισή ώρα θα ξέρη τ' όνομά μου, τις λεπτο-
μέρειες της ζωής και το χαρακτήρα μου, θάχει
δη τις φωτογραφίες μου...

Η υπόθεση είναι μάλλον κομική μου φαίνεται,
αλλά με στενοχωρεί τρομερά. Εκτός του ότι με
ταπεινώνει, μου αφαιρεί και τη γαλήνη, από την
ποία τόσο έχω ανάγκη για την εργασία μου. Το
αισθηματικό μου παρελθόν δεν παρουσιάζει τίποτα
το εξαιρετικό. Μολοντί ήμουν όμορφη κοπελίτσα
κι' είχα προσπαθήσει να συμπεριφερθώ καλά, δεν
γνώρισα παρά απογοητεύσεις. Ίσως να μη μό-
ρρεσα να προκαλέσω το ενδιαφέρον κανενός απ' αυ-
τούς που μου άρεσαν. Είναι άνοητο να το θυμάμαι,
θλιβερό να φάγω πιά να βρω τ' αίτια. Τώρα έ-
μως θα ήθελα την ησυχία μου, χωρίς να έχω λό-
γους από τέτοιες άνοητες, οι οποίες έπως σας εί-
πα με έκνευρίζουν, με καταθλίζουν ακόμη περισσό-
τερο και υπάρχει ο κίνδυνος να διαταράξουν την
ψυχική μου ήρεμία κι' ίσως κι' αυτή την ισορροπία».

ΜΑΡΙΝΑ Β.

Το γράμμα σας είναι πολύ ενδιαφέρον, για-
τί θίγει μια πλευρά του ζητήματος, που δεν εί-
χε εξετασθεί. Το πρόβλημα δίνει δύο περιπτώ-
σεις συνεδισμένες εξ ίσου άξιες προσοχής και σε-
βασμού. Θ' άρχισω πρώτα απ' τις μητέρες. «Ο-

...ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ...

ποιαδήποτε προσπάθειά τους στο ζήτημα αυτό
κινείται από καθαρή αγάπη, από την επιθυμία
να εξασφαλίσουν την ευτυχία των κοριτσιών τους.

«Ο κόσμος είναι κακός για
δσες δεν παντρεύτηκαν»

«Αλλ' ο γάμος είναι, άραγε, ο σίγουρος δρόμος
για την ευτυχία; Όχι. Έν τούτοις, ο γάμος λύ-
νει πολλά και σπουδαία προβλήματα κι' αυτό εί-
ναι κάτι που το ξέρουν καλά τόσο οι μητέρες ό-
σο κι' οι κόρες, όσο κι' αν αποφεύγουν συνήθως
να εξετάζουν τα προβλήματα αυτά κατά βάθος.
Μπροστά σε μια κόρη που είναι σε ένα γάμο,
η μητέρα αντιμετωπίζει μερικά έρωτηματικά.
Για το κορίτσι πάλι ο έρωτας είναι πάντοτε μια
αγνή, μια αγνή γεμάτη εκπλήξεις. Η παρουσία
ένος άνδρα στη ζωή μιας κοπέλλας τη μετα-
μορφώνει ψυχικά και σωματικά. Η κοπέλλα που
έχει ένα σταθερό φλέτ γίνεται πιο όμορφη, πιο
σίγουρη για τον εαυτό της, πιο καλή. Η ημέρα
του γάμου είναι ο θριαμβός της αλλά κι' ο θρι-
αμβός της μητέρας της, που μπορεί να φωνάξει:
«Επί τέλους!»

Αυτό το «επί τέλους!» σημαίνει το πάλι. Ση-
μαίνει ανακούφιση που απελευθερώθηκε από ένα
δρόμο και μια εύθυνη, την ανομολόγητη ικανο-
ποίηση ότι οι φυσικές ανάγκες της κοπέλλας δο-
θηκαν τη νόμιμη διέξοδό τους, τη χαρά ότι η κόρη
της θ' αποκτήσει παιδιά και τέλος την υπερηφά-
νεια ότι μπορεί να σηκώσει επί τέλους, το κεφάλι.
Γιατί μια μητέρα με κόρη ή κόρες που δεν έχουν
παντρευτεί, όταν μάλιστα περάσουν κάπως τα
χρόνια, είναι υποχρεωμένη να καταπνίγει πολλά
κοιτισμοπολικά. Κάθε γιοσήτη είναι κι' ένα χτύπη-
μα και νοιώθει να πεθαίνει κάθε φορά που της
κάνουν την ερώτηση: «Και για την κόρη σου,
τίποτα ακόμα; Και συνήθως οι ερωτήσεις αυ-
τές γίνονται από φίλες και γνωστές, που είναι
πεθερές ή γιγαριάδες.

Όπως ξέρουμε όλες, το τάχτι δυστυχώς είναι
σπάνιο είδος. Το δυστύχημα είναι ότι η άπουσία
τάχτι συμπίπτει με τις πολήψεις και τότε έχου-
με τους υπαινιγμούς, ότι «αν μια κοπέλλα δεν
παντρεύεται θα υπάρχουν λόγοι». Η αντίθετη
πλευρά της διαβεβαίωσης αυτής είναι η ερώ-
τηση: «Και γιατί οι άλλες παντρεύονται;» Αλλά
είναι μια άνοηλη ερώτηση. Και αφού υπάρχουν
«λόγοι» που δεν παντρεύεται μια κοπέλλα, κατά
κανόνα οι απ' έξω δεν παραδέχονται ότι οι λό-
γοι αυτοί μπορεί να μην είναι λόγοι ένοχης.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές, μια φυσιολογι-
κή μητέρα δεν μπορεί ν' απαλλάξει από την ψύ-
χωση του γάμου, νηχώς δικαιολογημένη. Γιατί
οι ήθικες αντιλήψεις μας είναι διαμορφωμένες
σύμφωνα με πρότυπα που χρονολογούνται από
αίωνες. Ο άποστολος Παύλος στην πρώτη προς
Κορινθίους επιστολή είναι κατηγορηματικός: «Και
εκείνη που παντρεύεται καλά κάνει, αλλά κι' η
κενή που δεν παντρεύεται κάνει καλύτερα. Άλ-
λά ο άποστολος Παύλος μιλούσε για την παρθε-
νία, όμως οι γνώμες του δημιουργήσαν τη νοο-
τροπία που διαρκεί ακόμα και σήμερα. Η παρθε-
νία ή γάμος, δεν υπάρχει άλλος δρόμος για μια
κοπέλλα.

Είναι εύκολο να ειρωνευθώ κανείς μια μητέρα.
Αλλά, για ναμαστε δίκαιοι, τι μπορεί να κάνει
ή καμένη; Να κλείσει τα μάτια σε τυχόν παρα-
στρατήματα της κόρης της; Σε πολλές περι-

πτώσεις το κάνει, γιατί είναι αναγκασμέ-
νη με τι στενοχώρια κι' ανησυχία! Όσο πιο
κοπέλλα, εκτός του ότι πρέπει ν' αποφεύ-
γει το μεγάλο όνειρο της ζωής της (νυμφιά, νυφί-
τά, όρχα από τη ζήλεια πόσωνα των φίλων
της), τη νύχτα δεν βρίσκει ησυχία γιατί
νύζεται από χίλιους εφιάλτες. Ο υποψήφιος
έγκυαλείται και παντρεύεται άλλην, ή κοπέ-
λλα σχολιάζει κι' η κοπέλλα, για να παρατηρή-
σει μια καινούργια ιστορία μ' έναν άλλο
έγκυος κι' όλοι τη δείχνουν με το δάχτυλο
γωδιά...

«Η κοπέλλα φτάνει τα τριάντα,
οι προσπάθειες εντείνονται»

Οι Κινέζοι κλαίει όταν γεννιέται κορίτσι.
Μεις, πιο πολιτισμένοι, χαρούμαστε ίσως πε-
τερο όταν γεννιέται αγόρι. «Τα κορίτσια θέ-
κντάζουν» λένε. Και προσθέτουν: «Κι' έτσι
παντρεύονται...» Ο γάμος δηλαδή είναι έρω-
γόνος που θεωρείται σαν το πιο άδικο πεί-
σμα, ενώ δεν υπάρχει πιο άδικο πείσμα.

Έχοντας υπ' όψη τις σημειώσεις κανονί-
σθηκες (στο σημείο αυτό θα σημειώσουμε
στην εποχή του άποστόλου Παύλου) θέλουμε
συστήσουμε στις μητέρες να φροντίζουν για
γάμο της κόρης τους όταν αυτή είναι ακόμα
φρασμένη. Όμως θεωρούμε τον εαυτό μας
τέρονο: «Θα παντρευτεί όποιον της πρέπει».
Αλλά όταν η κοπέλλα πλησιάζει τα τριάντα, ή πε-
ρα καταφεύγει σ' όλα τα μέσα, μέσα που
λίγότερα είχε κοροϊδίζει. «Όποιον νύφη
να παντρεύεται». Αν η κοπέλλα δεν είναι
«ή μ' άφιντε να κάνω τη ζωή μου ή γαί
αν είναι δηλαδή όπως ή παραπάνω άπαι-
καλή, υπάκουος, ή μητέρα άποφασίζει να
προμείνει της. Μερικές άφινονται να άδύτη
«στο παχνί» χωρίς να φροντίζουν να μά-
πειροί αυτό, αλλά οι περισσότερες ξέρουν
τα.

Στο σημείο αυτό άρχίζει ή σύγκρουση
που είναι αίτια άτελείωτης δυστυχίας και
θα μπορούσε εύκολα ν' αποφευχθεί, αν άποφά-
ζαμε να δούμε το πρόβλημα γάμος κατά
το φως του ρεαλισμού.

Ο γάμος είναι κάτι το προαιρετικό, άρα
κριβώς είναι οι διάφοροι άλλοι θεσμοί. Έμ-
είμαστε εκείνοι που το κάνουμε μια φυσική
στασι και προσαρμοστήκαμε σ' αυτή. Τα
δεν είναι μυνησιώδη και χορολογούμενα
την πρώτη εμφάνισή της κοινωνίας. Οι
γεννήθηκαν πολύ πριν ο άνθρωπος άποφά-
σινεισθού από τον εαυτό του. Γεννήθηκαν
ανάγκη οντισίωσης των σχέσεων άνάμεσα
στον έρωτα. Ο γάμος είναι ο νόμος που οντισί-
σέσεις άνάμεσα στα δύο φύλα, λαμβάνουν
υπ' όψη ότι οι συνέπειες των σχέσεων αυτών
ναι τα παιδιά. Έπρεπε να προστατευθεί η
γένεσι. Κι' αυτό είναι σωστό.

Μά αν όλοι σχεδόν οι άντρες (κι' οι γυναί-
κες) που έλπιαν να έλξουν από τον έρωτα, αυτό
μαίνει άναγκαία ότι είναι και άπαροι του γά-
μου.

Πολλοί και πολλές θα παρατηρήσουν ότι ή
αυτή σκηνή είναι πολύ νερό. Μπορεί, αλλά
δεν γράφουμε ψυχολογική πογμωσία. Έπει-
που ένδυναφέρει είναι να άπολοποιήσουμε τα πο-
ματα για καλύτερη κατανόηση. Γιατί άλλως

νομμε ένα γεροντοπαλλήκαρο και μια γεροντο-
κόρη κι' αυτό γιατί τους κρίνουμε σύμφωνα με
τις παμπάλαιες προγονικές αντιλήψεις, σύμφωνα
με τις όποιες ο γάμος και για τους άνδρες και
για τις γυναίκες είναι κάτι φυσικό όπως το φαί
και το νερό. Αλλά (κι' εδώ είναι ή λανθασμένη
αντίληψη) ενώ καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι
αν ένας άνδρας δεν παντρεύεται αυτό σημαίνει
ότι δεν είναι φτιασμένος για το γάμο, για την
άγνη γυναίκα το συμπέρασμα είναι διαφορετι-
κό. Γι' αυτήν σκεφτόμαστε ότι είναι δυστυχισμέ-
νη, ότι δεν μόρρεσε να τα καταφέρει, ποτέ όμως
ότι δεν είναι φτιασμένη για το γάμο. Ούτε και
σ' αυτήν (εκτός από σπανιότατες εξαιρέσεις)
περνάει ή ιδέα αυτή. Της έχουν τόσο πη και ξα-
ναπή ότι ή γυναίκα είναι γεννημένη για την οί-
κογένεια ώστε τόχει πιστέψει. Δεν είναι όμως
πάντοτε άληθινό αυτό. Στην πραγματικότητα
συνάει συχνά μια κοπέλλα που δεν παντρεύε-
ται να ήσυχία στο ύποσινεισθό της που ά ο-
νείται το γάμο. Αυτό το άποδεικνύουν οι χή-
ρες που δεν παντρεύονται. Ζούν περίφημα μόνες
τους, αυτό είναι γεγονός. Αλλά επειδή πληρω-
σαν το χρέος τους στις κοινωνικές συνήθειες ή
κοινωνία τις άφινει ήσυχες.

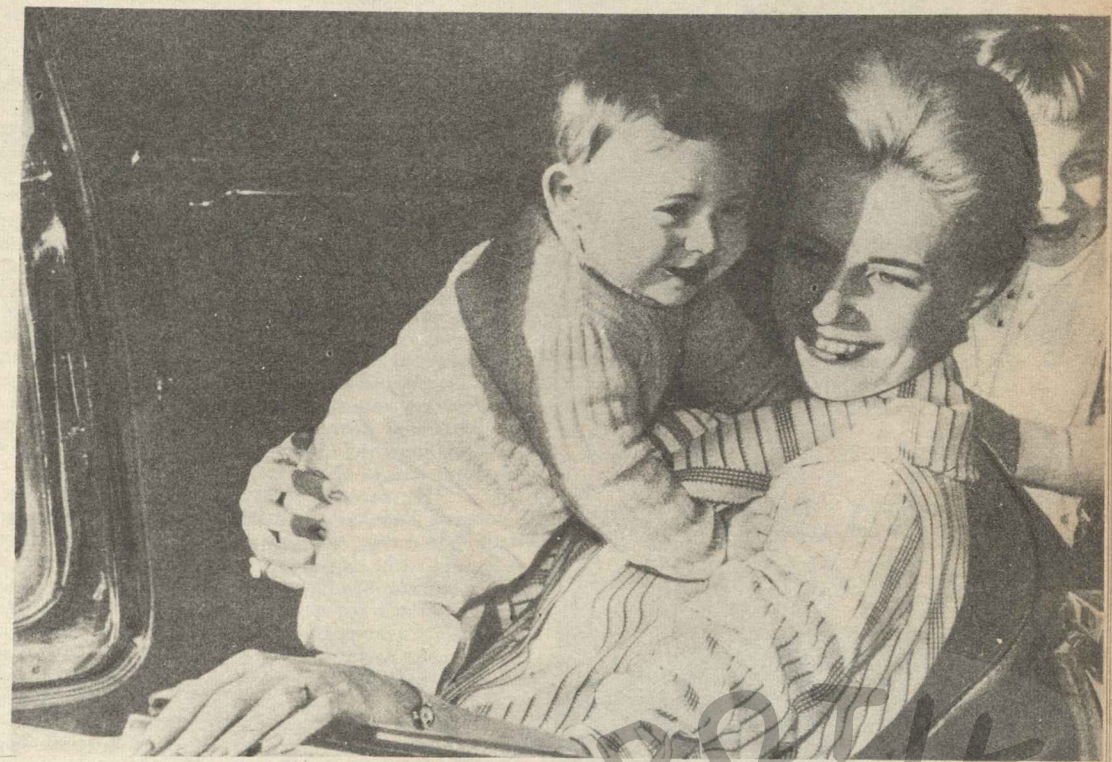
Αλλά δεν βρίσκατε ότι σωστό θάταν ν' άφή-
σουμε ήσυχ ή γυναίκα που δεν παντρεύεται,
επ' όσον αυτή δεν έχει διάθεσι για γάμο; Μια
γυναίκα που θέλει άνδρα, τον βρίσκει είτε με γά-
μο, είτε χωρίς γάμο. Αν δεν θέλη ή ίδια να τον
βρή, γιατί έμεις να την αναγκάζουμε διά της
βίας να πάρη έναν με κάθε θυσία; Είναι άληθι-
νός αίσθησμός ή μανία αυτή να θέλουμε να κατα-
στήσουμε μια έσωτερική γαλήνη, μια ήλικοί-
νεια, μόνο και μόνο για να σώσουμε το μύθο «της
γυναίκας που είναι φτιασμένη για την οικογέ-
νεια». Δεν είναι όλες οι γυναίκες γεννημένες για
οικογένεια, ακριβώς όπως δεν αισθάνονται όλοι
οι άνδρες την ανάγκη να δημιουργήσουν τέτοια.
Στο κάτω-κάτω, πως παραδεχόμαστε άγνοιας
ίσως και μοναχές; Άς άποφασίσουμε, τέλος
κάτω να είναι όπως είναι και να ξη όπως αυ-
τός νομίζει καλύτερα.

Οι άγγελίες των συνοικεισών,
ή τελευταία έλπίδα

Δυστυχώς, το δικαίωμα αυτό δεν το άναγνω-
ρίσαμε, ούτε μπορούμε να το άναγνωρίσουμε,
γιατί έτσι συνήθισαμε αιώνες ολόκληρους. Μια
κοπέλλα πρέπει να παντρευτεί άποσδηπότε. Έ-
δελθόν τη λύσι αυτή ενώ άναγκάζονται να
κτίσας είναι διαφορετικός, με άποτέλεσμα να γί-
νεις και άνοητες. Πολλές ξαναμένουν πάλι μό-
νη την έλπίδα που τις συγκρατούσε.

Φυσικά, υπάρχουν κοπέλλες γεννημένες για
παντρά που όμως δεν έχουν την τύχη να βρουν
κανείς, γράφει μια μητέρα, να μαραινεται μέρα
λό, ένα πλάσμα γεννημένο για να κάνει παιδιά.

Αυτό είναι άναγκαίο για να κάνει παιδιά.
Αλλά είναι άναγκαίο να είναι μια άνωφελο να
προσπαθήσει να βρούμε άπάντησι στο «γιατί έ-
κείνη παντρεύτηκε ενώ ή δική μου όχι». Αν
μπορούσαμε ν' άπαντήσουμε σ' όλα τα «γιατί» ή



Οι μητέρες πιστεύουν πως οι κόρες τους θα βρουν την ευτυχία μόνο αν παντρευτούν και αποκτήσουν παιδιά.

ζωή μας θα ήταν πολύ πιο εύκολη. Άς σκεφτού-
με μόνο ότι υπάρχουν «γιατί» πολύ πιο τραγικά
από εκείνο μιας κοπέλλας που δεν βρίσκει σύζυ-
γο. Ο μητρικός αισθηματισμός πρέπει να διέ-
πεται κι' από μια ύγιη λογική.

Γιατί, κατά βάθος, στην αγωνία των μητέρων
για την έρωτική τύχη των κοριτσιών τους, βρι-
σκαται ή άνομολόγητη ανάγκη να ξαναζήσουν τα
δικά τους όνειρα, τις δικές τους έλπίδες, που
συνήθως έχουν οικτρά ναυαγήσει. Ένας άνδρας
στο σπίτι... Τηλεφωνήματα, ραντεβού, γεύματα
τέτ - α - τέτ, ή χαρούμενη δραστηριότητα των προ-
ετοιμασιών... Νά τα ξανάχε όλα αυτά! Και κεί-
νη ή άνόητη ή κόρη της να μην κοινιέται καθό-
λου; Πως θα βρεθεί ο γαμπρός;

Μά ο έρωτας μπορεί να έρωθ
έτσι και άγοπορημένος...

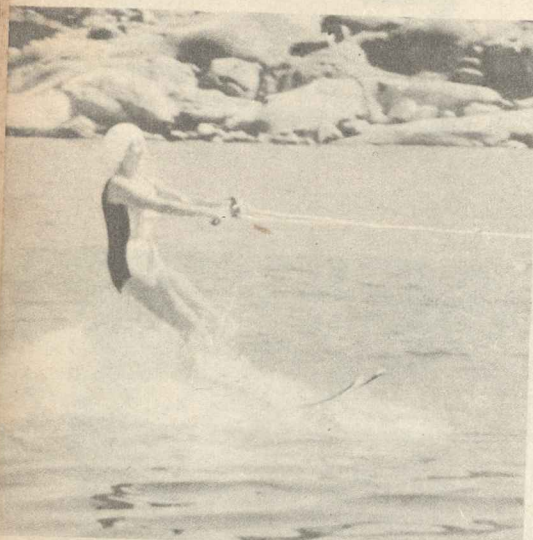
Κανείς, ούτε μια μητέρα, δεν έχει το δικαί-
ωμα να καθορίσει ποιά θα είναι ή ευτυχία της κό-
ρης της. Οι δρόμοι της ευτυχίας δεν είναι πάν-
τα εκείνοι που έχει καθιερώσει ή κοινή γνώμη.
Είναι άνοητο να σκεφτόμαστε ότι μια ζωή είναι
ευτυχισμένη μόνο κι' άποκλειστικά με το γάμο.
Πολλές γυναίκες που δεν παντρεύτηκαν, όταν
φτάνουν στην ώριμη ήλικία βρίσκουν ξαφνικά μια
άσυνήθιστη γαλήνη. Αν μάλιστα έχουν άφιρω-
σει σε μια χρήσιμη εργασία την ένεργητικότητά
τους ανακαλύπτουν μια ζωτικότητα κι' ευτυχία
που δεν την φαντάζονταν.

Έχω υπ' όψη μου το παράδειγμα μιας ώρι-
μης κοπέλλας που δεν παντρεύτηκε. Σε ήλι-
κία τριάντα πέντε ετών, ύστερα από συμφο-
ρή της αδελφής της, έπανάλαβε τις σπουδές
που είχε διακόψει και πήρε ένα δίπλωμα. Δέκα
χρόνια άργότερα κατείχε μια καλή θέση σ' ένα
έδωμα άνωτέρων σπουδών. Σήμερα, σε ήλικία
57 χρονών, είναι μια εκπληκτική γυναίκα, πάν-
τοτε όμοια, πάντοτε κομψοτάτη, που οδηγεί μό-
νη της τ' αυτοκίνητό της, ταξιδεύει, γνωρίζει
όλο τον κόσμο. Ποιος θα το μύσσει να πη ότι
ή ζωή της ήταν άποτυχία; Και πόσες παντρε-
μένες δεν γνώρισαν πλήρη άποτυχία; Μήπως μό-
νον ο γάμος μπορεί να χαρίσει σε μια γυναίκα την
ευτυχία;

Δεν ύπάρχει κανένας κανόνας για την ευτυ-
χία. Αν είναι κανείς ευτυχισμένος μ' ένα δι-
πλώ δεν ύπάρχει λόγος να το έγκαταλείνη για να
ριχτεί σε συντροφίες που δεν τον ενδιαφέρουν.
Αν μια γυναίκα είναι, αν όχι ευτυχισμένη, του-
λάχιστον ήρεμη και γαλήνια στη μοναξιά της,
δεν είναι ανάγκη να τη βιάσουμε να ριχτεί σε
έρωτικές περιπέτειες επικίνδυνες για την ψυχή
ή γαλήνη πολλές φορές. Ο έρωτας έρχεται
μόνος του, άπροσδόκητα και δεν ενδιαφέρει
για τα πιστοποιητικά γεννήσεως. Άγαπώ σημαί-
νει ότι βλέπω ένα μονάχα πρόσωπο, έ κ ε ι ν ο.
Γιατί να διατρέξουμε τον κίνδυνο να ληθούμε
στην κατάλληλη στιγμή όταν μάλιστα ξέρουμε
ότι οι στιγμές αυτές δεν επαναλαμβάνονται; Για-
τί να μην τις έπωφεληθούμε;

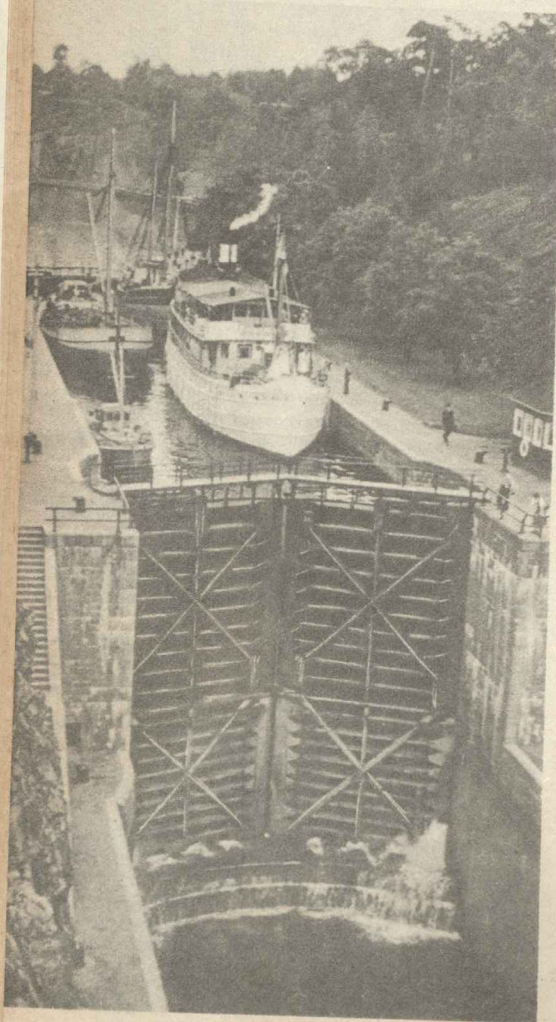
ΜΥΡΤΩ

ΣΟΥΗΔΙΑ, Η ΟΜΟΡΦΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ



Οι Σουηδοί λατρεύουν τὰ θαλάσσια σπόρ. Τὸ νερό είναι τὸ πιὸ βασικὸ στοιχείο τῆς χώρας τους.

Τὸ ταξίδι Στοκχόλμη — Γκαίτεμποργκ πού γίνεται μέσα ἀπὸ κανάλια καὶ λίμνες είναι φαντασμαγορικὸ.



Καταπράσινα λιβάδια, ἀπέραντα δάση ἀπὸ πανύψηλα ἐλάτια καὶ σπυρμιθόκες, ἑκατοντάδες γραφικὲς λίμνες, βουερὰ ποτάμια, εἰδυλλιακὰ νησώδεια, συνθέτουν τὶς ἀσύγκριτες ὁμορφιὲς τῆς μακρινῆς αὐτῆς χώρας τοῦ Βορρά, πού ἔχει ταυτόχρονα τὸν πιὸ ὑψηλὸ πολιτισμὸ τοῦ κόσμου.

Γιὰ κείνον πού θέλει νὰ ζήσει τὴ γοητεία τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ βορρά, μὲ τὰ νοσταλγικά δειλινὰ του καὶ τὶς φωτεινές, ὀλόλαμπρες νύχτες, μὲ τὶς εὐωδίες τῶν ρόδων του καὶ τὶς χαρούμενες λαϊκὲς γιορτές του, ἡ Σουηδία εἶναι ὁ ἰδεώδης τόπος. Ἡ θάλασσα μὲ τοὺς ἀπόκρημνους βράχους της, τὶς ἀμμουδιές της καὶ τὰ καταπράσινα νησάκια της, μὲ τὶς γαλήνιες καὶ κρυστάλλινες λίμνες της, τὰ ἀδιάπαραστα δάση της καὶ τ' ἀφρισμένα ποτάμια της σχηματίζουν ἕνα τοπίο πού λές κι' ἔχει βγῆ ἀπὸ τὸ χέρι μεγάλου ζωγράφου. Κι' ἀνάμεσα στὴ γοητευτικὴ αὐτὴ σκηνογραφία βρίσκονται παλιοὶ πύργοι, μεγαλόπρεπα πάρκα καὶ μουσεῖα, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ξεπροβάλλει ἡ σουηδικὴ ἱστορία, οἱ καλλιτέχνες της, οἱ συγγραφεῖς της. Χίλιες ὁμορφιὲς κρύβει ἡ πατρίδα τῆς Σέλλμας Λάγκερλεφ γιὰ τὸν ἐπισκέπτη ἐκείνον, πού παρὰ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὶς ἀνέσεις καὶ τὴν ἀνάπαυση, ἔχει μέσα του διατηρήσει λίγα ἴχνη ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς ἐξερευνήσεως κι' ἡ καρδιά του ἔχει μείνει νεανικὴ.

Ἡ νότια Σουηδία, μὲ τὸ ἡλιόλουστο νησί της Γκότλαντ, τὰ ἀπέραντα καταπράσινα λιβάδια της, τὰ δάση της, τὶς ἀκρογιαλιές της καὶ τοὺς ἥρεμους λόφους της εἶναι ἕνας ἀληθινὸς παράδεισος ὅχι μόνον γιὰ κείνους πού ἀγαποῦν τὶς φυσικὲς καλλονές, ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς φίλους τῶν θαλασσινῶν σπόρ, τῶν ἀθλοπαιδιῶν ἢ γιὰ κείνους πού ἐνθουσιάζονται μὲ τὰ λαϊκὰ ἔθιμα καὶ τὶς λαϊκὲς γιορτές. Ὁλόκληρο τὸ καλοκαίρι ἡ μιὰ γιορτὴ διαδέχεται τὴν ἄλλη. Ὁ ξένος βρίσκεται σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα φιλόξενη κι' εὐχάριστη, πού τὸν συμπεριλαμβάνει μὲ τοὺς σουηδικούς νόμους κατὰ τῶν οἰκονομικῶν ποσῶν. Πράγματι τὰ ποτὰ ἐπιτρέπονται μόνον σὲ ὀρισμένα ἐστιατόρια ξενοδοχείων κι' αὐτὸ μόνον ἀπὸ τὸ μεσημέρι καὶ πέρα.

Ἡ Στοκχόλμη ἔχει μιὰ δική της γοητεία μὲ τὸ λαβύρινθο τῶν καναλιῶν της —εἶναι χτισμένη πάνω σὲ νησιά, πού συνδέονται μὲ τὴν ἕρρα μὲ γέφυρες καὶ θυμίζει Βενετία, ξεπερνᾷ ὅμως σὲ φυσικὲς καλλονές τὴν ἰταλικὴ αὐτὴ πόλη— τὶς φωτεινὲς καλοκαιρινὲς νύχτες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ ἡμέρα δὲν σβήνει τελείως, τὸ γιγαντιαῖο ὑπαίθριο μουσεῖο τῆς «Σκάνσεν» μὲ δειγμάτων ἀρχιτεκτονικῆς ἀπ' ὅλες τὶς ἐπαρχίες κι' ὅλες τὶς ἐποχές καὶ τὸ μικρὸ ζωολογικὸ του κήπο, μὲ τὴ γαλανή, ὀνειρώδη λίμνη Μαίλαρ, τὶς ἐπαύλεις, τὶς ἐκκλησίες, τὰ πάρκα της. Σαράντα ἐπὶ γέφυρες συνδέουν τὴν πόλιν αὐτὴ—πόλιν πάνω στὰ νερά— πού δὲν ἀφίνει, θὰ μπορούσε νὰ πῇ κανεὶς, τὸν ἐπισκέπτη της νὰ φύγῃ. Μένει τόσο γοητευμένος...

Ἐνα φανόμοιο στὴ βόρεια Σουηδία, πού τραβά τὸν ξένο, εἶναι ὁ ἥλιος τοῦ μεσονυκτίου. Καθὼς τὸ ἀεροπλάνο ξεκινᾷ στὴς ἐννιά τὸ βράδυ, στὴ Στοκχόλμη ἔχει ἀρχίσει νὰ σκοτεινιάζῃ. Ἀλλὰ ὅσο οἱ δείκτες τοῦ ρολοιοῦ προχωροῦν κι' ὅσο τὸ ἀεροπλάνο τραβαίει πρὸς τὰ βόρεια, τόσο φωτεινότερος γίνεται ὁ οὐρανός. Μισὴ ὥρα πρὶν ἀπ' τὰ μεσάνυχτα, ὁ ἥλιος βρίσκεται πάνω ἀπ' τὸν ὀρίζοντα κι' εἶναι ἡμέρα ἀληθινή.

Ἀπὸ τὰ λεία σὰν καθρέφτης νερά τῆς Βαλτικῆς προβάλλει τὸ νησί Γκότλαντ, μὲ τὸ Βίσμπι, τὸ λιμάνι του. Συνήθως οἱ ξένοι τὸ ἐπισκέπτονται στὴν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ, ἀπὸ τὰ μέσα Ἰουνίου ὡς τὰ μέσα Αὐγούστου.

Κι' ὅμως τὸ φθινόπωρο εἶναι ἰσχυρότερο στὴ Γκότλαντ. Τὸ κλίμα εἶναι ἀρετὰ ἱερὸ καὶ τὰ τριαντάφυλλα εἶναι ἀνθισμένα ὡς τότε.

Στὴν καρδιά τῆς Σουηδίας βρίσκεται τὴ παρχία τῆς Ντάλαρνα. Στὸ σημεῖο πού συναντῶνται ἡ λίμνη Σίλιαν καὶ γίνεται ἕνα μικρὸ ποτάμι, βρίσκεται τὸ Λέκσαντ, μιὰ τοποθεσία δέκα χιλιόμετρα ἀπὸ τὸ Ταϊμππεργκ καὶ πηγαίνει κανεὶς ἐκεῖ μὲ λεωφορεῖα. Ἡ κλησία τοῦ ἐγγὺς ἡλίκια ὀκτὼ αἰώνων καὶ προσελκύει κάθε χρόνο πάρα πολλοὺς τουρίστες. Μικρὰ πλοία, σὰν αὐτὰ πού χρησιμοποιοῦσαν ἄλλοτε οἱ Βίκινγκς μεταφέρουν τοὺς ξένους. Στὸ Λέκσαντ ὑπάρχει ὑπαίθριο θέατρο ὅπου δίνονται παραστάσεις.

Ὅλη ὅμως ἡ χώρα εἶναι γραφικώτατη. Καθὼς ἀνεβαίνει κανεὶς ἀπὸ τὴ νότια Σουηδία πρὸς τὰ ἐπάνω βρίσκεται τὶς μεγάλες λίμνες. Οἱ πιὸ μεγάλες εἶναι ἡ Βαϊνερν, πού ἔχει ἐπιφάνεια 2.142 τετραγωνικὰ μίλια καὶ ἡ Βαϊττερν μὲ 733. Ἀκόμα πὺ βόρεια βρίσκεται οἱ ἀπέραντες ἐκτάσεις τῶν δασῶν. Ἀνάμεσα στὰ χιονισμένα δουνὰ καὶ τὰ ὑψηλὰ ὄρη τῆς Λαπωνίας ὑπάρχει ἕνα ὁλόκληρο δίκτυο ἀπὸ λίμνες καὶ ποτάμια, πού τὰ πιὸ πολλὰ προχωροῦν παράλληλα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. Στὴ Λαπωνία βρίσκεται καὶ τὸ ἥψηλότερο δουνὸ τῆς Σουηδίας, τὸ Κεμπνενάι, πού ξεπερνᾷ τὰ δυὸ χιλιάδες μέτρα. Στὸ σημεῖο αὐτὸ τῆς χώρας βρίσκεται κι' οἱ μεγαλύτεροι καταρράκτες της, ὅπως ὁ Σαϊφάλλετ, πού ἔχει πλάτος 660 μέτρα καὶ πέφτει ἀπὸ ὕψος 40 μέτρων. Στὸς καταρράκτες Χάρσπρονγκετ, ὁ ποταμὸς Στόρα Λολε πέφτει σὲ μιὰ σειρά καταρρακτῶν πού συνολικὸ ὕψος 73 μέτρων, κι' ἀποτελεῖ ἕνα ἀληθινὰ φαντασμαγορικὸ θέαμα. Στὸ Ἀλτσνο, ἕνα δημοφιλέστατο δουνὸ, στὸ ὁποῖο γίνονται χιονοδρομίες—βρίσκεται πέρα ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο κύκλο—εἶναι διαρκὲς ἡμέρα ἀπὸ τὶς 28 Μαΐου ὡς τὶς 18 Ἰουλίου, γιὰ μιὰ περίοδο δηλαδὴ 50 ἡμερῶν (καὶ νυκτῶν συνισκά). Κατὰ τὸ χειμῶνα, ἐξ ἄλλου, τὸ πιὸ βόρειο μέρος τῆς Σουηδίας θυβέλλεται ἐπὶ ἡμέρες σ' ἕνα ἀδιάκοπο σκοτάδι.

Χαρακτηριστικὸ τοῦ Σουηδοῦ εἶναι ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν ἀνεξαρτησία, ἡ στοργὴ του γιὰ τὸ σπίτι του καὶ τὴν οἰκογένειά του, ἡ ἐπιθυμία του νὰ περιβάλεται ἀπὸ ὠραία πράγματα, ἀκόμα καὶ σὲ γραφεῖο του ἢ τὸ ἐργαστάσιό του. Τὸ πνεῦμα τῶν Βίκινγκς φαίνεται πὺς ἔχει ἐπιζῆσαι μέσα τους γιατί εἶναι πάντα δραστήριοι, φευδρετικοὶ κι' ἐνθουσιώδεις φίλαθλοι. Οἱ πρωτοσυναντήση κανεὶς ἕνα Σουηδὸ, θὰ διαπιστώσῃ ὅτι εἶναι εὐγενής, παρατηρητικὸς ἀλλὰ ἐπιφυλακτικὸς. Ὅταν ὅμως γνωριστὴ καλύτερα γίνεται πολὺ καλὸς φίλος. Ἰσως ἐξ αἰτίας τοῦ κλίματος, μὲ τὶς μακρὲς, ἀπὸ λίμνες καλοκαιριῶδεις νύχτες του καὶ τοὺς σκοτεινοὺς παγεροὺς χειμωνιάτικους μήνες, εἶναι κάπως σκυθρωπός. Εἶναι ἕνας ρεαλιστής, ἀλλὰ καὶ σύγχρονα ποιητής.

Ἐνα ταξίδι στὴ Σουηδία στοιχίζει ἱσως κάπως ἀκριβὰ. Ἀλλὰ ὁ ξένος πού θ' ἀποφασίσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ γοητευτικὴ αὐτὴ χώρα τοῦ Βορρά δὲν θάχῃ κανένα λόγο νὰ μετανιώσῃ. Ἀντίθετα, φεύγοντας θὰ πῇ μαζὶ του καὶ κάποια νοσταλγία—τὴ νοσταλγία νὰ ξαναδῇ τὰ ἥρεμα νερά τῶν λιμνῶν της, τὶς φωτεινὲς καλοκαιρινὲς νύχτες της, τὸν εὐγενικὸ καὶ πολιτισμένον λαὸ της...



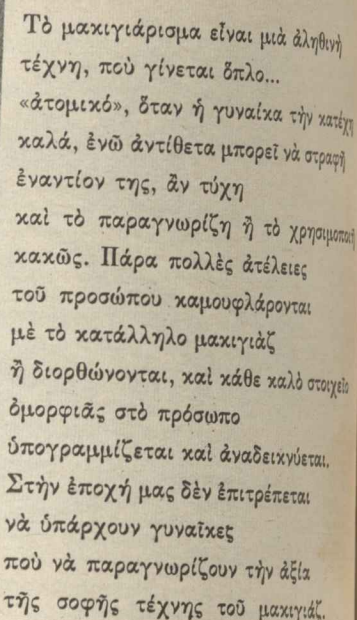
Ἡ Στοκχόλμη εἶναι χτισμένη πάνω σὲ πολλὰ νησιά καὶ γι' αὐτὸ ὀνομάσθηκε «Βενετία τοῦ Βορρά».



Ἡ Κουνγκσκάταν (Ὁδὸς τῶν Βασιλέων) εἶναι ὁ κεντρικώτερος δρόμος τῆς Στοκχόλμης.

Μολοντὶ ἡ θάλασσα εἶναι ἀρκετὰ ψυχρή, ἀκόμα καὶ τὸ καλοκαίρι, οἱ Σουηδοί, μόλις φτειάξῃ ὁ καιρὸς, τρέχουν στὶς ὥραιες πλᾶξ τῆς χώρας τους μὲ βλα τὰ μεταφορικὰ μέσα. Στὴν εἰκόνα, ἡ πλᾶξ τοῦ Τύλαιοσαντ.





Οί κρέμες όμορφιάς

Οι δάσεις τους: λανολίνη, λεσιθίνη, χοληστερίνη, φυτικά ή ζωικά έλαια, πλούσια σέ βιταμίνες (λα-
δι: χελώνας, σγκότι καρχαρία κλπ.) έκχυλίσματα

Ἡ χρησιμοποίησίς τους

Προετοιμασία του δέρματος

— Νὰ τὴ δάλετε σὲ πρόσωπο καθαρισμένο με
ντεμακιγιὰν ἢ ἔπειτα ἀπὸ τὸ μπάνιο, ὅταν οἱ πό-
ροι εἶναι ἀνοιχτοί.

Ἡ πούδρα

Τὸ κραγιὸν

Τὸ ροῦζ

Ἄν τὰ μάγουλά σας εἶναι θαυουλωμένα, μὴ βά-
τε ροῦς μέσα στὶς λακκοῦδες.

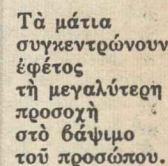
Τὰ φρύδια

Τὰ βλέφαρα

Την ημέρα μὴ τὰ μακιγιάρτετε γιατί σκληραίνουν
καὶ γερνοῦν τὸ πρόσωπο. Μιὰ υποψία βαζελίνης θὰ

Οἱ βλεφαρίδες

Κρατήστε τὸ στόμα σας ἀνοιχτό, γιὰ ν' ἀποφύγετε τὸ νευρικό κλείσιμο τῶν βλεφάρων. Βάλτε τὸ μασκαρά μ' ἓνα βουρτσάκι βρεγμένο σὲ ζεστὸ νερὸ ἢ σὲ λοσιὸν γιὰ τὰ μάτια ἀποῦ προηγουμένως



ΤΟ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΖ

2) Δὲν εἶναι καθαρὸ, γιατί οἱ ποῦδρες, οἱ κρέμες, τὰ κραγιόν, ὁ ἰξρώτας κι' ἡ σκόνη δημιουργοῦν ἓνα στρώμα ἀκαθαρσίας.

3) Δὲν εἶναι ὠραῖο, γιατί, τὴν ἄλλη μέρα τὰ

Τὰ διάφορα ντεμακιγιὰν

*Ετσι, τὰ γαλακτώματα εἶναι ὄχι: μόνο πιὸ μαλακά καὶ οὐδέτερα ἀπ' τὰ σαποῦνια, ἀλλὰ καθαρίζουν καὶ καλύτερα. Ὑπάρχουν διάφορα εἶδη, ἰδίως γιὰ δέρματα κανονικά καὶ ξερά.

Ἡ χρησιμοποίησίς τους

Πρώτα - πρώτα, πλύνετε τὰ χέρια σας, πρὶν τὰ φέρετε στὸ πρόσωπό σας. Βάλτε λίγο ντεμακιγιὰν σ' ἓνα βαμβάκι βρεγμένο μὲ νερὸ καὶ στιμμένο, καὶ

Νὰ εἰσατε βέβαιες, πὼς ἓνα λεπτὸ καθημερινῆς ἀ-
μέλειας θὰ σᾶς κἀνῇ νὰ χάσετε χρόνια νεότητος.
Τὸ ντεμακιγιὰζ δὲν εἶναι ἀπλῶς φροντίδα καθα-
ριότητος, εἶναι μιὰ ἀληθινὴ κόουρα ὁμορφίᾳς!

Είτανε ένα δράδυ του 'Οχτώ-
βρη.

Ερχότανε στο ζαχαροπλα-
στείο να ζητήσει το θείο της.
Είτανε ένα γνωστό μαγαζί που συ-
χνάζανε κι' οι τρεις φίλοι κι' είτα-
νε βέβαιη πως θα τον εύρισκε εκεί
μέσα. Ήξερε πως ο θείος της εί-
χε συνήθειες αklόνητες που δεν τις
έλλαζε ποτέ και πως ο θίος του
περνούσε σά ρολόι, ανάλλαχτος και
μονότονος. Στο ίδιο μαγαζί, στην
ίδια ώρα, στο ίδιο μέρος, στον ίδιο
καναπέ, στο ίδιο τραπέζι.

Μπήκε στο ζαχαροπλαστείο αλα-
φορή και χαρούμενη σά μιά πετα-
λούδα. Δε θα είτανε περισσότερο ά-
πό δέκα όχτώ χρονών μ' ένα άψη-
λό, μεστό άδρό κορμί, που δεν είχε
όμως τίποτε το μπατάλικο. Φορού-
σε μιά μακριά, μάλλινη πλεχτή κόκ-
κινη ζακέτα, και στο κεφάλι ένα
σκουφάκι, κόκκινο κι' αυτό, που έ-
ρχιζε μια κόκκινη άντιφεργιά στα
μάγουλά της.

Ζύγισε στο τραπέζακι που καθό-
τανε οι δυο φίλοι λυγίζοντας το
κορμί της σά γάτα.

— Δεν είναι έδω ό θείος μου;
ρώτησε.

— Δεν ήρθε ακόμα, μά τον πε-
ρμένουμε. Δεν κάθεται ώσπου να έ-
ρθε;

Δεν έφερε καμιά δυσκολία. Την έ-
δάλανε να καθήσει στο μαλακό κα-
ναπέ ανάμεσά τους. Έκείνη έδει-
χνε μιά χαρά, σά μικρό παιδί. Δε
φαινότανε να στενοχωριέται που έ-
μελλε να κάνει παρέα με δυο σχε-
δόν γέροντες, δυο μεσοκόπους που θα
θα ζυγώνανε τά πενήντα. Κάτι νέοι
που καθόντανε στο διπλανό τραπέ-
ζι, άρχιζανε να την έρευνούνε με
τά μάτια τους, μά αττή δε φαινό-
τανε να τους έδειχνε προσοχή. "Ο-
χι πως δε γύριζε να τους κοιτάζει,
μά ή ματιά της έδειχνε μιά τέλειαν
αδιαφορία. Έκείνοι σάν ν' άπορού-
σανε που τη βλέπανε να καθεται ά-
νάμεσα σέ δυο μεσοκόπους και συ-
χνά σκίδανε, ζυγώνανε τα κερά-
λια τους πάνω από το τραπέζι, κά-
τι σιγολέγανε κι' ύστερα χαμογε-
λούσανε όλοι μαζί. Φυσικά θα λέ-
γανε κάτι πειραχτικό για τους δυο
γέροντες. Ή ματιά τους, όταν την έ-
νυριζανε προς το μέρος τους, έκου-
δε κάτι το ειρωνικό. Ένας ψιθύ-
ρισε:

— Που το ψαρέψανε το τρυφε-
ρούδι οι παλιόγεροι;

— Είδες εκεί τους παλιόγερους;

Στο άλλο τραπέζι καθόντανε δυο
άξιωματικοί. Είτανε κι' οι δυο από
το μέτωπο και φαινότανε περήφα-
νοι για τά μικρά χρυσά τριγωνάκια
που είχανε σάλλημένα στο μανίκι
τους και που δεβαίνανε την άν-
τορεία τους. Μά το κορίτσι και σ'
αυτούς έδειχνε την ίδιαν αδιαφορία.
Τους κοιτάζε, μά γοήγορα γύριζε
άλλού τη ματιά της σά να μη της
κάνανε καμμιάν έντύπωση ούτε τά
γαλόνια τους, ούτε τά έξάμηνα που
είχανε στο μανίκι, ούτε τά νιάτα
τους.

Κείνο που την έμελλε, φαινότανε
πως είτανε οι δυο γέροι. Αίτοί τρα-
πούσανε όλη την προσοχή της. "Α-
κουγε με προσοχή τί της λέγανε και
τους άπαντούσε πρόθυμα, πρόσχαρα,
πάντα με το γέλιο στα χείλη της,
που είτανε σωστά κοραλλένια.

Έκείνοι ρουφούσανε με δίψα την
εύτυχία αυτή που τους ήρθε έτσι
άναπάντεχα αυτό το βράδυ. Ή πα-
ρά τους είτανε πάντοτε τόσο θλι-
βερό. Σμίγανε, καθόντανε πάντα
στην ίδια θέση, τρώγανε το ίδιο γλυ-
κό για μίνες, κοινοβεντιζανε λίγο
για τά διάφορα ζητήματα της ήμέ-
ρας κι' ύστερα δυθιζόντανε σέ μιά

ΚΩΣΤΑ ΠΑΡΟΡΙΤΗ:

ΧΑΜΕΝΗ ΖΩΗ

Εικονογράφησι: ΑΛΕΚΟΥ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

μελαγχολική σιωπή. Είτανε μιά με-
λαγχολική παρέα. "Οχι πως δε λέ-
γανε χωρατά μεταξύ τους και δε
γελοούσανε. Μά και το χωρατό τους
και το γέλιο τους είχε ένα θλιβερό
χρώμα. Χωρατεύανε για να διώξου-
νε την ανία που τους βάραινε, γε-
λούσανε το πιο πολύ για να δώσουνε
μιά διέξοδο στη βαρειά θλίψη που
πλημμυρούσε την ψυχή τους.

Μόνο άπόψε δοκιμάζουμε μιάν ά-
ληθινή χαρά. Αυτό το κορίτσι τους
ήρθε έτσι άξαφνα σάν εύλογια θεού
μέσα στη θλιβερό, στη βαρειά μονα-
ξιά τους. Δεν είτανε πιά άναγκα-
σμένοι να ξαναλένε τά ίδια και τά
ίδια να άντικυρίζουνε πάλε τη βαρειά
μορφή ό ένας του άλλου, άπως κά-
νανε τώρα χρόνια. Τώρα είχανε
μπροστά τους μιά καινούργια, μιά
δροσερή μορφή, γιομάτη χαρά και
ήγεια, άκούγανε ένα γέλιο δροσερό
που κυλούσε χαρούμενο σά ρυάκι,
ζεσταίνόντανε στη φωτιά που χύνε-
νε δυο μάτια μαύρα φλογόβολα,
άνησυχια, ρουφούσανε τη μοσχοβο-
λιά της καλοσύνης που χύνανε τά
λόγια της.

Σέ λίγο άνοιξε ή πόρτα και φά-
νιχε ό θείος. Είτανε το τρίτο μέ-
λος της παρέας. Τά ρούχα του εί-
τανε λιγάκι βορεμένα, γιατί δέξω ψι-
χάλινε άλαφριά. Κάθισε σέ μιά κα-
ρέκλα κι' έβγαλε τη ρεμπουλίκα
του να τινάξει τις πιτσιλάδες του
γερού.

— Σέ περιμένουμε, του έλεπε το
κορίτσι γελαστά.

— Αί, σάς άρέσει ή άνιμούλα
μου;

— Φιγουρίνι.

— Νά ξέρατε και τί καλή που
είναι.

— Μά φαίνεται, φαίνεται δά κι'
από τά λόγια της έλεπε ό ένας.

Ήθελε να πει από το φέρεμά-
της. Κι' αλήθεια, ένα κορίτσι που
δείχνεται τόσο πρόθυμο, τόσο άνε-
χτικό, τόσο συγκαταβατικό σέ δυο
άνθρώπους που περάσανε πιά από
καιρό το κατώφλι της νεότητας, δε
μπορεί παρά να έχει μιά τρυφερό-
τη και πονετική καρδιά. Γύρω της εί-
τανε τόσοι νέοι άξιωματικοί μάλι-

στα από το μέτωπο, κι' ούτε γύρι-
ζε να τους κοιτάζει.

Οι δυο φίλοι φαινότανε σά σα-
στισμένοι. Τόση εύτυχία δεν την έ-
περιμένανε κι' έτσι άπως τους έ-
ρχότανε ξαφνικά, τους είχε ζαλλίσει
γιατί δρεθήκανε άπαράσκευοι να
τηνέ δεχτούνε. Ζυγώνανε κι' οι δυο
τά πενήντα και τά μαλλιά τους εί-
ταν μεσοκόπρα. Βρισκόντανε κι' οι
δυο σέ κείνη την τραγική για έναν
άντρα καμπύλη της ήλικίας που έ-
χει κανείς το ένα του πόδι στην ό-
ριμότητα και το άλλο σά γερα-
τιά, δίχως να μπορεί κι' ό ίδιος
να δεβαώσει σέ ποιά από τις δυο
ήλικίες άνήκει περισσότερο, σά μά-
λιστα νιώθει ακόμα τον έαντό του
όχι κι' δλότελα σαβαθαλισμένονε.

Ό ένας είτανε καθηγητής σέ κά-
ποιο σχολείο, ό άλλος γραμματέας
σ' ένα ύπουργείο, σχεδόν άσπορμά-
λης, με μιά πλατιά φαλάκρα που ά-
ρχιζε από το μέτωπο κι' άπλωνότανε
σά γυμνός κάμπος ως πίσω στον
κορτουρά του. "Γάλληλοι κι' οι
δυο μά την ύπηρεσία την είχανε για
πάρεργο. Κείνο που τους τραβούσε
περσότερο είτανε ή λογοτεχνία. Δη-
μοσιεύανε κι' οι δυο σέ περιοδικά
ό ένας διηγήματα κι' ό άλλος στί-
χους. Τόν πρώτο τονέ λέγανε Σταύ-
ρο, τόν άλλο Γεράσιμο. Το κορίτσι
είχε ένα ποιητικό όνομα. Το λέγανε
"Ανθή.

— "Ανθούλα πρέπει να σέ λένε,
είπε ό Σταύρος.

— Μά γιατί; Στο σπίτι με φωνά-
ζοννε "Ανθή.

Ό Σταύρος ξεροκοκκίνησε. Πρώ-
τη φορά στη ζωή του που δοκίμα-
ζε να κάνει κοπλιμέντο. Μην έλεπε
τάχα καμιά κονταμάρα;

— Μά, "Ανθούλα είναι πιο τρυ-
φερά, σάς ταιριάζει καλύτερα άφου
κι' έσεις είσαστε μιά μικρούλα σάν
ένα μικρό λουλουδάκι, πρόσσεσε.

Στάθηκε σά νάθελε ν' άφουγ-
χραστεί τόν ήχο τών λόγων του.
Τί είναι αυτό; Αυτό δεν είναι άπλη
φιλική κουβέντα; αυτό είναι εκδή-
λωση, άνοιγμα καρδιάς. Μπορούσε
και να παραξηγηθεί.

Γύρισε κι' έστρεψε μιά ματιά
προς τήν "Ανθή. Κείνη έπαι-
ξε μιά βραδινή σκηνοθεσία
δυθιστά στο διάβασμα. Νά
τάχα το λόγια που έλεγε της
Μή τά παρηγόρησε; Μή
μαζί του;

Θέλησε να δοκιμάσει:

— "Αριστέϊδη, τί γράφεις
ή "Εστία;

— Σκούντα τά πρόματα.

Τό έλεπε μ' έναν τόν που
κό κι' ή ματιά του καθός έ-
ταζε δεν έδειχνε καμμιάν
δόξα σοι ό θεός, δεν έ-
φαινε να κακό στο νού του. Καί
είτανε και φοβερό, ύστερα από
φίλια να τά χαλάσουνε και
για ένα τέτοιο ζήτημα. Πά
κουστεί πως ένας γέρος
έρωτική εκδήλωση στην άνιμω-
φιλον του, σ' ένα κορίτσι που
ρούσε να είναι κι' άγνή του.

Ή τώμη του να ζεσταίνε
λίγα εκείνα λόγια τον έ-
πληξεν και τόν έκανε να ρω-
τήσει πως είχε ζεσταώσει τίποτα
μερό. Δεν ένιωθε πως ούτε
λος του ούτε ή άνιμω του
τίποτε ύποπτεται... Γύρισε κι' έ-
τό Γεράσιμο. Όχι κι' αυτές
τανε να είχε ύποπτεται τίποτα
πρώτα λοιπόν περνούσε δίχως
ζωγραφισμένο στη μέση. Ό Σταύ-
ρος τó πήρε σά χέρια κι' άρχισε να
τίσει να είναι πιο προσεκτικός.

Ό "Αριστέϊδης τέλειαν τó
βάσμα, τώλινε τη σκηνοθεσία
έβαλε στην τσέπη του. Έπειτα
κείνη φίλοι άρχιζανε μιά φιλο-
κή συζήτηση πάνω σέ μιά δι-
γιά το Σολωμό που είχε κάνει
νέος έκείνες τις ήμερες. Η συ-
ζήτηση τους τραβούσε μόνο ή
δεν έδειχνε κανένα ενδιαφέρον.
Είχε άνοιξει μόνο ένα βιβλίο, που
χε φέριε μαζί του ό θείος της
όλη την ώρα το ξεφυλλίζε. Μον
ταν κανείς από την παρέα
περσότερο τη φωνή του
με το κεφάλι της και κάποιον
μάτια της στο πρόσωπό του με
οιόργεια. Μά γιατί φωνάζει
Γιατί μάλωνουνε; Γιατί δεν
νούνε;

Ήθελε ή ώρα να φύγουνε. Σπ-
θήκανε όλοι, δάλανε μπροστά
"Ανθή και την άφησαν να
πρώτη από την πόρτα. Το πέρας
τους άνάμεσα από τά τραπέζια
με τά μάτια όλωνώνε γυρισμέ-
πάνω τους, είχε ένα χαρτω-
θαυμάσιό. Ποτέ οι δυο φίλοι
είχανε φανεί σ' ένα δημόσιο
συνεδριόντας μιά γυναικα και
λιστα ένα τέτοιο κορίτσι.

Δώσανε τά χέρια. Ό θείος με
"Ανθή μίλησανε στο τράμ. Οι άλλοι
σταθήκανε απόξω όσο να ξεκοί-
τό τράμ. Κι' όταν ξεκίνησε, από
το φωτισμένο δαγόν ή "Ανθή
τους χαϊρέτσε πάλε κοιτώντας
κεφάλι της και χτυπώντας με
το δαχτυλάκι της πάνω στο
τρώ τράμ.

— Πά μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— "Οχι, έχω κι' άλλο. Μά αυτό
είναι αλλοιώτικο. Αυτό το πήρα για
σας.

— Για μās;

— Ναί, για σάς. Γιατί, σάς φαί-
νετα παράξενο; Οά μού γράφετε

— Τί; μήπως πρέπει δηλαδή να
περάσει κανένας χρόνος;
Ό θείος της που είχε ρθει στην
παρέα, γύρισε και της έλεπε:

— Ξέρεις πως τους έγινες φό-
τωμα τών άνθρώπων;

Κείνη πήρε μιά παραπονώριχη
έκφραση μικρού παιδιού;

— Φόρτωμα; "Αλήθεια, κύριε
Σταύρο; Μά εγώ νόμιζα πως εί-
χανε και μόνοι τους την ευχαρίστη-
ση, ψιθύρισε σουφρώνοντας τά κόκ-
κινα χείλα της.

— Μην τόν άκούς το θείο σου,
θέλει να σέ πειράξει, έλεπε ό Σταύ-
ρος.

Έπειτα γύρισε προς τόν "Αρι-
στεϊδη:

— Ποιός σου έλεπε άδεργέ πως
μάς γίνηκε φόρτωμα;

Κείνος κούνησε το κεφάλι του:

— Μά είμαστε τώρα έμεις για
λευκώματα; Παιδιακίσια πράματα,
είπε.

— Καλά, μά άφου το θέλει, δεν
μπορούμε να της χαλάσουμε το χα-
τήρι. Πρέπει κάτι να της γράψουμε.
Φύγαμε.

Στο δρόμο, σά μέινανε μόνοι, ό
Γεράσιμος έλεπε στο Σταύρο:

— Τί θά της γράψεις;

Τού το έλεπε μ' έναν ξεχωριστό,
περιεργό τρόπο, σχεδόν με κάποιαν
άνησυχία.

— Δεν σκέφτηκα ακόμα. Μά τί
θέλεις; Συνηθισμένα πράματα. Τί
μπορεί να γράψει κανείς σ' ένα λεύ-
κωμα κοριτσιού;

— Βέβαια, ψιθύρισε κείνος σκε-
πτικός. Έπειτα πρόσσεσε:

— Σένα σά να σέ συμπαθεί περ-
σότερο. Είδες, έσένα σου έδωσε
πρώτα να της γράψεις.

— Αί, και μ' αυτό τί; Μπας και
βάξεις κανένα κακό με το νού σου;

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Καλά, μά ξέρεις, δεν έχω ποτέ στη ζωή μου ξανα-
γράψει σέ λεύκωμα, είπε ό Σταύρος κοκκινίζοντας.

— Τί; μήπως πρέπει δηλαδή να
περάσει κανένας χρόνος;
Ό θείος της που είχε ρθει στην
παρέα, γύρισε και της έλεπε:

— Ξέρεις πως τους έγινες φό-
τωμα τών άνθρώπων;

Κείνη πήρε μιά παραπονώριχη
έκφραση μικρού παιδιού;

— Φόρτωμα; "Αλήθεια, κύριε
Σταύρο; Μά εγώ νόμιζα πως εί-
χανε και μόνοι τους την ευχαρίστη-
ση, ψιθύρισε σουφρώνοντας τά κόκ-
κινα χείλα της.

— Μην τόν άκούς το θείο σου,
θέλει να σέ πειράξει, έλεπε ό Σταύ-
ρος.

Έπειτα γύρισε προς τόν "Αρι-
στεϊδη:

— Ποιός σου έλεπε άδεργέ πως
μάς γίνηκε φόρτωμα;

Κείνος κούνησε το κεφάλι του:

— Μά είμαστε τώρα έμεις για
λευκώματα; Παιδιακίσια πράματα,
είπε.

— Καλά, μά άφου το θέλει, δεν
μπορούμε να της χαλάσουμε το χα-
τήρι. Πρέπει κάτι να της γράψουμε.
Φύγαμε.

Στο δρόμο, σά μέινανε μόνοι, ό
Γεράσιμος έλεπε στο Σταύρο:

δουλεντικό, να, δεν λέω όχι, μα οχι σχολαστικό. Λέγω να είναι αυτό, δεν είναι χρηστομάθεια... Μά περίεργο. Είδες πώς μου φέρεται αυτό το κορίτσι; Πώς μου μιλεί, πώς με κοιτάζει, πώς μου γελάει... Αι και μ' αυτό τί; Βλακείες. Τά σουλούφια σου, κύριε Σταύρο, είναι άσπρα. Αυτό είναι μια αλήθεια που δεν πρέπει ποτέ να την ξεχνάς ούτε να χάνεσαι σε όνειρο φαντασίας.

Έκανε ακόμα κάμποσες δόλτες πάνω κάτω.

— Σοβαρότητα, σοβαρότητα, όπως το είπε κι' ο Γεράσιμος. Λίγα λόγια και μετονημένα και τίποτα παραπάνο.

Κάθησε στο τραπέζι και πήρε την πέννα κι' ένα κομμάτι χαρτί.

— Άς κάνουμε πρώτα ένα σχέδιο κι' ύστερα τ' αντιγράφουμε στο λεύκωμα.

— Άρχισε να γράφει.

«Η Άνθη είναι ένα κορίτσι πολύ δημοφ. Όλα της είναι όμορφα. Μά τα μάτια της είναι πιο όμορφα απ' όλα. Μάτια μαύρα, μεγάλα, γιομάτα φως που λαμπυρίζουν, μάτια ύγρα που ψυχαλίζουν. Μά κείνο που περισσότερο με μαγεύει έμένα είναι ή καλσύνη που μου δείχνει. Σε φχαριστώ Άνθη. Μά αν ήξερες αυτή ή καλσύνη πώς μου σφίγγει την καρδιά. Γιατί την νοιώθω όχι σαν καλσύνη άπλή, μά σά σεβασμό, πρὸς τὰ γεράματά μου, σά σεβασμό πρὸς τὰ άσπρα μου μαλλιά, σ' ένα δυστυχημένο. Μά όπως κι' αν είναι εγώ έχω χρέος νά' σ' εγνωμονάω, Άνθη, γι' αυτή σου, την καλσύνη. Άν ήξερες πόσο καλό μου κάνει».

Πρόστεσε την υπογραφή του άπο κάτω. «Τότερα στάθηκε με την πέννα στο χέρι, με τὰ μάτια καρφωμένα στο άσπρο χαρτί, που εΐτανε ακόμα νοπό το μελάνι. Κοίταξε τὰ γραφόμενά του σά ν' άπορούσε ό ίδιος με τόν εαυτό του.

— Μά αυτό είναι σαν έρωτική όμολογία. Τί θα πει τό κορίτσι άμα τὰ διαβάσει; Τί θα πει ό θεός της; Τί θα πουνε στο σπίτι της; Τί σημαίνει αυτό πούγραφα; Μου δείχνει σεβασμό. Καί βέβαια τί άλλο έρεπε να μου δείχνει; Μήπως έρωτα; Αυτό θά εΐτανε νόστιμο αλήθεια.

Μιά μελαγχολία χύθηκε στην ψυχή του.

— Θα γελάσει μαζί μου; τί εΐτανε αυτό που έκανα; Δεν έπρεπε νά τὰ γράφω.

Σκέφτηκε νά σκίσει τό φύλλο μά και δεν τολμούσε. Ντρεπότανε τόν εαυτό του μά και φχαριστιότανε με την ιδέα πώς ή Άνθη θά διάβαζε τὰ λόγια του.

Την άλλη μέρα γύρισε πίσω τό λεύκωμα. Η Άνθη τό πήρε κι' άρχισε νά τό διαβάσει με μίαν άφέλεια που έδιωχνε κάθε κακιά ύποψία.

— Τώρα ή σειρά σας, κύριε Γεράσιμος, εΐπε.

Κείνος έάρωσε τὰ χείλη του.

— Εμπιένετε;

— Άν επιμένω λέει; Τό άπαιτώ. Θά μου γράψετε κι' έσεις! Θά μου γράψουνε κι' άλλοι. Θά τό δώσετε, δηλαδή, σεις και σε άλλους φίλους σας νά μου γράψουνε. Μά θέλω νά είναι λογοτέχνες. Δεν σάς εΐπα, θέλω νά κάνω ένα λεύκωμα λογοτεχνικό;

Ο Γεράσιμος πήρε τό λεύκωμα.

— Κοίταξε μίν τό κρατήσεις καμιά δδομάδα. Τό κορίτσι διάβειται, τού εΐπε ό Σταύρος.

Η αλήθεια είναι πως αυτός διαζότανε πιο πολύ νά ιδει τί θά έγραφε ό Γεράσιμος που τού άφησε πολήν καιρό νά περιμένει. Τό άλλο

ΧΑΜΕΝΗ ΖΩΗ

δράδυ τό λεύκωμά εΐτανε πάλι στή χείρα της Άνθης.

Η Άνθη τέλειωσε τό διάβασμα με τό συνηθισμένο παιδιάστικο γέλιο που σκόρπιζε τόσο φως στο πρόσωπό της.

«Τότερα τό πήρε στή χείρα του ό Σταύρος περίεργος και διάβασε: «Άκου τί σου λένε τὰ πουλιά που κεληδοῦνε στή δέντρα. Άκου τί σου λέει τό ρυάκι που τρέχει μέσα στή χόρτα, άκου τί μουμουρίζει ή κρυφή πηγή μέσα στους βράχους, άκου τί σου λένε τὰ λουλούδια. Μόνο τὰ λόγια των ανθρώπων μίν άκούσεις. Είναι γεμάτα ψευτιά και δόλο και μπορούνε νά σου φαρμακώσουνε όλη σου τή ζωή και νά σε όδηγήσουνε στην καταστροφή».

Σά βγήκανε όλοι και μείνανε μόνο, ό Σταύρος εΐπε στο Γεράσιμο:

— Μά τί σου ήρθε νά γράφεις τέτοια λόγια; Έκοψες τό αίμα του κοριτσιού.

— Δικαίωμά μου δεν είναι; άπάντησε ό Γεράσιμος.

Άπάντησε μ' έναν τόνο σχεδόν θυμωμένο. Σά χωριστήκανε, ό Σταύρος άρχισε νά συλλογιέται με τό νου του καθώς βάδιζε στο δρόμο.

— Περίεργο! Λές και τόγραψε σαν άπάντηση στο δικό μου. Σά νά φοβήθηκε πώς τό κορίτσι μπορούσε νά με συμπαθήσει και θέλησε νά μου κάνει αντίπαλη. Και είδες με τί τόπο; Ζητάει νά της κλονήσει την εμπιστοσύνη της σε μένα, νά της βάλει την ιδέα πώς εγώ αυτά πούγραφα δεν τὰ πιστεύω κι' έτσι νά με παραστήσει έναν άνθρωπο ψεύτη κι' επικίνδυνο.

Άπό τότε οι σκέψεις των δυό φίλων ψυχραθήκανε. Άνταμώνανε βέβαια κάθε βράδυ στο ίδιο μέρος, σμίγανε και με την Άνθη που άποτελούσε νά ποιμε τό σύνδεσμο ανάμεσα στους δυό, μά ή σκέψεις τους δεν εΐτανε πιά σαν πρώτα θεομέες κι' εγάρδιες. Κάποια ύποψία τούς χώριζε. Αυτό τόδλεπε καιεις στή μάτια τους, σε κάθε κοιθέντα τους.

Τά λόγια γίνανε ψυχρά και μελετημένα. Κατανήσανε κι' οι δυό νευρικοί και εΐτανε φανερό πως εύκολα σε μιά στιγμή μπορούσανε νά φτάσουνε σε λογομαχία αυτοί που τόσα χρόνια δεν εΐχανε ανταλλάξει κακιά λέξη. Κατιτί κρατούσε τόν ένα μακριά από τόν άλλο όσο κι' αν ό καθένας προσπαθούσε βέβαια νά μίν άποδείξει τίποτα, ύποκρινόντανε τόν αδιάφορο και τόν άφελή πολλές φορές θυβιζόντανε κι' οι δυό σε μιά επίμονη σιωπή που ή Άνθη δε μπορούσε νά την έξηγήσει.

— Μά τί σάς έπιασε καλέ; Τί μουγκιμάρα είναι αυτή;

Τότε κι' οι δυό σπεύδανε νά προβάλουν κάποια ψευτοδικαιολογία. Κάποια τάχα σπουδαία ύπόθεση, κάποιος δυνατός πονοκέφαλος. Κι' άς μίν εΐτανε τίποτα απ' αυτά. Ως τόσο, καλὰ καλὰ κι' αυτοί δεν έξερναν τί έχουνε, από πού έβγαινε αυτή ή μελαγχολία τους που τούς έκανε έτσι επιφυλακτικούς και νευρικούς τόν ένα στον άλλο.

— Ούφ, δεν ύποφέρεστε πιά. Ζερετε; θά με κάνετε νά μίν ξανάρω πιά μαζί σας, τούς εΐπε ένα βράδυ.

Τότε αυτοί μπρος σ' αυτή τή φράση, διάσανε τόν εαυτό τους νά φανεί εύθυμοι. Άρχίσανε νά μιλάνε,

νά γελάνε, μά ένα γυμνασμένο μάτι θά μπορούσε εύκολα νά νοιώσει πως όλο αυτό τό γέλιο εΐτανε ψεύτικο, πλαστό, στενωχωρημένο και πως έκρυβε στο βάθος του ένανε βαθύν πόνο.

Έτσι περνούσε ό καιρός. Η Άνθη δεν έλειπε καμιά βραδυά. Και τις περισσότερες φορές μοναχή, γιατί ό θεός της προτιμούσε τώρα τελευταία νά παίξει τάβλι σ' ένα καφενείο με κάτι φίλους του.

Ένα βράδυ ή Άνθη μπήκε κατσευριασμένη και κάπως άργότερα από άλλες βραδυές. Ο Σταύρος την κοίταξε με ύφος άνησυχο. Κείνη κάθησε σαν πάντα κοντά του.

— Τί τρέχει, σου συμβαίνει τίποτα; την ρώτησε.

— Ξερετε; Θά με χάσετε.

Ο Σταύρος στη λέξη αυτή, άνασκήτησε σά νά τονε τσίμπησε κάτι.

— Τί εΐπες;

— Ναί, θά με χάσετε.

— Δηλαδή, κανένα ταξίδι για λίγον καιρό βέβαια;

— Γιά πάντα.

— Γιά πάντα;

— Ναί, γιά πάντα. Παντρεύου-

μαι, εΐπε κι' έσκασε στή γέλια φέροντας τό χέρι της μπρος στή μάτια της σαν νά ντραπήκε γι' αυτό που έξοτόμισε.

Τό πρόσωπο του Σταύρου άξαφνα χλώμιασε και μάκρυνε.

— Παντρεύεσαι; Έτσι λοιπόν και δε μās τόλεγες τόσον καιρό;

— Τι νά σάς εΐπω; Νά, ή μαμά τὰ κατάφερε. Μέσα σε λίγες μέρες.

— Η μαμά; Δηλαδή δίχως εσύ νά ξέρεις τίποτα;

— Όχι κάτι ήξερα κι' εγώ βέβαια. Μά τί βγαίνει; Εγώ δεν θέλω νά παντρευτώ, εΐπε σουρώνοντας τὰ χείλια της σαν παιδί που θυμώνει.

Ο Σταύρος εΐχε γίνει τώρα πιο χλωμός.

— Γιατί νά μίν παντρευτείς; Πρέπει νά παντρευτείς, τὰ κορίτσια πρέπει νά παντρεύονται.

— Τὰ κορίτσια. Κι' οι άντρες; Οι άντρες δεν πρέπει νά παντρεύονται;

— Πρέπει, ποιός λέει όχι;

— Τότε έσεις γιατί δεν παντρευτήκατε; Άλήθεια, γιατί δεν παντρευτήκατε, κύριε Σταύρο; Κι' έσεις, κύριε Γεράσιμο;

Ο Γεράσιμος κούνησε τό κεφάλι του.

— Έτσι έτυχε, εΐπε ό Σταύρος.

— Τότε νά παντρευτείτε τώρα.

— Τώρα είμαστε πιά γέροι.

— Αφήστε τα αυτά. Δεν είσαστε διόλου γέροι.

— Έπειτα πρέπει νά μās θέλει και καμιά.

— Δεν είναι και στο χέρι μας, εΐπε ό Γεράσιμος γελώντας.

— Σας θέλουνε, σας θέλουνε φτάνει σεις νά τό θελήσετε.

— Εσύ, εσύ πρέπει νά παντρευτείς, εσύ που είσαι ακόμα παιδί, εΐπε ό Σταύρος με ένα περίεργο χαμόγελο στή χείλια.

— Εγώ δε θέλω νά παντρευτώ, σάς τό εΐπα. Η μαμά επιμένει.

— Μά γιατί δεν θέλεις;

— Εγώ θέλω νά μείνω μαζί μ' εσάς, εΐπε και τόνε κοίταξε μέσα στή μάτια ύστερα κατέβασε τό κεφάλι της.

Γελάει και οι δυό γέροντες. — Μαζί μας; Τι νά μās πεις; Έμεις είμαστε γέροι, δεν είπαμε; Έσύ πρέπει νά παντρευτείς νά πάρεις ένα παιδί ύμωρο. Άλήθεια, δεν μās εΐπες; Είναι ύμωρο ό γαμπρός; ρώτησε ό Σταύρος.

— Ούφ, αφήστε τα τώρα αυτά. Μά τί της ήθε αλήθεια και τί μamas;...

Τότερα ήρθε κι' ό θεός της, γύριζε από τό καφενείο, νά νά πάρει νά πίνε στο σπίτι.

— Όστε ή Άνθη μās φέρνει εΐπε ό Σταύρος σά νάθελε νά έβαιωθεί καλύτερα.

— Έτσι φαίνεται.

— Αί, ή ώρα ή καλή.

Σηκωθήκανε νά φύγουνε. Η Άνθη τούς έδωσε τό χέρι ό Σταύρος ποτέ δεν ένοιωσε τόση συγκίνηση άπόψε τή στιγμή που ή Άνθη τοῦδωσε τό χέρι μ' έναν τόσο διαφορετικό. Ναί, έτσι είναι, δεν μπορεί νά κάνει λάθος. Άπόψε τοῦδωσε τό χέρι αλλοίως. Κι' ή μαμά της εΐχε μίαν έκφραση αλλοίως. Ναί, ναι δεν κάνω λάθος. Δεν νι λέμαι εγώ εύκολα.

Οι δυό φίλοι βαδίζανε στο δρόμο αμίλητοι.

Κάποιο σύννεφο τούς πλάσσει την ψυχή. Τὰ ήλεκτρα δεν είναι άναμμένα γιατί ή κνέσηση ήθελε νά κάνει οικονομία στο καύσιμο. Κι' ό δρόμος εΐτανε σιωπηλός και σχεδόν έρημος. Τὰ μαγιά εΐτανε όλα κλειστά με τὰ ρολά τους κατεβασιμένα. Μόνο τὰ κύματα νύττανε φωτισμένα.

Κάποιοι σταματημένοι στο πεζόδρομο προσπαθούσε νά διαβάσει τό πρόγραμμα κάποιοι θεάτρον που εΐτανε κολλημένο στον τοίχο.

Σ' ένα κούσα ένας εΐχε πιάσει γλυκαία κοιθέντα με την κοίτηρα που εΐτανε νέα κι' ύμωρη. Ένας άνθρωπος μ' έναν κοθβά στο χέρι και μ' ένα πινέλο άλειψε τόν τοίχο που εΐτανε γιομάτος προγράμματα γιά νά κολλήσει ένα νεκρώσιμo. Κέποιος ζύγωσε και προσάθεσε νά διαβάσει.

— Πάει κι' αυτός, μονομιάς.

Οι δυό φίλοι κατεβαίνανε άρρητο έρμημο πεζόδρομο. Άπόψε λές και δεν διαζόντανε νά γυρίσουνε γρήγορα στο σπίτι τους.

— Λοιπόν πώς σου φαίνεται κι' αυτό; εΐπε ό Σταύρος μ' ένα κορύθμιο ύφος.

— Έπρεπε νά τό περιμένουμε. Δεν μπορούσε βέβαια τό κορίτσι νά περάσει όλη τή ζωή μέσα στο καφενείο σαν κι' εμās, άποκρίθηκε ό Γεράσιμος.

Αυτό εΐτανε βέβαια πολύ σωστό. Μά γιατί μιλούσε έτσι άπόψε ό Γεράσιμος; Ο τόνος της κοιθέντας του φανέωνε κάποια κακία, κάποια μοχθηρία, κάποια ακόμη ίκανοσύνη. Ο Γεράσιμος άπόψε ένοιωσε μιά κρυφή χαρά τόσο μεγάλη που μεγάλη εΐτανε τώρα κι' ή μελαγχολία του Σταύρου.

— Βέβαια, έπρεπε νά τό περιμένουμε. Αυτό είναι πολύ φυσικό. Βέβαια... Μά τί ήλίθιος που είμαι θεέ μου...

Έξακολουθούσανε την κοιθέντα στον ίδιο τόνο σαν δυό καλοί φίλοι. Τό σκονί που άπλωνότανε τόσο καιρό με κίνδυνο νά σπάσει, άπόψε χαλαρώθηκε. Οι δυό φίλοι ένοιώσανε όπως τὰ παλιά χρόνια, σμίγανε τώρα τόν πόνο τους σά νά σάβαναν κι' οι δυό από την ίδια σελήη μοίρα. Μιά κοινή δυστυχία τούς ξανάδενε πάντα σφιχτά. Μά πού εΐτανε αυτή ή ξαφνική δυστυχία;

Συνέχεια στή σελίδα 66

ΜΟΔΑ 1961

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΓΥΡΙΖΕΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ ΤΟΥ '30

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ



Λεπτή και ψηλή, με καπέλο κατεβαμένο μέχρι τὰ μάτια, μαλλιά ξυρισμένα στο σβέρο, παλτό σε στύλ πορτοφολιού, που τό κρατάει κλεισμένο με τό χέρι της, με μάτια έντονα θαμμένα, πρόσωπο χλωμό, ύπογραμμισμένο από γούνο γιακά ή εσάρπα, νά ή καινούργια γυναίκα του 1961, άτως βγαίνει από τὰ άτελεί των μεγάλων παριστιανών ραπτών.

Θυμίζει πολύ τις πρώτες γοητευτικές ταινίες του σινεμά γύρω στή 1930 ή τή φωτογραφία της μητέρας μας στο γαμήλιο ταξίδι της. Γι' αυτή τή μυστηριώδη και θελκτική γυναίκα δημιουργήθηκε μιά μόδα άσύμμετρη και φλού. Τράσματα στο λοξά, παλτά, φορέματα και φούστες σπορτοφίλε, χαλαρωμένοι μπουστως και μακρος, που σκεπάζει τὰ γόνατα.

Η μοντέρνα γυναίκα του 1961 όταν δεν φοράει καπέλο έχει τό κεφάλι μικρό, γιατί έχουν όλοι συμφωνήσει πως πρέπει νά έχη ελεύθερο τόν αυχένα, με δυό μονάχη τούφες μαλλιών που γυρίζουν πρὸς τὰ έμπρός. Αντίθετα, με καπέλο τό κεφάλι στρογγυλεύει και φουσκώνει σε ύψος.

Κοσμήματα με θαυμαστή διακριτική λάμψη συμπληρώνουν αυτή τή γοητευτική εμφάνιση. Και πρώτ' απ' όλα, τὰ μαργαρίτριά, κολιέ και καρφίτσες. Οι λεπτές χρυσές αλυσίδες, που κρέμονται πολλές σειρές στο λαιμό και συχνά καταλήγουν σ' ένα μενταγιόν, καθώς και όλα τὰ παλιά πολύτιμα μπιζού εαντίκες».

Έξακολουθούσανε την κοιθέντα στον ίδιο τόνο σαν δυό καλοί φίλοι. Τό σκονί που άπλωνότανε τόσο καιρό με κίνδυνο νά σπάσει, άπόψε χαλαρώθηκε. Οι δυό φίλοι ένοιώσανε όπως τὰ παλιά χρόνια, σμίγανε τώρα τόν πόνο τους σά νά σάβαναν κι' οι δυό από την ίδια σελήη μοίρα. Μιά κοινή δυστυχία τούς ξανάδενε πάντα σφιχτά. Μά πού εΐτανε αυτή ή ξαφνική δυστυχία;

Άμηνιτέ τουαλέτα σε στύλ πρενσές - τουνικ από άσπρο ύφασμα, γαρνιρισμένο στο στράπλες ντεκολτέ με μαύρο, καθώς και στή φούστα. Η έσωτερική φούστα όλόμαυρη.

ΠΑΛΗΑ ΚΑΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΑ ΤΑΓΙΕΡ

Άμπιγιέ ταγιέρ από έμπριμέ δελουό με μακρύ ζακέτα σε κάπως συντηρητική γραμμή. Μανίκι τρουά. Συνοδεύεται από μοντέρνο καπέλο κλός με ψηλό τεπέ και μπότες κατεδασμένο ως τα μάτια.

KAPBEN



Πολύ δημοφιλές ταγιέρ από τουήντ σε χρώμα ταμπά - πορτοκαλί, γαυρισμένο με μανί-ρη ρενάρ και άσορτι καπέλο. Ή φούστα είναι στενή αλλά κομμένη στο λοξό.

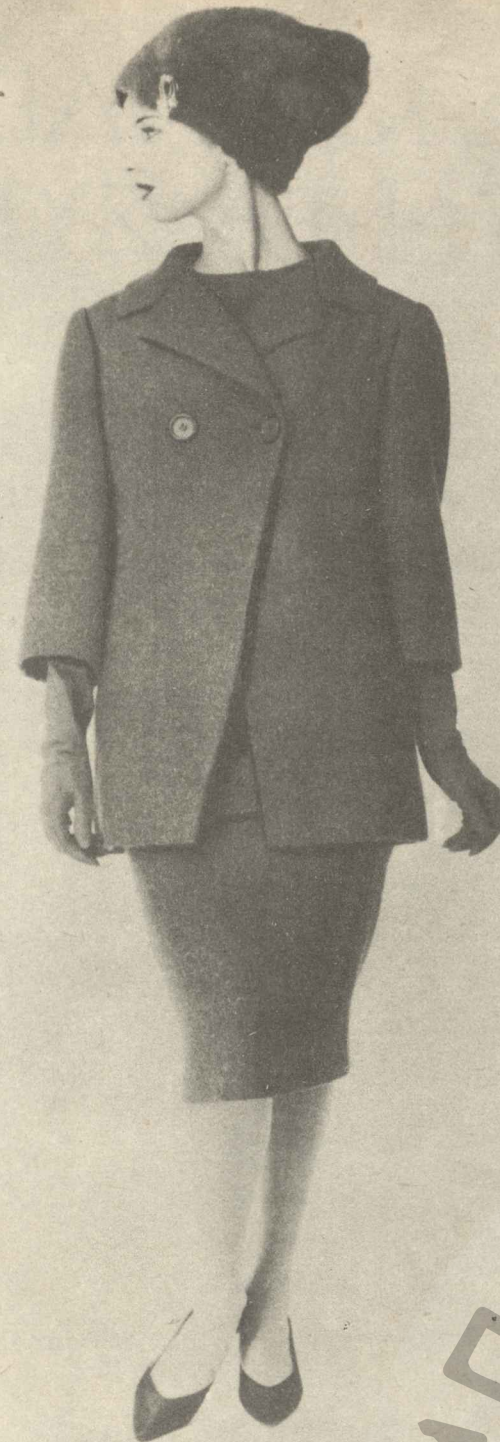
ΜΑΥΚΥ ΡΟΥΦ



ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ



Κομψότατο ταγιέρ του 'Υ6 Σαίν - Λωρράν από μάλλινο γκρι - σινέ. Ή ίσια φούστα κάνει πλούσια γκοντέ κι' έχει τσέπες κοφτές. Πλεκτός γιακάς και άσορτι καπέλο.



Πρωινό ανσάμπλ, αποτελούμενο από τρία κομμάτια: φούστα, σουέτερ μακρύ, που κουμπώνει στην πλάτη και ζακέτα από μάλλινο λεπτό, που κουμπώνει ψηλά και πλάι.

Ώμοι στρογγυλοί,
μανίκια έπτά όγδοα,
ζακέτες κουμπωτές
στο πλάι...

ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ



Χαρακτηριστικό ταγιέρ της καινούργιας μόδας 1960 - 61, με ζακέτα που κουμπώνει στο πλάι και συνεχίζει το κομψομιά στη φούστα. Είναι γαυρισμένο με άστρακάν.

ΓΟΥΝΕΣ ΚΑΙ ΠΛΕΚΤΑ ΓΑΡΝΙΡΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΛΑ

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ



Σύνολο περιπάτου από μάλλινο γκρι φονσέ. 'Η θέστα έχει το ιδιότροπο μεγαλύτερο μέκος στην πλάτη και γαρνίρεται με μεγάλο, ξεχειλωτό πλεκτό γιακά. Τό μανίκι είναι φαρδουλό τρουά - κάρ.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ



Σε χρώμα ούλτρα - βιο-λέ το ταγιέρ αυτό έχει τη σφραγίδα του δημιουργού του. 'Η ζακέτα κουμπώνει στο πλάι με τεράστιες φούντες από κομμάτια ύφασματος. 'Η φούστα άρκετά κοντή με φαρδείς σούρες.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ



'Από μαύρο λεπτό μάλλινο το ταγιέρ αυτό είναι κατάλληλο για κοκταίηλ. 'Όλο σχεδόν το μπροστινό μέρος είναι φτιαγμένο από ταφτά μοναρέ, δεν έχει καθόλου γιακά και φοριέται με καπέλο από βελούδο.



'Απλό ταγιέρ σε πολύ μοντέρνα γραμμή για το απόγευμα. Κουμπώνει στο πλάι κι' έχει ζακέτα κοντή και μανίκια τρουά - κάρ. 'Η φούστα με φαρδείς σούρες. Μεγάλο καπέλο από καλή γούνα.



'Ενα πρωινό ταγιέρ από σκουαδελικό ύφασμα. Φούστα με σούρες. 'Η ζακέτα μακραίνει αισθητά στην πλάτη και στολίζεται με γιακά από γούνα. Τό μανίκι δεν φτάνει καλά ως τόν καρπό του χεριού.

Ζακέτες κοντές,
που μακραίνουν στην πλάτη.
Φούστες φαρδύτερες,
που σκεπάζουν το γόνατο.

ΖΑΝ ΠΑΤΟΥ

ΧΩΡΙΣ ΚΟΥΜΠΙΑ ΤΑ ΠΑΛΤΑ

PIER KARPENTEN

NINA RITZI



Μοντέρνο παλτό, κομψό στο πλάι με μεγάλο γιακά - τσάρα. Είναι σε χρώμα κόκκινο και φοριέται με μεγάλη τσάντα από καλή γούνα. Κομψότατο σενολό για το απόγευμα.



Ένας τεράστιος γιακάς που καταλήγει σε φρεσόνι, γαρνιρισμένος με γκρι διζόν στολίζει το πολύ σίκ αυτό παλτό, από μάλλινο σε χρώμα δαμασκηνί. Καπέλο άσορτί με το γιακά. Μανίκι ¾.



Αμπιγιέ παλτό σε στυλ κάπας από μαύρο μάλλινο. Από τη μέση και κάτω είναι από μαύρο άστρακάν όπως και το καπέλο. Έχει μικρό, ήσυχο γιακά και δύο μεγάλα, σκαλισμένα κουμπιά.

Με γιακά ή χωρίς γιακά, σε σχήμα πορτοφολιού, συχνά θυμίζουν φόρεμα, ή είναι κάπες πραγματικές.

Ρόμπ - μαντό από τουήντ μπέζ - μαρόν, στη γραμμή πορτοφόλι. Όμοι χαμηλοί, στρογγυλεμένοι, μανίκι τρουά - κάρ, γιακάς όρθιος - ξεχειλωτός. Φοριέται με καπέλο άσορτί, που κρύβει τ' αυτιά.



Από κόκκινο μάλλινο το παλτό αυτό δίνει την εντύπωση πως έχει πρόσθετο μπολερό και μοιάζει μάλλον με φόρεμα. Είναι γαρνιρισμένο με μαύρη γούνα όπως και το καπέλο.

ZAN PANTOU

Χωρίς γιακά,
χωρίς μανίκια,
με χαλαρή μέση
και φούστα ίσια
ή ελαφρά λοξή.

KARBEN



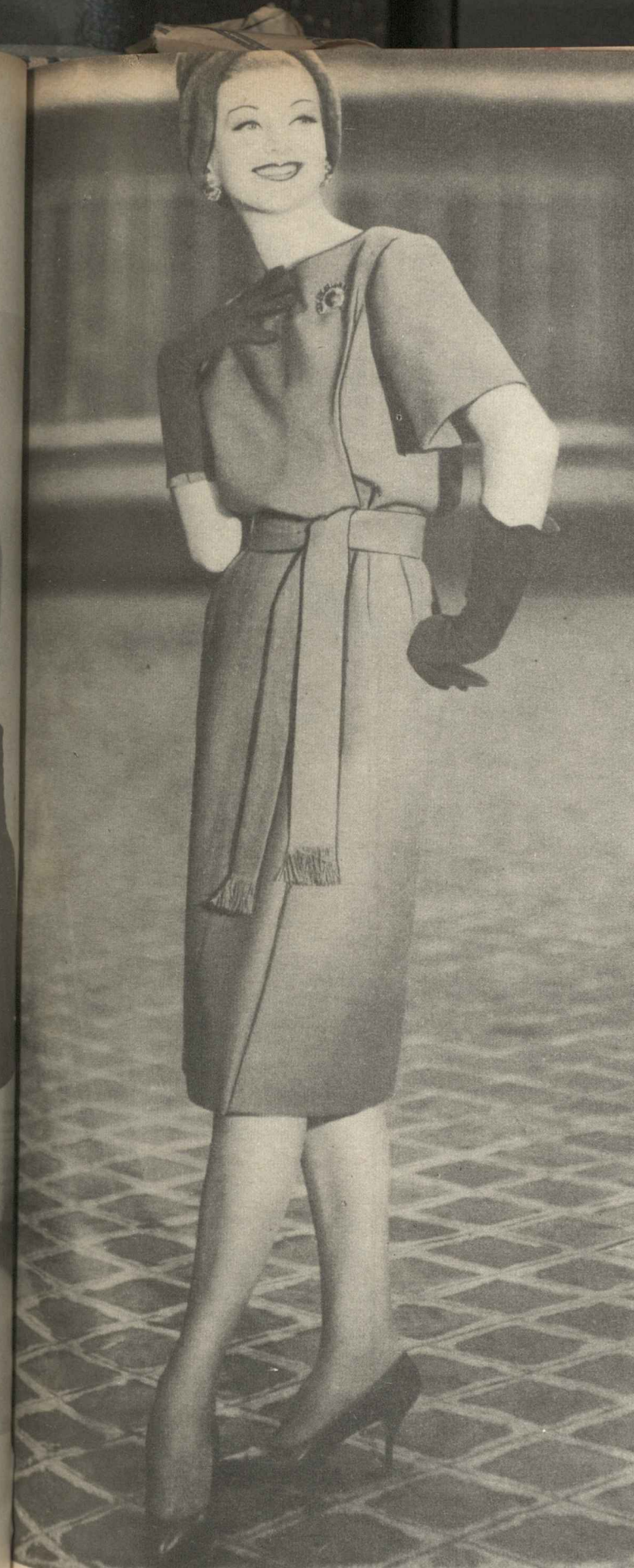
Απογευματινό φόρεμα της Καρβέν σε τρεις τόνους, γκρι, μαύρο και κόκκινο της σκουριάς. Σε στύλ μισο-πρενσές, μισο-τουνίκ έχει τη γραμμή πορτοφολί κουμπώνοντας στο πλάι. Φοριέται με γάντια μακρυνά.



ΜΑΓΚΥ ΡΟΦ



Μιά φούστα πλισέ ξεκινάει κάτω από το κοντό μπολερό του φορέματος αυτού. Το μπολερό μακραίνει πίσω, δεν έχει γιακά και στολίζεται με φιδόγκο στο στήθος. Γάντια μακρυνά. Καπέλο άσορτι στην απλή εμφάνισι.



ZAN HATTOY

Απογευματινό φόρεμα, μάλλινο σε χρώμα ταμπά. Μιά φαρδεια ζώνη, που καταλήγει σε φράντζα, δένει ελαφρά στη μέση, αφήνοντας το κορμάκι να κάνη μπουφάν. Χωρίς γιακά. Το καπέλο από διζόν.

ΜΟΔΑ 1961

ΓΡΑΜΜΗ «ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ» ΕΠΙΚΡΑΤΕΙ ΣΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Φόρεμα άμπιγιέ από μάλλινο μπέζ - ροζέ. Μιά φαρδεια ζώνη δγαίνει μπροστά κι' αφήνει το φόρεμα να πέση με πτυχές απ' το ένα πλάι. Τα γάντια και το καπέλο, κομψότατα, από βελούδο μαύρο.

ΠΙΕΡ ΚΑΡΤΕΝ



Βελούδα,
μουσελίνες,
δαντέλες,
μπροσέ
και λαμέ
σε όλη τους
τή λάμψη.

ΑΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ



Βραδυνό φόρεμα σε πορτοκαλί έμπριμέ. Έχει ασύμμετρο ντεκολτέ, γαργαρισμένο με γούνα διζόν και πολλά ντραπές στο κορσάκι.

ΚΑΡΒΕΝ



Φόρεμα κοκταίηλ από πορτοκαλί μπροσέ, χωρίς μανίκια με φούστα μπουφάν. Μία φαρδιά ζώνη υπογραμμίζει τη μέση. Τό ντεκολτέ είναι αρκετά βαθύ.

Ντέ - πιές κοκταίηλ έπδ λαμέ χρυσόλεπας. Ένα κοντό μπλουζάκι φίνει ξεσκεπαστή τη μέση. Έφ φούστα έπδ στή γραμμή πορτοφύλλου.

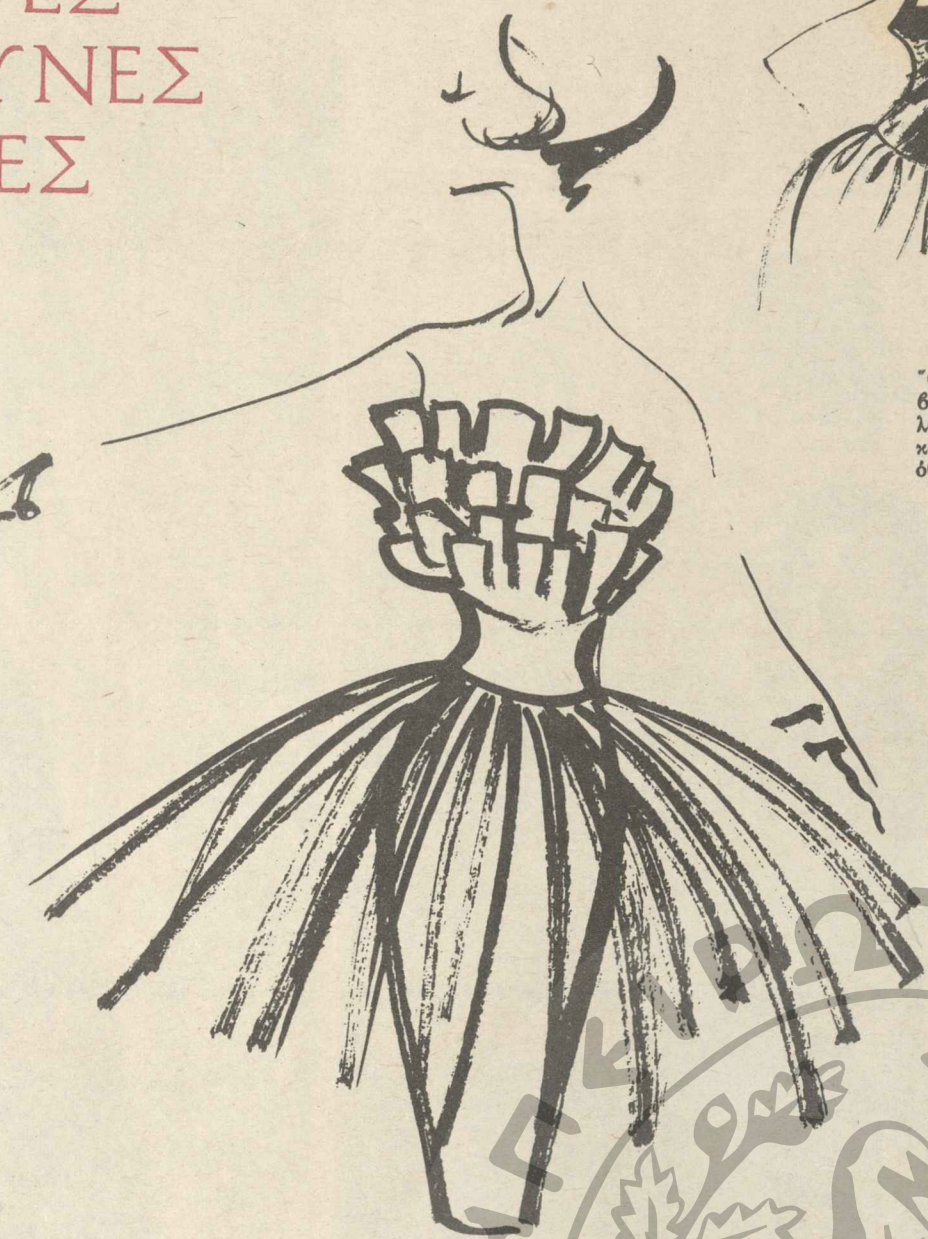


ΜΟΔΑ 1961

«ΦΛΟΥ» ΚΑΙ ΑΝΑΛΑΦΡΕΣ ΟΙ ΒΡΑΔΥΝΕΣ ΤΟΥΑΛΕΤΕΣ



Όλη ή πρωτοτυπία του βραδυνού αυτού συνόλου έγκειται στο ντεκολτέ πού είναι σε στυλ όθόνης τηλεοράσεως!



Φόρεμα χορού με πολύ πλούσια φούστα, άψογη στη μέση και κορσάκι γεμάτο δολάν. Έξαιρετική γραμμή του είναι πολύ κατάλληλη για λεπτή σιλουέττα. Χρώμα σπικλαμέν έντονο.



Φούστα φαρδιά από βαρύ μεταξωτό και ή μπλούζα από βελούδο γαργαρισμένη με φράντζες στο τελείωμά της.

Juan Palou

ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Βραδυνή τουαλέτα από κίτρινο πάλ-
σατέν. 'Η φούστα στο κάτω μέρος
είναι φουσκωτή. Συνοδεύεται από
μακρυά σατέν έσάρπα πορτοκαλί.

ΛΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ



ΖΑΝ ΠΑΤΟΡ

Σε πράσινο - σμαραγδί χρώμα ή με
ταξωτή αυτή τουαλέτα έχει ένα λο-
ξό ντραπάρια στο στήθος και στο-
λίζεται με ύφασμάτινο τριαντάφυλλο

Τουαλέτα επίσημη λαμέ και άσημι
μέ ντεκολτέ όβαλ και μπολερό μέ-
χρι τη μέση. Οι θαβειές πένσες
δίνουν φάρδος στη μακρυά φούστα.

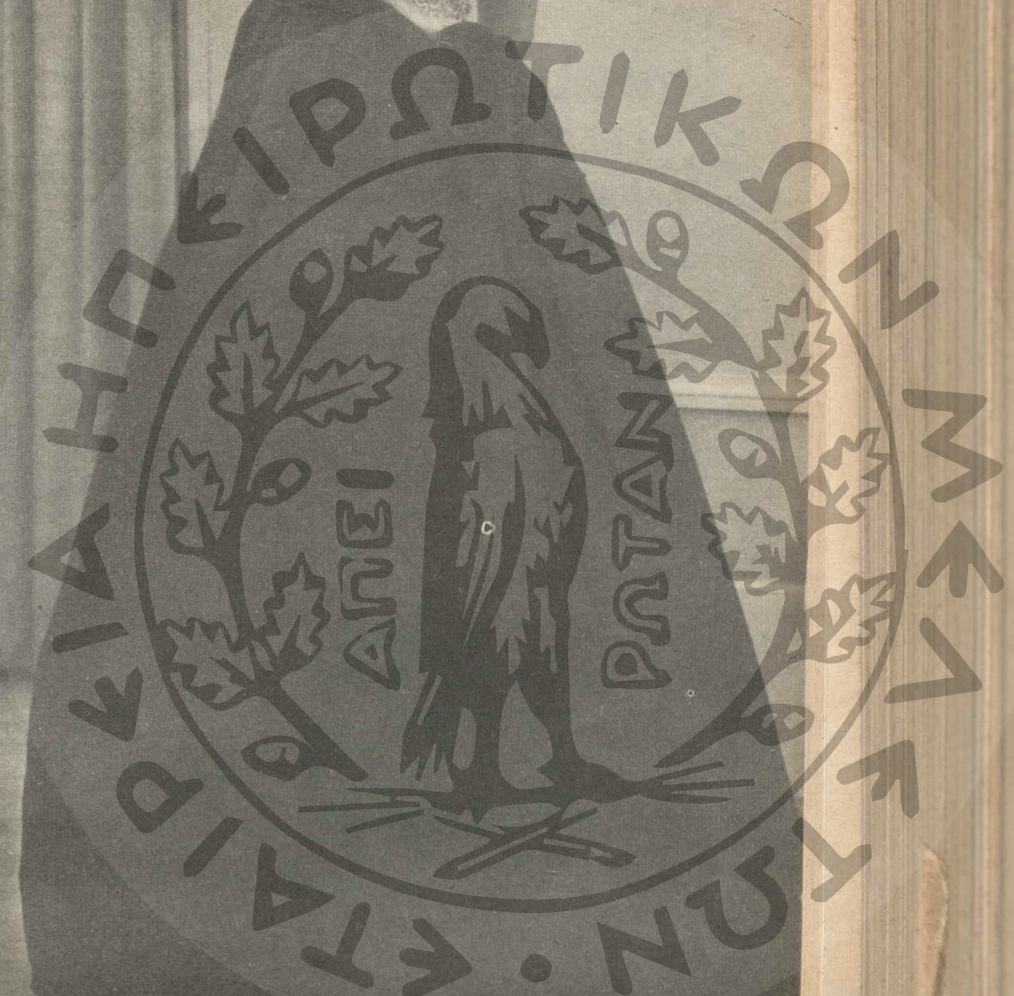
ΜΑΓΚΥ ΡΟΥΦ

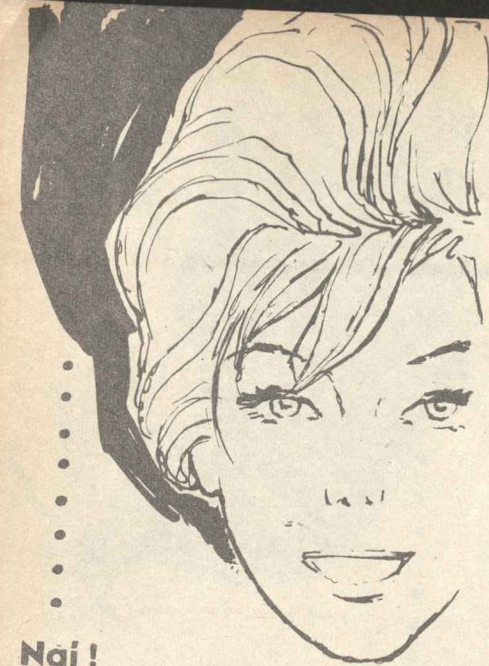


Γραμμή μεγαλοπρεπής,
πλούσια, βαρειά ύφασματα
κι' έκτυφλωτικά χρώματα.

Για νεαρή κυρία μιá όμορφη τουα-
λέτα από μαύρο βελούδο. Κορσάζ από
όργάντζα κεντημένο όλόκληρο. Τό
ντεκολτέ άφίνει τούς ώμους γυμνούς.

ΛΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ





Ναί!
Τα άρώματα
ταιριάζουν
μέ τα χρώματα...

Διαλέξτε με προσοχή
τό άρωμά σας.
Είναι ή έκφρασις της
προσωπικότητός σας.

Λιατρίς

Τό διακριτικό, φινό
άρωμα αότης της λο-
σιόν συμπληρώνει την
ξανθήν όμορφιά, τά
γαλάζια μάτια, τό
μαργαριταρένιο δέρ-
μα...

... και ή κολώνια
Μυριώ σέ όλους τούς
τύπους της γυναικείας
όμορφιάς.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝ. ΠΑΤΗΣΙΩΝ-ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΞΑΦΝΙΚΑ ΘΥΜΗΘΗΚΑ...

κι' εξακολουθούσε νά περπατά πάνω κάτω.
— "Ήθερα ότι αυτό τό φουστανάκι θά σοι πήγαι-
νε τρέλλα, είπε ό Στόουν, έννοώντας τό φορικό φό-
ρεμα μέ τά λουλούδια, πού μου είχε φέρει.
Κάθησα πλάι του στό αυτοκίνητο και ξεκίνησα-
με, αφήνοντας γιά πάντα την ήσυχη μικρή πόλη.
"Εροίκα πίσω μου μία γρήγορη ματιά, και άντελή-
φθηκα ότι ό άγνωστος έτρεχε πρós ένα αυτοκίνητο,
πού ήταν σταματημένο στην άκρη του δρόμου. Τα-
ράχτηκα. "Ωστε λοιπόν μέ παρακολουθούσε προ-
γματικά! "Ο Στόουν κατάλαβε την άνησυχία μου,
κι' άναγκάστηκε νά τού τά εξήγησω όλα.
— Τι θά κάνουμε τώρα; ρώτησα.
— Περιμένε και θά δής, απάντησε ό Στόουν,
σφίγγοντας τά δόντια από τό θυμό του.
Προχώρησε μερικά γιλιόμετρα και σταματήσαμε.
"Ο δρόμος ήταν άνηφορικός, όλο κορδέλες. "Αρι-
στερά μας έβασκε μία καταπρόσινη γαράδρα. Δεξιά
μας ήταν ένας άλλος μικρός δρόμος κρυμμένος σχε-
δόν έντελώς πίσω από τά φουντωτά δέντρα του
δρόμου. "Ο Στόουν έκανε μία μανούβρα, και μπήκε
στό μικρό αυτό δρόμο, κι' έσβησε τη μηχανή.
Περιμέναμε λίγο σιωπηλοί. "Γότερα άκούστηκε
ό θόρυβος της μηχανής του αυτοκινήτου πού μας
παρακολουθούσε, ενώ ανέβαινε μέ κόπο τόν άνηφο-
ρικό δρόμο. Πέρασε από μπροστά μας, χωρίς ν' άν-
τιληφθή την παρουσία μας, έτσι όπως είμαστε κα-
μουφλαρισμένοι. Κιόταξα τόν σύντροφό μου. Τά γα-
ρακτοριστικά του ήταν τώρα τραβηγμένα, ή έκφρα-
ση του προσώπου του άποφασιστική, σγεδόν σκληρή.
"Εβγαλε άμέσως μπρός τη μηχανή, και ξεκίνησαμε
έχοντας τώρα μπροστά μας τό μικρό αυτοκίνητο.
"Ο δρόμος ήταν στενός και επικίνδυνος. "Ο άγνω-
στος πού μας παρακολουθούσε έκανε δεξιότρεπα τό
αυτοκίνητό του γιά νά μήν είναι πολύ κοντά στό
γκρεμό. "Ο Στόουν πάτησε γκάζι. Δέν είχα κατάλα-
βε καλά τίς προθέσεις του, αλλά δέν γρειοτάχκε
νά περιμένω πολλή ώρα. Κόλλησε από πίσω πάνω
στό μικρό αυτοκίνητο, κι' άρχισε νά τό σπρώχνει
μέ ταχύτητα μεγαλύτερη από όση μπορούσε αυτό
ν' άναπτύξη σ' εκείνο τόν άνηφορικό δρόμο.
"Ο άνδρας διαμαρτυρήθηκε, βλαστήμησε, μά τέ-
λος κατάλαβε ότι έπαίλει μέ τη ζωή του, και συγκέν-
τρωσε την προσοχή του στό βολάν. "Εγώ φώναξα
τρομοκρατημένη γι' αυτό πού συνέβαινε. "Όσο προ-
χωρούσαμε, ή ελάσθησι άραιώνε και ό γκρεμός έ-
γασκε άριστερά μας.
Μου φαινόταν ότι ζούσα έναν εφιάλτη, παρακο-
λουθώντας αυτή την παράξενη μονομαχία τών δύο
αυτοκινήτων. Τώρα ό δρόμος ήταν όλο στρωφές. Τό
μικρό αυτοκίνητο γοργοπήδουσε σέ κάθε έμπόδιο,
αλλά τό δικό μας δέν τό άφινε. Οι μηχανές βρυ-
χόνταν, οι ρόδες σήκωναν σύννεφα σκόνης, αλλά ό
Στόουν έσπρωγνε, έσπρωγνε, έβλο και πιά ύψατά.
"Εγώ προσπαθούσα ν' άποσπάσω τό βολάν από τά
χέρια του, φωνάζοντας:
— Φτάνει! Αυτό είναι έγκλημα!
"Ο Στόουν άφαιρε από τό θυμό του.
"Γότερα άκουσα τό άγριο σήλιαχτό πού έέφυγε
από τά γείλη μου, και τό σήλιαχτό του ανθρώπου
πού έπεφτε στό κενό, τό φοβερό πάταγο του αυτο-
κινήτου πού καταρρακούντο σέ δάραθρο, μία έκρη-
ξη και ύστερα σιωπή.
"Ο Στόουν σταμάτησε άπότομα τό αυτοκίνητο και
γέλασε σάν νά είχε κάνει ένα θαυμάσιο άστείο.
Την ίδια στιγμή άκριβώς, σάν νά είχε γίνει μέ-
σα μου κάποια μυστηριώδης μεταβολή, τά θυμήθηκα
όλα, κι' άναγκάστηκα νά δαγκάσω τά χείλη μου
γιά νά μήν σπείλω και πάλι.

Ονομάζομαι "Ανίτα Σκότ, είμαι είκοσιπέντε χο-
νών, γεννήθηκα στό "Γλινός και είμαι ύπολο-
γιστής του γυναικείου σώματος της άστνομοίας της
Νέας "Υόρκης. "Επειδή είμαι μάλλον μικρόσωμη,
οι συνάδελφοί μου μέ φωνάζουν "Πένυ" πού έγγλέ-
ζικα θά πη "δεκάρα". Παρ' όλα αυτά, ό λοχαγός
Έντουαρντς, έχει κάποια έμπιστοσύνη στό προσω-
νά μου, και μου άναθέτει μερικές έπικίνδυνες άπο-
στολές. "Η ύπόθεσι του "Ράστου Μούν" ήταν μία απ' α-
υτές.

Είχαμε ύποψίες ότι τό "Ράστου" ήταν "φωλιά"
τών έμπόρων ναρκωτικών, αλλά χωρίς σίγουρες ά-
ποδείξεις. "Η άστνομοία θά μπορούσε ίσως νά δια-
τάξη τό κλείσιμο του κέντρου, αλλά έτσι, τά μεγά-
λα και μικρά φάρια θά έέφευγαν από τά δαχτυλά μας
και θά μπορούσαν άνεγύχλητα νά έαναρχίσουν άλ-
λη τη δουλειά τους. Γι' αυτό μου άνέθεσαν νά πα-
ρακολουθήσω τά πράγματα από κοντά. Χωρίς με-
γάλη δυσκολία κατορθώσαμε νά πιάσω δουλειά στό
κέντρο και νά μαζέψω όσες πληροφορίες περισσέτε-
ρες μπορούσα, γύρω από τό έμπόριο τών ναρκωτι-
κών. Παρίστανα την κουτή, αλλά είχα άνοιχτά τά
μάτια και τ' αυτιά μου. Μεταξύ τών άλλων, άνεκά-
λυφα, έντελώς τυχαία, και πώς κυκλοφορούσαν τά
ναρκωτικά. "Γπήγαν σπύρια, πού τό κεφάλι τους
ήταν στην πραγματικότητα μία όδσι μαριγουάνας.
"Ο Ρόντ Μορένο, ήταν ένας τύπος ύποπτος. Είχα
φαντασθή στην αρχή, ότι ήταν αυτός ό άρχηγός,
αλλά άργότερα άνεκαλύφθη, ότι εκείνος πού διηθύ-
νε όλο ταυτό τό σκοτεινό έμπόριο, ήταν ό Τζέιμς

Στόουν. "Ο Μορένο ήταν κι' αυτός ένας έπίσημος
του ύποκόμου, αλλά δούλευε γιά κάποια άλλα
μάδα, άντίπαλη του Στόουν. Τη δουλειά πού του
ήταν άποδομένη στό ένοδογείο του, γλαφία νά τό
άποσπάσω μερικές πολύτιμες πληροφορίες, κι' έ-
στερα νά τό εφεύγω. Είχα μάλλον καταρτισθεί
και τό σχέδιο της φυγής, αλλά τά πράγματα
ήσαν διαφορετικά και τώρα κατάλαβα τί έ-
σημείη. "Ο Στόουν, ήθελε νά άπαλλάξη από τό Μο-
ρένο και δέν ήθελε νά τό κάνει μέ τόσο κινέ-
γιά νά μήν προκαλέση την έκδίκηση τών φίλων
του. Θά ήταν πολύ πιο άπλό, νά είξη ότι την ά-
γόνη σέ μία γυναίκα έλαφρών ήθελ. "Ενα άστυ-
νόμημα στό κεφάλι, την ώρα πού έμπαινε στό
δουμάτιο, από κάποιον πού ήταν κολλημένος πλάι
από την πόρτα—από τόν ίδιο τό Στόουν, πο-
νός—μ' έβγαλε... έκτός μάχης. "Γότερα γύρισα
στην πλάτη και τό Μορένο, και σκηνοθέτησε
έγκλημα.

Κατόπιν τηλεφώνησε στην άστνομοία κι' από
άρχισε τό δραματικότερο μέρος της περιπέτειάς
μου. Κιόταξα τό Στόουν, και άναυχήθηκα τί ή-
θερε άκριβώς γιά μένα, και πώς νά ήταν τό
προθέσεις του απέναντί μου. Τού είπα:
— Δέν έπρεπε νά τό κάνει αυτό, Τζέιμς.
— "Εμένα μ' άρέσουν οι δρατικές λύσεις.
— Ποιός ήταν; τόν γνώριζες; ρώτησα.
"Ηθελε νά κάνει γίλιες έρωτήσεις, αλλά τό γέ-
λι μου έτρεμαν τόσο, πού δέν μπορούσα νά μάθω.
— "Ενας φίλος του Ρόντ Μορένο, είπα. Ποιός
άλλος υπορούσε νά μας παρακολουθή;
— "Η άστνομοία ίσως.
— "Όχι, απάντησε. Αυτό δέν δουλεύει παρά
μονομιά.

"Εροίκα μία ματιά κάτω στό έσώθρο. Τό
αυτοκίνητο καιγόταν. Τραβήγνηκα πρós τό
άνατογιάζοντας, αλλά την ίδια στιγμή, τό
του Στόουν περνούσε πίσω από την πλάτη μου, έ-
ναιγε την πόρτα και δέχασαν ένα δυνατό σπρώ-
μο. Βρέθηκα στό γείλος του γκρεμού, κι' άπάτη-
κα μέ ένοστικώδη κίνησι από τούς άγκυλωτός
μινους. "Ο Στόουν μέ είχε σπρώξει! "Ο Στόουν μέ
νε φέρει ως εδώ γιά νά μέ έξοντώση. "Όσο
άνεκαλύφει ποιά ήλιον, ή είχε ξεκινήσει
μέ την προοπτική μιας έρωτικής περιπέτειας, αλλά
τώρα ήθελε ν' άπαλλάξη από μία έπικίνδυνη
μονομαχία.

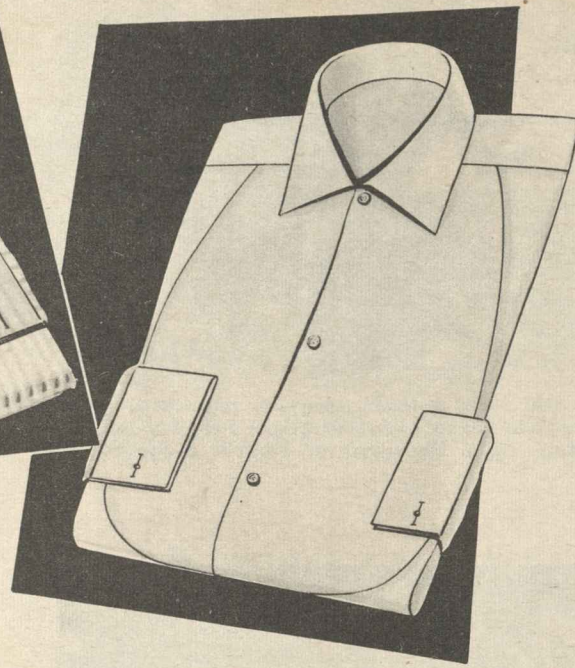
Είδα τό αυτοκίνητό του ν' άπομακρύνεται μέ
γάλη ταχύτητα, αλλά δέν πρόσβαλα ν' άναπα-
σω μέ άνακούφιση. "Εροίκα μία ματιά στό γκρεμό
πού έβασκε κάτω από τά πόδια μου, κι' άνεκα-
λύφα κάτι: "Ο άνθρώπος του Μορένο είχε σπύ-
κατορθώσει νά πεταχτεί έξω από τό αυτοκίνητο
πρίν αυτό τσακιστή στό έσώθρο. Τώρα άνέβαι-
νο αόρα πρós τό μέρος μου. Τό πρόσωπό του έμεινε
σάν μία μάσκα όργης, κι' ήθερα ότι ήταν έκπλη-
νος. Είχα πέσει από τη Σκύλλα στή Χάρυβδι. Άπ-
ην είκοσι μέτρα, κι' ό άνθρώπος του Μορένο ή-
σθανε στό δρόμο. Νά σφύγ τρέγοντας, θά ήταν
φέλο. "Επρεπε ν' άμυνθώ τώρα. "Ασπαζά μία
γάλη πέτρα, και πλησίασα στην άκρη του γκρεμού.
"Ο άνθρώπος κατάλαβε ότι έτοιμαζόμουν νά
γυπώσω, και φώναξε:
— Μή, Πένυ! Μή!
Αυτό τό θύομα στό γείλη ένός ανθρώπου πού
έπρεπε νά τό άγνοή, μέ σταμάτησε γιά μία στιγμή.
Τόν κίτταξα κατάπληκτη, κι' ό άνθρώπος φέ-
ξε άκόμη:
— Είμαι ό λογίας Στάμπερ. Δουλεύω μαζί σου
"Ασπασα την πέτρα και σωριόστηκα κάτω, με-
λυσόθυμη από τη συγκίνηση.
"Ο λογίας τώρα, προσπαθούσε νά μέ έρωτή-
παρ' όλο πού είχε κι' ό ίδιος άνάγκη από βοήθεια.
— Δέν είχατε έπικοινωνήσει καθόλου μέ τόν
σείο, πού είπα, και επί τόσες μέρες δέν μπορού-
σε νά καταλάβουμε ποιά ήταν τά σγέδιά σας. Π-
με νά καταλάβουμε ποιά ήταν τά σγέδιά σας. Π-
κάνετε στό σπίτι του γιαντοφ Ρόκ; Δέν ήμουν
κανένα στοιχείο εις όδους του. Κι' εκείνο τήν
πο του ένοδογείου, τόν Μορένο... τόν βγάλατε
τή μέση έσείς, θεοποιίνε Σκότ;
Δέν είχα καμιά διάθεσι νά μιλήσω γιά τόν
μνησία μου και δέν απάντησα.
— Πού είναι ό λοχαγός Έντουαρντς; ρώτησα.
— Στην άλλη άκρη του δρόμου. Τώρα πιά
άνθρώπος πού μας έρωτεί στό γκρεμό, θά έγν
στό δίγυτα του.
Αυτό ήταν ένα ευάγιστο νέο. "Ο Στόουν
έπιτέλους την τιμωρία πού του ήξερε, και τό
έπισημο έμπόριο τών "σπύριων" θά έπαυσε
Είδα ένα μπουκαλάκι μέ ούτοκο στην πλάτη
του Στάμπερ, και είπα:
— Μιά σταγόνα ούτοκου, δέν θά μου έκανε
αυτή τη στιγμή.
"Εκείνος κούνησε σοβαρά τό κεφάλι του, κι' έ-
νοιγε τό μπουκαλάκι, μουρούριος:
— "Απαγορεύεται νά πίνουμε όταν είμαστε
ή υπηρεσία, εις Σκότ, αλλά αν κάνη κανείς
ό και μία παρόδου, δέν γάθηκε ό κόσμος...

Ουάλλτερ Πολιζένο

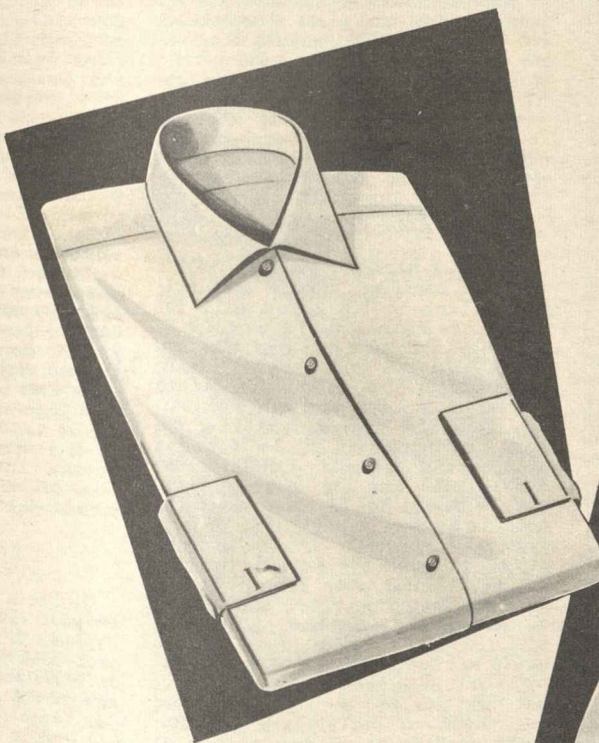
Γιά έπίσημες
περιστάσεις



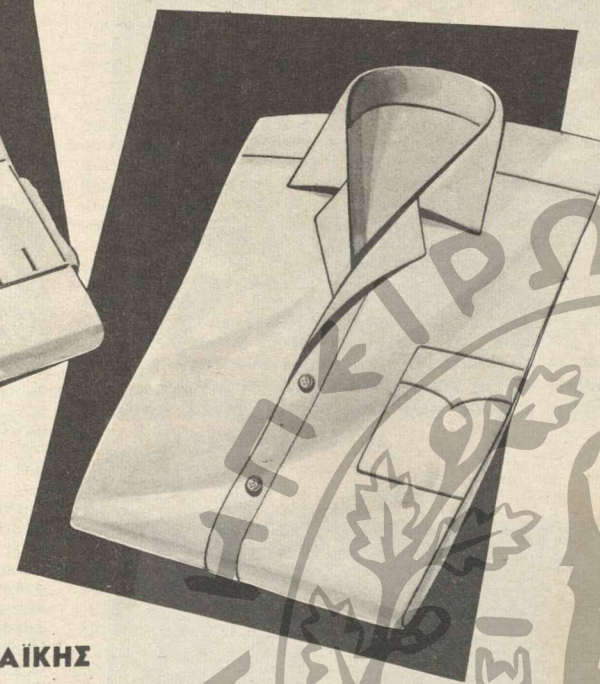
Γιά κάθε μέρα



Γιά πολύ νέους



Γιά πολύ σοβαρούς κυρίους

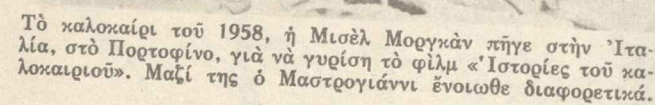


ΠΟΠΛΙΝΕΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ-ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ
μέ θετικά πλεονεκτήματα: σταθερές ποιότητες, αναλλοίωτα
εύγενικά χρώματα, έξαιρετικής ποιότητας νήματα,
επεξεργασία SANFORIZED.

Μέ ό,τι βάζει ό νούς σέ βαμβακερά ύφάσματα, ή

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ντύνει, στολίζει, νοιουοιρεύει!



Zàv Mopw

Ο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι, ο πιο δημοφιλής ηθοποιός του Ιταλικού κινηματογράφου, που είναι τριανταπέντε ετών κι 'χει γυρίσει χαιμιά αναρραγία φίλμ, μιλά στο άθρο αυτό για τις γυναίκες, που τον άφρασαν τις ζωηρότερες έντυπώσεις στην επαγγελματική του ζωή. 'Αναφέρονται δέκα, αλλά μιλά μόνο για τις έννέα, γιατί κρατάει τις έντυπώσεις του απ' τη δεκάτη μόνο για τον εαυτό του.

Ζών Μορῶ

Είναι μιὰ παράξενη γυναίκα, πὸ σέ κἀνὴν νὰ σοσεύγῃς. Νομίζω πὸς πρέπει νὰ ἔχῃς καλὴς χρόνια μαζί της γιὰ νὰ τὴν καταλάβῃς. Τὴ θαμνάδα ἀπὸ καιρὸ, ἀπὸ τότε πὸν τὴν εἶδα στὸ πρῶτο εἰλμ πὸς γύρισε στὴν Ἱταλία «Οἱ Ἀρστέες». Πάλιν ἔβαν τὴν ἐλένην ἀπὸ κοντά, σὸ φαίνεται πὸς γοητευτική, ἀκόμα κι ὅταν ἀνακαλύπτεις τὴν εἶναι μικροκαμυμένην κι ὅτι ἔχει ἕνα κοντὸ μεγάλῳ πρόσωπο, ἀσχημέτρο πὸ ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὴν κλασικὴν ὁμορφίαν. Ἡ δύναμις πὸς σὲ τραβᾷ κοντά της προέρχεται τοὺς ἀκριβοὺς ἀπὸ τὸ ἰδιό-
 ταιγὰς της, πὸ κατὰ κανὼν ἔ-
 δε» ἀπὸ κάποιον. Γι' αὐτὴν ἡ ἀντι-
 γοητοσύνη δὲν ἦταν σπουδαῖο πλῆ-
 ῥος, ἀλλὰ μοναχὰ ἕνας ἐπαύριος πὸς
 νὰ ἐρῶνι διεξέδω ἡ ζωτικότητης ἡ
 φαιδριότητά της. Ἀκόμα καὶ τὸ πλῆ-
 ρὸς ἐρωτικὸς ἀκνὴς, οἱ περὶ αὐτὴν
 ὄντων τὸ ποταμὶο καὶ πλῆθος αὐτῶν
 ἄνδρων, δὲν ἦταν παρὰ μέρος τοῦ
 γιναιδίου. Πιστεύω πὸς εἶποι ὅτι ὅταν
 οὗτε στὸ θάλασ δὲ θέλανε νὰ τὴν ἰ-
 στανε λίγο εἰσέρ. Ἀλλὰ μὲν ἔπειτα
 ἔη ἀδύνα πορνικὴ της, ὁ ἀπὸ αὐτῆς
 πὸς μὲν τὸν ὅλοιο βουρσα ἀπὸ μὲν
 τὴν σφιγταχκαλίζοντας καὶ εἰς τὴν
 οὐδεὶστος μικροεξιδαντος τὴν μέσην
 «Μαρτσέλλο, πέε μου τὴν ἀλφάνη;»
 εὐλῶν: Φιλῶν καλῶς.

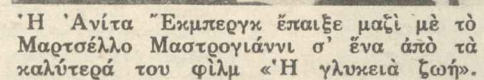
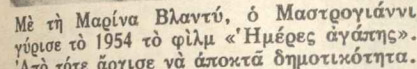
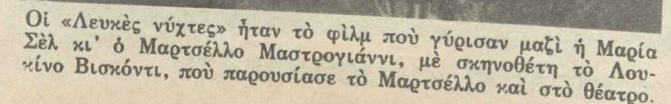
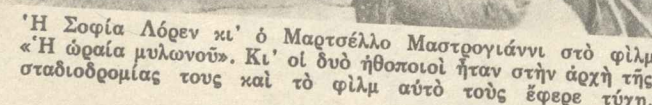
Σοφία Λόρεν

Ἡ Σοφία εἶναι ἡ πρὸ ἀγαπῆς
λή μου. Γυρίσαμε μαζὶ τὰς ἐλπί-
«Κρίμα ποὺ εἶσαι κατεργάρα», Ἡ
ραία μυλωνοῦ» καὶ «Εὐτυχὲς ποὺ εἶ-
σαι γυναικίκα». Εἶναι φίλη ποὺ στέλλει
καν τυχερά καὶ γιὰ τοὺς δύο μας
μᾶς ἔκανε δημοσιεύσεις. Ἀλλὰ ἡ
φία ὑπῆρχε πρὸ πάντων ἢ πρώτης

την γυναικα σου που παντρευτηκες
στην νηπινηταφο. Δεν ξερες ποτε
την επιθυμιουμενην τροπον, δεν εις
την θηροποιον που παλιν: και οτι
δεν εις μοναχα γυναικα, γυναικα
αυτην εκδηλοεισ της. Δεν εστιν
αυτη δε: ειναι μοναχα εγω. Δεν
εστιν ομοιωσις, αυτου, και αιολογ
που την γυναικα ποιεει
αυτη. Και ολος ο κοσμος εις
την ελκυσιν, εμας ελκυσει
αυτην υπεραν, πολλο στα μαθηται
αυτην, δεν ποτε να το ελκυσει
αυτη ειναι τους λαχνην. Μερικ
εις μια ομαρτικη ελκυσιν που
τυπιση ο ενοποιησμος και δυο
α που γοητιστην. Αλλα ειναι
αυτα περισσοτερο ο αυτην ειναι
καλυψις που τους κορυφον ποτε
ο της φυγης της. Ομοια και ο
αυτη που γοητίζει και τα ελκυσ
αν οταν να ελκυσει και οτι
αν και λαλην. Κορυβαν την αν
αυτη κανει, αλλα ειναι αεροπο
μερα να την πιδωει εν καρπο

Μαρίνα Βλαντύ

* Ήταν δεκατεσσάρων χρονών όταν έργασθηκα μαζί της στο φιλμ «Μαύρα



τίποτ' ἄλλο. Τὸ χαμόγελό της εἶναι
γοητευτικό. Ἀλλὰ θὰ ἦταν ἀκόμα πιὸ
γοητευτικό, ἂν δὲν ἔκανε κατάχρησί
του.

Ἑλεονώρα Ρόσσι Ντράγκο

Γυρίσαμε μαζί το φίλο «Σανσουλι-
τσά», ένα όγρο που ήταν παίχτης προ-
κάλεσε άρκετές επικρίσεις: «ό θέμα ή-
ταν τοληφόρ αλλά μερικά σημεία έγινον
ένα έντυπωσιακό σκαλιού». «Η Έλε-
νώφρα ήταν μία στασημένη ήξη ήθοποιος
κι' ένώ, είκοσιπέντε χρονών, πόλεις
ντυπωπορίστρια στην κινηματογράφο»,
«Έγινον περάσει δέκα γρόνια, κι' όμως
θυμάμαι πολύ καλά τις καλύτερες εκεί-
νες ημέρες στην δόρυους και τις αλ-
λές της Μάντοβας, όταν γυρίσαμε το
φίλμ κάτω από, τον ήλιο, στην από-
σπαστα αυτή που εσ' παλεύει». Η Έλε-
νώφρα ήταν μία σπουδαία άποκάλυξη
για τον Ιταλικό κινηματογράφο: είχε
ένα πρόσωπο ιδιότυπο, άνηγο, ήταν
κάτι άναμεσα σε μία ήθοποιον «σέξυ»
και διανοούμενη. «Αλλά εκείνο που την
κάνει: πού έλκυστική είναι ή βαθεία
έκείνη άνηγορία που έχει μέσα στην
ψυχή της. Από τότε άκόμα ήταν μία
γυναίκα μοναχική, όχι πολύ έντυπωσι-
κή». Την εναέριότα ήτα πάλι μερικά
γρόνια άργότερα, όταν παίχτηκε το
«Θείο Βάνια», του Τσέχωφ. Κι' ή-
ταν περσιμένη παίζοντας ένα τόσο πι-
νό και γυμναστικό άρτυμα.

Μισέλ Μοργκάν

“Όταν μου είπαν ότι σ’ ένα επείσο-
δο του φίλου ‘Ιστορίου του καλοκαί-
ριου’ θα είχα για παρτενέρ τη Μισέλ
Μοργκάν, δοκίμασα ένα είδος σόν. ‘Έ-
γώ με τη Μοργκάν. ‘Ενωσιμα. Τὸ ἐ-
κὐτό μου σάν Ζάν Γκαμπιὲν ἡ Λωρεν
Ολβιέ, ἡ κατὶ τέτοιο. Ἡ Μισέλ
Μοργκάν ἀντιστοιχοῦσε ἐνα ἀπὸ κείνα
τὰ παρηνόμιμα μαθητικά διενεῖρα ποὺ
τὰ ἀπαριθμοῦμα με τὴν πόροδο τοῦ
γόνου. ‘Όταν τὴν εἶδα στὴν παραλία
τῆς Ζάντα Μαρινγκιέρτα, ντυμένη μ’ ἐνα
δρσοερὸ καλοκαιρινὸν ροῤεμα με λου-
λοῤδια, τὴ βοήκη ἀκούμα ἡμορφή, γο-
υπευτική. Πρὸ πάντων μοῖζαμε ἐντί-
πη ἡ ἐμφανισὶ τῆς, ἡ συμπεριερό-
της. ‘Εβείγνε μιὰ μικρὴ καχεῖατρία,
δὲν ἤθελε νὰ τὴ λένε ‘μαγκάμ’. ‘Ελε-
γε τὴν γεροντοῦς ἡ ἤθελε νὰ τὴ συνά-
λουν με τ’ ὄνομα τῆς. ‘Εγὼ ὤμω δὲν
τὰ κατάρωσα νὰ τὴν μιλοῦ με τ’ ὄνο-
μά τῆς. ‘Ο σεβασμὸς καὶ ὁ θαυμασμὸς
μ’ ἐμπόδιζαν. ‘Εκείνης τῆς ἡμέρας ἡ
Μισέλ περνούσεμιὰ κρίση. ‘Ενωσιμα πρὸ
μὲν μονάχη καὶ ὀλιμμένη. Γιὰ νὰ εἶθῃ
νὰ γυροῖσὶ τοῦ φίλου εἶπε ἀναγκαστικῶς
νὰ ἀφῆσὶ τοῦ παιδὶ τῆς ποὺ ποὺ εἶπε πά-
ρει διὰ τῆς βίας ὁ πρῶτον σύζυγός τῆς
στὸ ἐξωτερικόν. ‘Εγὼ μάλιστα τὴν ὀλι-
ψί τῆς καὶ τῆς ἔκανα συχνὰ συνταρασιά.
Κάποτε περσιότσου, τρώγαμε μαζί καὶ
ἦταν καὶ τὸ ἐξαιρετικὸν ἐγγράσιον γιὰ

τί η Μισέλ είναι θαυμάσια συζητήτρια. Γίνανε αληθινοί φίλοι. Είναι κρίμα που η εργασία μας βάσταξε δέκα μέρες. Όταν την τελευταία ημέρα, αναγκάστηκα να φύγω για λίγες ώρες προτήτρα (με περίμεναν για ένα άλλο φίλο) κι' η Μισέλ Μοργγκάν είχε την καλωσύνη και την ευγένεια να ρθῇ να με γαιρετίσῃ, δοκίμασα γιά μιὰ στιγμή ταράχη. "Ήταν το μαθητικό όνειρο που τελείωνε..."

Κλαούντια Καρντινάλε

Είπανε ἡ ἡθοποιὸς μετὰ τὴν ὁποία πρό-
βημα θὰ ἤθελα νὰ ἐργάζομαι. Μοῖ ἐ-
πεινε ἡ ἐπιθυμία νὰ τὴ γνωρίσω καλύ-
τερα. Τὴν εἶπα κοντά μου πολλὸν καιρὸ
κατὰ τὸ γύρισμα τοῦ σίλμ. «Ὁ ὄρατος
Ἀντώνιος». Κι' ὅμως γὰρ μέγα ἡ Κλα-
οντία εἶχε μὲν: πόρα κατὰ τὸ ὑποτι-
σιδεῖν. Μοῖ θυμίζει τίς γυναικίαις τῆς
Ἀραβίας (ἔδρω πῶς εἶνε γεννηθῆ στήν
Τυνησία): λές καὶ φορεῖαι περετέ. Ἦναι
ὁπότερα καὶ καθέτιε μᾶτια. Ἐνα
πρόσωπο προῖοντιν καὶ συμπεριφορῶν
ἀπᾶλῃ, λεπτῇ. Ἀλλὰ καίρου ποῦ μ' ἄ-
ρέσι: πῶς πολλὸ εἶναι ἡ μετριοφροσύνη
τῆς, ἡ σεμνότητις τῆς, γαριότητα πολ-
ύ σπάνια στὸ χινηματογράφικὸ περι-
βάλλον. Ἐργάζαν σὲ δουλειὰ συνο-
δευμένη ἀπὸ τὴ μικρότερη ἀδελφὴ
τῆς, σκεπτόταν παράφραση καὶ μιλῶνς
πολύ λίγο. Ἐνοεῖτο τρομερὴ ἀμηνία
στὴ σκηνὴς τὸν ὄρατον Ἀντώνιον,
ὅτις ὅποτες ἦταν υπογεγραμμένη νὰ γυθῇ
καὶ νὰ ἐπιληθῇ δίπλα μου στὸ καρέα.
Ἐστὶ ποῦ ἐγώ, τὸ ὁμιλοῦν, φοβόμην
καὶ νὰ τὴν ἀγρίω. Ἐπρεπε νὰ εἶναι
δῶς ἀλλήνη φίλια δὲ κεντὴ τὴ σκην-
ὴν, φίλια συνήγεια, ὅπως ἀπαιτοῦντο
τὸ σενάριο. Ἀντίθετα, μῶλις τὴν ἀγγί-
α μὲ τὰ γυλιὰ ἀνὰ μαθητάκος. Καὶ κατὰ
ἄλλο μου ἔκανε ἐντύπωση στήν Κλα-
οντία. Εἶναι τόσο ἀπᾶλῃ καὶ αὐθόρμη-
τὴ στήν Ψυχῇ, ὥστε ἴσ' πραγματικῶς
τόσο ῥόλους τῆς σὰν ἐρωτευμένης κα-
πέλλας.

Σιμὸν Σινιορέ

Πρό ἀρκετοῦ καιροῦ γύρισα μα-
ζι της τὸ φίλιν «Ἡ Άντουα κι' οἱ φί-
λες της». Εἶμαι ὁ μόνος ἀρρεσινικὸς
πρωταγωνιστὴς ὃ ἂν εἶμι πρὸ παύ-
σου ὅλο γυναικεῖς, ἀλλὰ ὁ ῥόλος μου
εἶναι σύντομος καὶ ἀπεχθινός. Ὁ ῥόλος
τοῦ ἐκμεταλλευτῆ τῆς Άντουας (Σι-
μὸν Σινιερ). Ἡ Σινιερ εἶναι μιὰ ἀ-
πὸ τῆς λίγης βιβλιοποιῆς πρὸ παρῶν
νὰ κρατῶσιν αὐτοὺς τοὺς ῥόλους γιὰ νὰ
πάρουν κατὰ τὴν γυναικείτητα εἶναι
ὀλὴ πνευματικώτητα, δύναμις, εἰρωνεία.
Ἡ ἐργασία καὶ τῆς εἶναι διασκεδασ-
τὰ παίρνει ὅλα ἀπὸ τὴν εὐθυμίαν πλε-
οὰ καὶ τὴ φίλιν. Δὲν σὺ δίνει πρὸς
τὴν ἐντύπωσιν μιὰς σὰρ πρὸς πῆρς τὸ
Όσκαρ.

Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι

Η

Η

ρέματα
μπορού
μιά τα
λές φη
τύπους
στά ένεννηντα, αλλά καθώς είχε γνωρίσει τον κόμητα Γκρέπι, που πέθανε εκατόν τεσσάρων χρόνων, η θεία μου τον παίρνει για παράδειγμα και δεν σκέπτεται την ηλικία της. Φυσικά, κι' εγώ δεν είμαι κανένα κοριτσάκι, αλλά η θεία μου, μου φέρεται, σαν να ήμουν. Κάθετα ν' ακούση τα τηλεφωνήματα που κάνω στις modistes μου, με κυττάζει με συγκρατατικό χαμόγελο, όταν συμβουλευόμμαι τα περιοδικά μόδας και λέει: «Μά τι προσπαθείς να ντυθής της ανθρωπιάς; Δεν βλέπεις τι φορικά φορέματα κυκλοφορούν στους δρόμους; Αχ! η κομψότητα! Βάλε καλά στο κεφάλι σου πως η άλληθνη κομψότητα πέθανε μαζί με τη βασίλισσα Μαργαρίτα». Και όταν λέη, «άληθινή» με σημαδεύει περιφρονητικά με την άκρη του μικρού της δαχτύλου, όπου λαμποκοπάει το χοντρό, ωραιότατο σμαράγδι, που άδικα του κάνω κόρτε έδω και τριάντα χρόνια.

Αυτό γίνεται κάθε εποχή, που η «νιούργια μόδα λανσάρεται απ' το Παρίσι και καταλήγει πάντα στο ίδιο ρεφραϊν: «Βάλε στο κεφάλι σου,

θα μπορούσε να βάλη στο μυαλό της να κάνει!

Η ΘΕΙΑ ΤΟΣΟ ΚΟΜΨΗ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ;

Η θεινή μόδα πέθανε μαζί με τη βασίλισσα Μαργαρίτα!... «Ε-ννήνηθη» στα σοβάρια αυ-
...Μά ήταν άραγε τόσο βασίλισσα Μαργαρίτα; Γι'...
...α πληροφορίες για το θέ-
...αι το συμπέρασμα μου έ-
...την εικόνα της θυμικής
...κομψότητας.

Η Μαργαρίτα
έρχεται
στο Μιλάνο

Η Ξανθεία Μαργαρίτα γεννήθηκε στο Τουρίνο στις 20 Νοεμβρίου 1851, από το δούκα Φερδινάνδο της Γένουας και την Έλισάβετ της Σαβο-νίας. Στις 22 Απριλίου 1868 παντρεύτηκε τον πρίγκηπα Ουμβέρτο και νά, πως θυμούνται το γάμο αυτό οι Μιλανέζοι.

«Όταν ήρθε δεκαεπτά ετών, στο Μιλάνο, νύφη λίγων ημερών, έμοιαζε σαν παιδούλα. Καθισμένη για πρώτη φορά στην τιμητική θέσι του άμα-
...ξιο, με τα μακρύν, ξανθά μαλλιά της, σκεπασμένα με μία κόκκινη μου-
...σελίνα, χαμογελούσε γλυκά στο πλή-
...θος και κουνούσε το μικρό, γαντοφο-
...ρεμένο χέρι της... Έμφανίστηκε μία
...φορά δημοσίως, φορώντας αντί για
...καπέλο ένα μαύρο βέλο, στερεωμένο
...με πολύ σκέρτσο, με πέντε χοντρές

φουρκέτες από ασήμι. Ήταν έκπλη-
...ξι, αλλά κι' επιτυχία. Ήταν μία από
...τις γυναίκες εκείνες που τό κάθε
...τι τους ταυριάζει. Ακόμα και τα
...πιο ζωηρά χρώματα, χλωμαζαν
...μπροστά στο δροσερό, λευκορόδινο
...πρόσωπό της».

Καλοκαίρι του 1869. Η βαρόνη
...Όλμπια Σάβιο, απ' το Τουρίνο, ή-
...ταν καλεσμένη της Μαργαρίτας στη
...Μόνιζα. Η πριγκίπισσα περίμενε
...μωρό, που θα γίνη πρίγκηπας της Νε-
...απόλεως, κι' έπειτα ο βασιλιάς Βί-
...κτωρ Έμμανουήλ ΙΙΙ. Είμαι άναπό-
...φρεγκτο σ' αυτή την περίοδο, η πρι-
...γκίπισσα να φορά φορέματα έγκυ-
...μωσύνης και δεν μπορούν να χαρα-
...κτηρισθούν ως κομψά. Κι' όμως και
...την εποχή εκείνη κάνει εντύπωση η
...επιμελημένη εμφάνισή της και οι λε-
...πτομέρειες του κομψού ντυσίματός
...της όπως η βαρόνη Σάβιο γράφει:

«...Τό πρώτο φορούσε ένα μεταξο-
...τό βιολετό φόρεμα με άσπρες δαντέλες,
...που ήταν τό ευνούμιο χρώμα της.
...Στό γεύμα εμφανίζεται με κόκκινο
...μεταξωτό με λουλούδια και ίδια λου-
...λούδια στο κεφάλι καθώς και μία
...μαύρη δαντέλα στα μαλλιά, που της
...πήγαινε θαύμα... Εύγενική εκ φύσε-
...ως, τρώει πολύ προσεκτικά στο τρα-
...πέζι, κυττάζει όλους, χαμογελάει και
...μιλάει. «Ό,τι λέει είναι εύχαριστο,
...μοιράζει συνεχώς κομπλιμέντα. Φο-
...ράει με απλότητα αλλά μοναδική κομ-
...ψότητα τα ζωηρά χρώματα...»

Είμαι κομψή
...και με πέντε
...φουρκέτες από ασήμι...
...Μαργαρίτα τυλίγεται μ' ένα πα-
...γοαφές στην έφημερίδα «Τομπιούνα»
...της Ρώμης. Έκεί μπορεί κανείς να
...διαβάσει:

Είμαι κομψή
...και με πέντε
...φουρκέτες από ασήμι...
...Μαργαρίτα τυλίγεται μ' ένα πα-
...γοαφές στην έφημερίδα «Τομπιούνα»
...της Ρώμης. Έκεί μπορεί κανείς να
...διαβάσει:

Εννέα χρόνια αργότερα, η Μα-
...ργαρίτα εμφανίζεται στα κοσμικά χο-
...ρικά, που ο νεαρός ν' Άννουίντσιο Έ-
...γοαφές στην έφημερίδα «Τομπιούνα»
...της Ρώμης. Έκεί μπορεί κανείς να
...διαβάσει:

«Τό πρόσωπο της βασίλισσας
...ρασε μπροστά μου σαν κάτι λεπτό
...χοντρό, σαν ρομαντική εικόνα στη
...ση μιάς ρεαλιστικής περιγραφή.
...Την ξανάβλεπε στο μπαλόνι...
...κη, ξανθεία κι' άσπρατόβια...
...πειτα σ' ένα σαλόνι: «Μία στιγμή
...ρα της φορέματα ήταν ή πιο
...ψη κι' επιμελημένη εμφάνιση...
...πράσινο σμαράγδι χρώμα τόνης
...ρισσότερο την αντίθετα ανάμεσα
...μαύρες δαντέλες και τα πλάι
...στο λευκό και ρόδινο πρόσωπό
...τό σμαραγδένιο της κοιλίας».

Δεκαέξη χρόνια αργότερα, η Μα-
...ργαρίτα εμφανίζεται στα κοσμικά χο-
...ρικά, που ο νεαρός ν' Άννουίντσιο Έ-
...γοαφές στην έφημερίδα «Τομπιούνα»
...της Ρώμης. Έκεί μπορεί κανείς να
...διαβάσει:

«...Ξανθή κι' άερνη μέσα στο γκρε-
...νά δελουδινο μανδύα της...» ή «...ά-
...ληθνή θεία μου δημοφιλής γνώρισε
...χθές ή Α.Μ., ή βασίλισσα. Φορούσε
...ένα μπροστό κλειστό στο λαιμό, πο-
...λύ απλό και στα μαλλιά της μερικά
...«τραντάφυλλα» στο χρώμα του τσα-
...γρού...» ή «...ή Α.Μ. φορούσε άσπρο
...φόρεμα, κεντημένο με μαργαριτάρια
...και μαύρη δελουδινη κάπα, γαρνι-
...σμένη με γούνα. Κατέλο σε χρώμα
...κόκκινο, καρφισωμένο με δυό
...μεγάλα μαργαριτάρια».

Σ' ένα χορό της Αύλης: «...ήταν
...ντυμένη με θαμνάσια μπλε τουαλέτα.
...Στό λαιμό της φορούσε δεκαέξη σει-
...ρές σπάνια μαργαριτάρια και στα
...ξανθά της μαλλιά διάδημα από μπιρ-
...γιάν».

Σ' έναν άλλο χορό, στη Γερμανι-
...κή Προεδρία: «... παρουσιάστηκε με
...κίτρινο μεταξωτό, κεντημένο με ζα-
...φείρια. Άλλεπάλληλες σειρές μαργα-
...ριτάρια στο λαιμό και ύπεροχα ζα-
...φείρια στο κεφάλι».

«...ή βασίλισσα με πράσινο πα-
...παγάι και παλτό δελουδινο άσορτί,
...κεντημένο με χρυσό...» και ως συνή-
...θος, «γνώ απ' τό λαιμό άρκετές
...σειρές μαργαριτάρια και διαμάντια».

Η γκαρνταρόμπα της
...πλουτίζεται
...με φορέματα σπόρ

Τό καλοκαίρι, ή βασίλισσα μένει
...στην κοιλιά της Άόστης και ή
...γκαρνταρόμπα της πλουτίζεται με φο-
...ρέματα σπόρ. Άπ' τό ημερολόγιο του
...Άλεσσάντρο Γκατσιόλι: «...κατά τις
...9 φάνηκε ή βασιλική πομπή. Η βα-
...σίλισσα φοράει ένα κοστούμι άλμπι-
...στού και καπέλο από άσπρο καστόρι.
...Την άλλη μέρα: «...κόκκινη ένδυμα-
...σία με χαριτωμένο, έλαφρό άσπρο
...μαντό. Κι' αργότερα: «...ή Μαργα-
...ρίτα με φούστα πλισέ, άσπρο μπλού-
...ζα και μαύρο, δελουδινο παλτό. «Ε-
...να βέλο γαλάζιο προστάτευε απ' τόν
...άνεμο, τό ξανθό της κεφάλι».

Τό Μάιο του '94, ή Μαργαρίτα
...εργαζόταν την έκθεση του Μιλάνου
...και κάποιος χρονογράφος σημειώνει:
...«...φορούσε τουαλέτα σε χρώμα κρέμ
...ιδιο χρώμα. Στό κεφάλι κατελάκι με
...κόκκινα λουλούδια και βέλο στο χρώ-
...μα του φορέματος. Γάντια κόκκινα.
...Στό σταθμό της Βερόνας, όπου ή-
...ποδέχεται τόν άνδρα της την περι-
...γράφει ο κόμης Λεοπόλδος Πουλέ:
...«...ντυμένη με γκρι-πέρλ, και χαρι-
...τωμένο κατελάκι από κόκκινο δελου-
...δο...».

Μία ζεστή νύχτα του Ιουλίου του
...1900, μία λευκή σιά γλιστράει στα
...άντικρα και φέρνει στη βασίλισσα

την είδησι του θανάτου του συζύγου
...της. Η Μαργαρίτα πενθεί.

Είχε ιδιαίτερη
...άδυναμία
...στα κομψήματα

Βελούδα, δαντέλες, μπροστό γί-
...νονται όλα μαύρα και κάποτε μόδ ή
...γκρίζα. Ο αριθμός και ο όγκος τών
...διαμαντιών της όμως έμειναν θρυλι-
...κά. Κούμπωνε ακόμα και τα γάντια
...της με όκτώ ή δώδεκα διαμάντια στη
...σειρά. Κορδέλες, φιάγκοι, πούφ, βο-
...λάν, σούρες, δαντέλες, στόλιζαν πάν-
...τα τις τουαλέτες της. Όσο για τα
...κομψήματα της και ιδίως τις δεκα-
...πέντε σειρές μαργαριτάρια στο λαι-
...μό, και τα άσορτί σκουλαρίκια, τό
...περιδέραιο με τις σείρες και τούς
...κόμπους από μεγάλα μπιργιάν, πέρα-
...σαν κι' αυτά στην ιστορία μαζί της.
...Τό χρώμα που προτιμούσε ήταν τό
...γαλάζιο, πράγμα, που έκανε τις κα-
...κές γλώσσες να λένε ότι ταίριαζε
...μάλλον σε ταπετσαρία δωματίου...
...Τό περίφημο διάδημα που φοράει
...στις επίσημες εμφανίσεις της, έχει
...έντεκα σείρες από μπιργιάν και δια-
...σχίζεται από μία σειρά μαργαριτάρια.
...Στό κάτω μέρος ένθετα μαργαριτάρια,
...στο πάνω διαμάντια. Ας μην ά-
...ναφέρουμε τα μαργαριτάρια του διά-
...σημου κολιέ, που κάθε χρόνο πλου-
...τιζόταν με καινούργια δώρα του βα-
...σιλιά. Δεν ξέρουμε ούτε πόσα ήταν
...ούτε πόσο ζύγισαν. Ποτέ δεν έφτανε
...χωρίς κομψήματα. Ήξερε ό-
...μως να συνδυάζη ωραιότατα τα λεπτά
...μαργαριτάρια και τα ιριδίζοντα μπιρ-
...γιάν με τα βαρύτιμα σατέν και τις
...ανάλαφρες μουσελίνες.

Έζησε
...στη «μαύρη περίοδο»
...της μόδας

«Η βασίλισσα της κομψότητας και
...της μόδας!» καταλήγει σκεπτική ή
...θεία μου, πιστή στις πεποιθήσεις της.
...Η αλήθεια είναι πως ή Μαργαρίτα
...έζησε στην πιο «μαύρη» περίοδο της
...μόδας (1870-1900).

Τά πρώτα πορτραίτα της Μαργα-
...ρίτας παιδούλας, άρραβωνιασμένης
...και νεόνυμφης δείχνουν μία γοητευ-
...τική μικρούλα. Η μόδα άκολουθού-
...σε ακόμα τα ίχνη του κονολίνου της
...δευτέρης Αυτοκρατορίας και ή Μα-
...ργαρίτα, λεπτή μέσα στον κάλυκα της
...φαρδείας φούστας με τις πιέτες κάτω
...απ' τη σφιγμένη ζώνη, μπορούσε να
...χρησιμοποιή σαν μοντέλο στις μοντέρ-
...νες «ντεμπιτάντ».

Μεταξύ του '70 και του '90, οι με-
...γάλοι ράφτες κόβουν τα ύφασματα
...για τις τουαλέτες στο μεγαλύτερο δυ-
...νατόν νοήμερο. Χοντρές πιέτες και
...λεπτά πιετικά δίνουν πολύ φάρδος.
...Κατασκευάζονται λαμπρά ύφασματα,
...τό μεταξύ και τό δελουδινο έναιρομό-
...ζονται. Τό γυναικείο σώμα, μόλις
...βγήκε απ' τό κονολίνιο και δεν το μάζει
...νά φανή, όπως είναι. Ο μπουστός



Με κατ'έν φόρεμα σε πάλ χρώμα, κεντημένο ελόκληρο με χρυσό, ή γυναίκα, που
...έθεωρετο ή κομψότερη της εποχής της, έδειχνε τάσι στα βαρέα στολίματα.

είναι εφαρμοστός και πίσω γίνεται τό
...ιδιότροπο εκείνο πράγμα που λέγεται
...«τουρνιό». Είναι ένα μικρό «πούφ»
...από σόμφα ή βολάν από σκληρό, κολ-
...λαρισμένο ύφασμα. Τέλος, ή τουρνιό
...φοριέται ανάμεσα στο μεσαίο και
...τη φούστα κάθε κομψής γυναίκας και
...βασίλει απ' τό '70 ως τό '76 και
...απ' τό '80 ως τό '90. Ενδιάμεσα, εί-
...ναι ή μόδα της στενής φούστας, που
...κάνει τό βάδισμα μία ειδική τέχνη.
...Μπροστά υπάρχει μια μεγάλη σειρά
...από κουμπιά, που, όπως δεικνύουν
...οί modistes, δίνουν πολλή χάρι στη
...γυναικεία τουαλέτα.

«Έπειτα από τό '90 ως τό 1900, μι-
...λάνε για φούστα καμπαζόν... Είναι
...άσχετο για να καταλάβη κανείς ότι
...ή μόδα έπρεπε τότε ν' άκολουθή την
...κομψότητα της κάθε μιάς. Καί ή
...Μαργαρίτα, στην πλήρη της άνθησι,
...ήταν εκείνη που λάνσασε και κατεύ-
...θυνε τη μόδα του φύλου της, σφρα-
...να με τό προσωπικό της γούστο. Έτσι,
...τά λάθη που δρώθηκαν στην όρθογο-
...φία και στη σύνταξη τών επιστολών
...της, ξαναβρίσκονται στις τουαλέτες
...της, που τότε τις θεωρούσαν τό Α και
...τό Ω της γυναικείας κομψότητας.
...ANTONIA MONTI



1888. Η βασίλισσα Μαργαρίτα φοράει καπέλο
...«χαμπριολέ». Τά «γυρισμένα» μανίκια του φορέ-
...ματός της προαναγγέλλουν τά πλούσια και
...όγκωδη μανίκια, που έγιναν της μόδας αργότερα.



Τά περίφημα μαργαριτάρια της βασίλισσας Μα-
...ργαρίτας. Τό διάσημο κολιέ της, με τό ό-
...ποιο κολλάει σ' όλες της τις φωτογραφίες, πλουτι-
...ζόταν κάθε χρόνο από μία καινούργια σειρά.



1890. Η Μαργαρίτα στην έσοχή φορούσε άπλά φο-
...ρεματα: Φούστα ελαιοκόκκινη, μπλούζα από μα-
...ρο δελουδο, πουκάμισο άσπρο. Τά ένδρματά της
...κοστούμια τά έρραβε ό ράφτης της παριζιέ